

Sosyalizm İçin

ISSN 1300-3585

Kızıl Bayrak

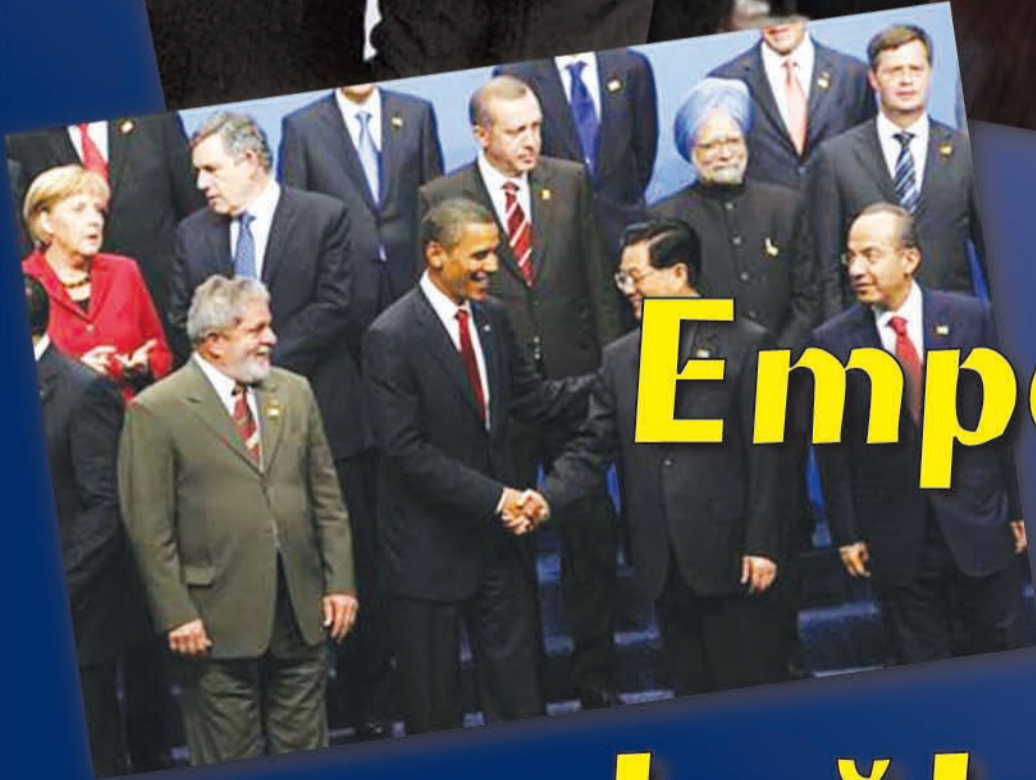
Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

M.Kodu: 192837

Sayı: 2010/24 • 18 Haziran 2010 • 1 TL

www.kizilbayrak.net

**Eksen kayması tartışmaları
safsatadan ibarettir...**

**Emperyalizme
göbekten
bağlı olanların
ekseni bellidir!**

İÇİNDEKİLER

"Eksen kayması" tartışmaları safsatadan ibarettir.	3
Zorlu mücadele gündemleri ve görevler	4
Kürt halkına yönelik çok yönlü saldırılar sürüyor	5
"Türkiye ile stratejik ortaklık sürüyor!"	6
Sivas'ın hesabını soracağız	7
Madenlerde ölümlerin sorumlusu kapitalizmdir!...	8
30 madencinin kanı kurumadan bir madenci daha katledildi	9
15-16 Haziran Direnişi selamlandı.	10
ÜNİSA Çuval'da sendikal ihanet ve sınırsız sömürü.	11
HABAŞ Demir-Çelik'te iş bırakma eylemi.	12
Birleşik Metal-İş Anadolu Şube Başkanı Seyfettin Güleğül ile MESS Grup TİS süreci üzerine konuştuk	13
KESK üyeleri tasarıya karşı eylemdeydi.	14-15
İşçi ve emekçi hareketinden...	15
Karadağ cinayeti davası avukatlarıyla dava üzerine konuştuk!	16-19
Karadağ cinayeti davasının ilk duruşması yapıldı	20
Karadağ davası duruşması eylemlerle karşılandı	21
Gençlik işçi sınıfının çelik disiplini ile kavga alanlarında, fabrika havzalarında sınımanmalıdır! Emperyalistler yağma ve egemenlik peşindedirler!	22
Gençlik eleme sınavlarına karşı alanlardaydı	23
BM Güvenlik Konseyi, İran'a yeni yaptırım tasarısını kabul etti.....	24
Çin'den Avrupa'ya kölece çalışma can alıyor!	25
Dünya'dan işçi ve emekçi eylemleri...!	26
Kırgızistan'da çatışmalar sürüyor!	27
Kadına yönelik cinsel taciz ve tecavüz gün geçtikçe artıyor!	28
Yeni-Osmanlılık ve Kürdistan sorunu... - M.Can Yüce.	29
Kayıp yakınlarının Ankara yürüyüşü başladı.....	30
Mücadele Postası	31

Sosyalizm İçin

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2010/24 * 18 Haziran 2010
Fiyatı: 1 YTL
Sahibi ve Y. İşl. Md.: Ayten ÖZDOĞAN
EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.
Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi:

Eksen Yayıncılık Molla Şeref Mahallesi,
Simsar Sokak, No: 5, D: 3 Fatih / İstanbul
Tlf. No: (0212) 621 74 52
e-mail: info@kizilbayrak.net
Web: http://www.kizilbayrak.org
http://www.kizilbayrak.net

Baskı: SM Matbaacılık

Çobançeşme Mh. Sanayi Cd. Aytay Sk. No 10 A Blok
Yenibosna / Bahçelievler / İSTANBUL /
Tel: 0 (212) 654 94 18

Kızıl Bayrak'tan...

Alaattin Karadağ davası 16 Haziran günü başladı. İlk duruşmada ortaya çıkan tablo polisin cinayeti örtbas etme çabasının açığa çıkmasıydı. Soruşturmanın baştan itibaren savsaklanması dahası cinayeti gerçekleştiren kolluk güçlerinin soruşturmayı yürütmesini bunu göstermektedir.

Ancak polis ve yargı mekanizmasının açık bir sokak infazı olan Karadağ cinayetinin üzerini kolayca örtbas edilemeyeceği de açığa çıkmış bulunuyor. Nitekim Karadağ cinayeti davasına 50 civarında avukatın katılması ile çeşitli kentlerden ÇHD üyesi 215 avukatın davaya katılmak için yetki göndermesi davanın sahipsiz olmadığını kamuoyuna duyurmuş oldular. Ayrıca ÇHD, İHD, THİV gibi insan hakları kuruluşları da davaya müdahil olarak katılma talebinde bulundular. Yanısıra davanın sağlıklı yürütmesi için BARO'nun gözlemci olarak davayı izlenmesi talebi de bu sahiplenmenin bir başka yönüne işaret etmektedir. Mahkeme bu kuruluşların müdahil olma taleplerine bir sonraki duruşmada karar verilecek. Açık ki bu alçakça cinayetin açığa çıkarılması ve sorumlularının cezalandırılması hukuki bir çabanın ötesinde bir girişimi zorunlu kılmaktadır. Nitekim, bu sayımızda davaya katılan avukatlarla yaptığımız röportajda altı çizilen temel gerçeklerden biri budur. Bu ise, davanın sadece hukuki bir zeminde ve mahkeme duvarları arasına sıkışıp kalmamasını gerektiriyor. Yapılan çağrı bu yönündedir. Davanın ilk duruşmasındaki tablo bu açıdan umut vericidir ancak yeterli değildir. Bu nedenle davanın ikinci duruşmasına her cepheden daha güçlü bir şekilde hazırlanmak için bugünden harekete geçilmelidir. Davanın siyasi, hukuki ve tüm diğer alanlarda gündemleştirilmesi, ilerici, devrimci ve emekten yana tüm güçler tarafından tam olarak sahiplenilmesi davanın seyri bakımından büyük bir önem taşımaktadır. Döne döne bu konudaki görev ve sorumluluklara işaret etmeli ve bu yönlü çabalarımızı yoğunlaştırmalıyız. Bundan sonra da bu konudaki çabamızı güçlendirerek sürdüreceğiz. Zira bu dava sadece Alaattin Karadağ'ın katillerinin yargılanması anlamına gelmemektedir. Aslolan bu dava şahsında sermaye devletinin katliamcı ve infazcı kimliğinin açığa çıkarılıp mahkum edilmesidir. Bu sonuç elde

edildiği ölçüde, bu dava ile amaçlanan gerçekleşmiş olacaktır.

2 Temmuz Sivas katliamının 17 yıldönümü... Katliamın bu yıldönümünde de 2 Temmuz'da yitirdiklerimiz çeşitli eylem ve etkinliklerle anacak, katliamcılara lanetleyeceğiz.

Sınıf devrimcileri 2 Temmuz katliamının sorumlusu sermaye devletinden hesap sorma bilinciyle alanlara çıkmalı, demokratik hak ve özgürlükler mücadelesini yükseltmek için 2 Temmuz eylem ve etkinliklerin örgütlemelidirler.

Ekim Gençliği'nin 2010 Yaz Dönemi Sayısı çıktı. Okurlarımız *Ekim Gençliği*'nin yeni sayısını Eksen Yayıncılık bürolarından ve kitapçılardan temin edebilirler.

Ekim Gençliği
Aylık Sosyalist Gençlik Dergisi
2010 Yaz Sayısı * Sayı: 126 * Fiyatı: 1 YTL

Ya barbarlık,

Devrimci kimliği geliştirmenin en temel noktalarından biri, bugünden yaratılacak yeni dünyanın yeni insanı olabilmektir!

Servet-sefalet gelişkininin derinleştiği süreçte bir dönemi geride bırakırken...

SOKAK Üniversitesi
Soruşturmalar Karşı
Alternatif KAMPUS

X/Y Sermayesi
Kültür ve Sanat
Merkezi

126. sayı

Kitapçılarda...

ya sosyalizm!

15-16 Haziran Ayaklanması... TEKEL Direnişi... Direnen İşçiler yol gösteriyor!

“Eksen kayması” tartışmaları safsatadan ibarettir...

Emperyalizme göbekten bağımlı olanların ekseni bellidir!

Kuşatma altındaki Gazze'ye yardım götüren gemilerin siyonist savaş makinesi tarafından saldırıya uğraması, Türkiye-İsrail ilişkilerinde gerilim yaratmış, Washington'daki efendilerin araya girmesiyle ortalık durulmuştu. Ancak Ankara-Tel Aviv hattındaki gerilim devam ederken, Brezilya-Türkiye ikilisi ile İran'ın uranyum takası anlaşmasını imzalamaları (üçlü deklarasyon), sorunu yeni bir boyuta taşıdı.

Tahran'da imzalanan “üçlü deklarasyon” sadece Tel Aviv'de değil, Washington'da da rahatsızlık yarattı. ABD yönlendirmesiyle BM Güvenlik Konseyi'ne sunulan İran'a yeni yaptırım tasarısına Türkiye ve Brezilya ret oyu verdiler. “Uysal müttelik” olarak anılan Ankara'daki işbirlikçilerin ret oyu kullanmaları, Washington'u öfkeliendirdi. Zira uşak kendisinden bekleneni yapmamış, efendiye sadakatsizlik göstermişti.

Tel Aviv'in ardından Washington'la yaşanan bu pürüzler, “eksen kayması” tartışmalarının yapay bir şekilde ortalığı kaplamasına vesile oldu.

“Aktif taşeronluk”un sınırları çiziliyor

Türk burjuvazisi ile onun devletinin bölgesel planda daha aktif bir rol üstlenmeye çalıştığı, Ortadoğu'ya sermaye ve meta ihraç edebilmek için çaba harcadığı, ABD'nin bölgesel politikalarına paralel olarak diplomatik ve siyasi alanda daha etkili olmaya çalıştığı biliniyor. Bu çaba sınırlı da olsa bazı sonuçlar yaratmış bulunuyor.

Bu girişimler, çizilen sınırların dışına çıkmamak koşuluyla, Washington'daki efendiler tarafından da destekleniyor. Ancak Türk burjuvazisi bu alanda henüz sınırlı mesafe kat edebilmişken kendini gerilimlerin ortasında buldu.

Efendinin “tam itaat” dayatmasından dolayı ortaya çıkan gerilimler, “komşularla sıfır sorun” politikası ile ABD-İsrail ikilisiyle tam uyum içinde hareket etmenin mümkün olmadığını çok geçmeden gözler

önüne serdi.

Beyaz Saray'daki efendiler bölgede “etkin taşeronluk” rolünün sınırlarını çizmek istiyorlar. Taşeronluk çerçevesinde de olsa, işbirlikçi sermaye iktidarının inisiyatif kullanmasına onay vermiyorlar.

Ankara'daki işbirlikçiler hizaya çekiliyor

Filistin sorunu ve İran'la ilişkiler etrafında yaşanan gerilimler, sermaye devletinin bölgede geliştirmeye çalıştığı inisiyatifin savaş baronları tarafından hoşnutsuzlukla karşılandığını gösteriyor. Nitekim Türk medyasındaki ajanlarının da katkısıyla “eksen kayması” tartışmalarını tetikleyen emperyalist-siyonist güçler, zaman geçirmeden Ankara'daki işbirlikçilerin “haddini bildirme” girişimini başlattılar.

Washington'dan aldığı desteğin zayıfladığını gören Tayyip Erdoğan, “eksen kayması” tartışmalarına sert tepki gösteriyor. Zira, ABD desteği olmazsa, başbakanlık koltuğunda oturma şansı giderek zayıflayacak. Bundan dolayı Erdoğan ve müritleri, eksenin kaydığı yönündeki söylemlerin temelsiz olduğuna, Beyaz Saray'daki efendiye uşaklık konusunda herhangi bir sorun bulunmadığına dair vaazlar vermeye başladılar.

Tayyip Erdoğan'ın müritleri Washington'da!

Her fırsatta esas eksenlerinin Washington olduğunu dile getiren Tayyip Erdoğan, yardımcısı Bülent Arınç ve cumhurbaşkanı Abdullah Gül'ün açıklamaları ile de desteklendi. Dahası, AKP Dış İlişkilerden Sorumlu Genel Başkan Yardımcısı Ömer Çelik başkanlığındaki bir heyet ABD'ye gönderildi.

Havalimanı'nda basın toplantısı düzenleyen Ömer Çelik, Türk dış politikasında “eksen kayması” tartışmalarına değindi. “Eksen kayması diye bir şey söz konusu değildir. Aksine, tam tersine eksenin daha

çok yerine oturması, daha kalınlaşması, daha yerleşmesi diye bir şey var” şeklinde konuşan Çelik, Amerika'da bir hafta kalacaklarını, Kongre üleriyle, Beyaz Saray'daki muhataplar ve bazı Musevi lobileriyle görüşeceklerini, bazı düşünce kuruluşlarıyla da Türk dış politikasıyla ilgili toplantılar yapacaklarını vurguladı.

Görüldüğü üzere, esas kıblenin Washington olduğunu unutmuş değiller. Nitekim ilişkilerin zedelenme tehlikesini hissettikleri anda savaş baronları ve Yahudi lobilerinin huzuruna çıkmak üzere yola çıkmış bulunuyorlar.

Emperyalizme bağımlı oların kiblesi: Washington!

Ankara'daki Amerikancı rejimin bölgede daha etkili bir yer tutmak için çaba harcadığı bir sır değil. Ancak bunun, sermaye iktidarının batılı emperyalistler adına tetikçilik yapmaya son vermek veya emperyalist rejimlerle kurulu bulunan çok yönlü uşaklık ilişkilerinden vazgeçmekle bir ilgisi yoktur.

Türk burjuvazisi ve onun devleti mali, askeri, siyasi, diplomatik ve diğer alanlarda emperyalist güçlere göbekten bağımlıdır. Bu bağımlılık ilişkisi, arada bir yaşanan çıkar çatışmaları ya da pürüzler nedeniyle ortadan kalkacak cinsten değildir.

İşbirlikçi burjuvazinin sermaye birikimini arttırdığı, siyasi ve diplomatik gücünü pekiştirdiği görülmektedir. Ancak bu kadarı ne emperyalistlere kafa tutmasına, ne rotayı Rusya, Çin, İran eksenine kaydırmasına yeter. Türk burjuvazisi, batılı emperyalistlere yarıcağılığı kokuşmuş rejiminin güvencesi saymaktadır.

Emperyalist-siyonist güçlere rest çekip eksen emekçiler ve ezilen halklar lehine kaydırmak şu veya bu sermaye odağının yapabileceği bir iş değildir. Bu ancak işçi sınıfı, emekçiler, ezilen halklar ve ilerici-devrimci güçlerin mücadelesiyle başarılabilir.

Zorlu mücadele gündemleri ve görevler

26 Mayıs genel grevinin öngünlerinde sendikal bürokrasi eylemin hedefini TEKEL Direnişi'yle sınırlı tutmaya özen gösterdi. Çoğu, bu eylem kararının TEKEL Direnişi'nin "heyecanı ve duygusallığıyla" alındığını, dolayısıyla direniş bittikten sonra bu eylemi gerçekleştirme nedeninin kalmadığını iddia ediyordu.

Oysa, TEKEL Direnişi'nin basıncıyla gündeme gelmesine karşın bu eylem, işçi sınıfını ve emekçileri yakından ilgilendiriyordu. TEKEL işçilerinin yüzüze kaldığı saldırı, sınıfa ve emekçilere yönelik genel saldırıların özgül bir biçimiydi. Söz konusu olan, işçi sınıfını iş güvencesini ortadan kaldırma, esnekleştirme, kazanılmış ekonomik ve sosyal haklarının gaspıydı. Bu genel saldırının TEKEL'de uygulanması çabası işçilerin militan mücadelesiyle karşılanmış, bu mücadele de sınıfın yakıcı ihtiyacı olan birleşik direniş için bir kanal açmıştı. İşçi sınıfı ve emekçiler bu kanaldan ilerleyerek, kölelik zincirlerini kalınlaştıran saldırı politikalarına karşı koyma, onları boşa çıkarma olanağına ulaşabilirlerdi. Ancak bilinen nedenlerle bu süreç kesintiye uğradı.

İşçi sınıfı ve emekçiler sermayeye karşı mücadeleyi büyütemediği için, bugün sermaye cephesi saldırı politikalarını birer birer raftan indirmektedir. Bu öyle birkaç maddelik bir saldırı da değildir. İşçi sınıfı ve emekçiler tarafından her biri "grev nedeni" olan saldırı maddeleri bir program halinde gündeme sokulmaktadır. Sermaye cephesi, genel grevi başarma gücü gösteremeyen işçi sınıfı ve emekçiler karşısında topyekûn bir saldırıya geçmektedir. Amaç, ileriye çıkma gücü gösteremeyen işçi sınıfı ve emekçiler cephesinde tam bir bozgun yaratmak ve böylece yıllardır hedeflenen sonuçlara ulaşabilmektir.

Bu amaçla gündeme getirilen saldırı programı işsizliğe çözüm bulmak adı altında "Ekonomik Koordinasyon Kurulu" (EKK) tarafından hazırlandı. Zaten bu kurulun temel işlevi de bu yaftayı saldırı programına yapıştırmaktır.

Hazırlanan programın maddeleri tanıdık saldırı başlıklarından oluşuyor. Bu başlıklardan biri esnek çalışma ile ilgili. Buna göre, esnek çalışanların oranı yüzde 3.6'dan yüzde 18.8'e yükseltilecek. Bu, part-

time, taşeronluk gibi uygulamaların yaygınlaştırılması anlamına geliyor. Diğer saldırı maddeleri, kıdem tazminatlarının gaspı, işçi sınıfını tümünden örgütsüzleştirme ve sendikasıızlaştırma sonucunu verecek olan özel istihdam bürolarının kurulması ile bölgesel asgari ücret uygulamasına geçilmesi...

Tüm bunlar, son yıllarda köleliği pekiştirmek, kapitalistlere sınırsız, kuralsız ve keyfince sömürme olanağı sağlamak amacıyla gündeme getirilen temel saldırı başlıklarıdır.

Her bir saldırı maddesi gündeme geldiğinde işçi ve emekçiler tarafından büyük bir hoşnutsuzlukla karşılanmış, sendika yönetimleri tarafından da grev nedeni sayılmıştı. Bu nedenle, bazen yasallaştırma denemeleri yapılsa da, geri çekilmek zorunda kalmıştı. Ancak kapitalistlerin ve hükümetin hep gündemindeydi, sadece uygun bir an bekliyordu. Görüldüğü kadarıyla bu kez bütünlüklü bir program halinde kapsamlı bir saldırı hamlesi planlanmaktadır.

Bu saldırıyla birlikte gündeme getirilen diğer bir ciddi saldırı hamlesi ise kamu emekçilerini hedef almaktadır. Bu saldırıyla, özünde uzun yıllara yayılmış olan kamu hizmetlerinin ticarileştirilmesi politikalarının bir parçası olarak, kamu emekçilerinin iş güvencesi ortadan kaldırılmak istenmektedir. Kamu emekçilerini çalışma koşulları bakımından büyük ölçüde özel sektördeki işçi sınıfıyla eşitleyecek olan bu saldırı da yukarıda özetlediğimiz saldırı programıyla aynı hedefleri taşımaktadır: Esnekleştirme, güvencesizleştirme ve geleceksiz bırakma!

Bu saldırı programının her bir maddesi "genel grev nedeni"dir. Çünkü işçi sınıfı ve emekçilerin boynunu sıkılamakla eşdeğerde sonuçlar yaratacak nitelikte maddelerdir. İşçi sınıfı ve emekçilerin önünde bu saldırı programına karşı koyacak bir mücadeleyi yükseltme görevi durmaktadır. Bu somutta, 26 Mayıs ihanetiyle birlikte karartılmaya bırakılan genel grev-genel direniş perspektifinin yeniden canlandırılması anlamına gelmektedir. Bununla birlikte, bu dönemin ortaya çıkardığı güç ve olanakların yeni mücadele gündemleri çerçevesinde değerlendirilip harekete geçirilmesi gerekmektedir. Hedef, kapsamlı saldırı

programına karşı genel grev-genel direnişi örgütlemek olmalıdır. Bu ise sınıf kitlelerinin uyarılması, mücadeleciler unsurların örgütlenip eyleme çekilmesi, eylemli bir süreç içerisinde genel grev-genel direnişe hazırlanmasıyla mümkündür.

Bu noktada temel sorun, bu mücadele görevlerini kimlerin üstleneceğidir. TEKEL Direnişi ve 26 Mayıs bu bakımdan son derece aydınlatıcıdır. Sendika bürokratlarının bu mücadele görevlerini üstlenme gibi bir sorunları olmadığı yeterince açıktır. Ancak onlara rağmen tabanda bir hareketlenme olduğu, böylece basınç altına alındıklarında harekete geçeceklerdir. Bu böyle bir durumda ne yapacakları da TEKEL Direnişi sürecinde yaşananlar üzerinden iyi bilinmektedir.

Bu durumda öncelikli görev, ilerici ve devrimci sınıf güçlerine düşmektedir. Mücadele görevlerini üstlenecek, sınıfı tabandan genel grev-genel direniş hedefiyle mücadele alanlarına çekecek ve bunu aynı zamanda sendikal ihanet çetelerini etkisizleştirme göreviyle birleştirecek olanlar onlardır.

Bu noktada 26 Mayıs'ta ihanet çetesinin kapısına dayanan direnişçi işçilerin yanında saf tutan alt kademe sendika yöneticilerini de yeni bir samimiyet sınavı beklemektedir. Eğer, ihanet çeteleri karşısında tok bir tutum alıp tercihlerini sınıfın tabandan örgütlülüğünü geliştirmek, mücadelesini örgütlemek, tüm sendikal olanakları onun hizmetine sunmak doğrultusundaki sorumluluklarını yerine getirmezlerse, sınıfın tabandan yükselen eylemiyle onlar da sendikalardan süpürüleceklerdir.

Sınıf devrimcileri bu mücadele görevlerinin hakkıyla yerine getirilmesi, sürecin sınıf mücadelesinin ihtiyaçlarına bağlı olarak örgütlenmesinde belirleyici bir rol üstlenmek sorumluluğuyla yüzyüzedirler. Buldukları tüm alanlarda, saldırılar konusunda yaygın bir uyarma ve bilinçlendirme çalışması yürütmeli, işçi ve emekçi hareketinin mücadeleciler öğelerini birleştirerek eylemli bir mücadele sürecini örgütlemelidirler. Geçmişte kölelik yasası ve GSS saldırısına karşı yürütülen mücadele süreçleri bugün yapılacaklar için örnek oluşturmaktadır. Bu deneyimlerden de öğrenerek mücadele görevlerini omuzlamalıyız.

Kürt halkına yönelik çok yönlü saldırılar sürüyor...

Saldırlara karşı birleşik devrimci mücadeleyi yükseltelim!

Kapsamlı bir tasfiye planını adım adım uygulamaya sokan sömürgeci sermaye devleti, imha ve inkâr çizgisi çerçevesinde Kürt halkına yönelik çok yönlü saldırılarını yoğunlaştırıyor. Kürdistan'da operasyonlar ile gözaltı ve tutuklama terörü sürüyor. KCK iddianamesinde binlerce yıla varan hapis cezaları isteniyor. TMK tarörüne maruz kalan çocuklarla ilgili düzenlemeyle çocuklar ailelerinden koparılmaya çalışılıyor.

Kürt dili üzerindeki yasaklar da sürüyor. Kürtçe pankart ve afiş asmak isteyen BDP'lilere valilik ve emniyet müdürlükleri engel çıkarıyor. BDP Mardin İl Örgütü'nün şehir merkezine ve ilçelere asmak istediği Kürtçe pankart ve dövizler, "sakıncalı" görülerek engellendi. Kapatılan DTP'nin meclis grup toplantısında Kürtçe konuşan Türk hakkında 6 ay hapis istemiyle dava açıldı.

Son günlerde yoğunlaşan çatışmalarda asker ve gerilla ölümlerindeki artış sürecin sertleştiğini işaret ediyor. Kürdistan'daki operasyonların genişlemesi, askeri sevkiyat ve yığınak, PKK gerillalarıyla Türk ordusu arasında sıcak çatışmalara yol açıyor. Türk ordusunun taciz atışları ve sınırı geçme girişimleriyle yaşanan çatışmalar, Kürdistan'ın güney ve kuzey bölgelerini içine alacak bir genişliğe ulaşmış bulunuyor. Operasyonlara bölgeyi tanıyan korucular da katılıyor.

Gazetemiz yayına hazırlanırken, PKK kaynakları, sınırda çıkan çatışmada ağır kayıplar veren Türk ordusunun Güney Kürdistan sınırını 2-3 km geçtiğini açıkladı.

Operasyon, çatışma ve askeri sevkiyatlar yoğunlaşırken, Kuzey Kürdistan'da 11 dağ geçici güvenlik bölgesi ilan edilerek sivillere yasaklandı. Son üç ayda Kürt illerinin yarısı "güvenlik kapsamına" alındı. Kuzey ve Güney sınırları arasında kurulacak "geçici güvenlik bölgeleri" ile gerillanın geçişleri sınırlandırılmak isteniyor.

Bunun için bir yandan baraj ve yol projeleriyle yerleşim yerleri ortadan kaldırılmaya çalışılırken, öte yandan Kürt halkının geçim kaynaklarının başında gelen hayvancılığın zorunlu kıldığı yaylalara gidişler yasaklanıyor. Sınır hattındaki yerleşim birimlerine yönelik obüs ve havan saldırıları ve sınırın değişik yerlerinde oluşturulan mayınlı arazilerle bu bölgeler insansızlaştırılmaya çalışılıyor.

Gözaltı ve tutuklama furyası da devam ediyor. Son olarak Hakkari'de 9 Haziran gecesi gerçekleştirilen ev basımlarıyla, aralarında BDP'li yöneticilerin ve DİHA Hakkari temsilcisinin bulunduğu 11 kişi gözaltına alındı ve tutuklandı.

Bilindiği üzere, Diyarbakır Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından 14 Nisan 2009 tarihinde başlatılan KCK operasyonu kapsamında birçok ilde tutuklamalar yaşanmıştı. Aralarında belediye başkanlarının da bulunduğu 151 kişi hakkında toplam 5 bin yılı aşkın ceza isteniyor.

Kapatılan DTP'nin siyasi yasaklı eski Eşbaşkanı Ahmet Türk hakkında, "Siyasi Partiler Kanunu"na muhalefet" suçundan cezalandırılması istemiyle dava açıldı. İddianamede, Türk'ün, 24 Şubat 2009 tarihinde Türkçe başladığı konuşmasına, "21 Şubat

Dünya Dil Bayramı ve halklar kendi dilleri ile kendi duygu ve fikirlerini dile getirmeleri gerekir" gerekçesiyle, Kürtçe olarak devam ettiği belirtiliyor.

Yıllardır süren "W, X ve Q" harfleri krizi de devam ediyor. Bu harfleri kullandıkları gerekçesiyle yüzlerce kişi hakkında dava açıldı. Akdamar Adası'nın tanıtımı için hazırlanan Türkçe, Kürtçe, Ermenice ve İngilizce tabelalar da Kürtçe olduğu gerekçesiyle Van Müze Müdürlüğü'nün bodrum katında bekletiliyor.

Kışlarda son dönem artan şüpheli Kürt asker ölümlerine yenileri ekleniyor. Ölüm hakkında verilen soru önergelerini Savunma Bakanlığı, "devlet sırrı" veya "istatistik tutmuyoruz" şeklindeki açıklamalarla yanıtlıyor! Son iki ölümler birlikte 2010'un ilk 6 ayında "şüpheli" şekilde ölen asker sayısı 10'a yükseldi. En son Zonguldak ve Mardin'de, Ağrı ve Mardin nüfusuna kayıtlı iki askerin kışlada ölümünden sonra yapılan

açıklamalardaki çelişkiler dikkat çekiyor.

Terörle Mücadele Kanunu kapsamında yargılanan çocuklarla ilgili yeni bir "yasal düzenleme" beklenirken, sermaye devletinin Kürt çocukları için yeni cezaevleri inşa etmeye karar verdiği görülüyor. 2010-15 yılları arasında Diyarbakır, Adana, Erzurum, Kayseri, İstanbul, İzmir ve Ankara'da yeni çocuk cezaevlerinin inşa edilmesi planlanıyor! Polis tutanaklarının tek delil kabul edildiği yargılamalarla çocukların yaşlarından büyük cezalara çarptırılmaları, sermaye hükümetinin Filistinli çocuklar için ettiği sözlerin sahteliğini de ortaya seriyor.

Gelişmeler, sermaye devletinin Kürt halkına ve Kürt hareketine yönelik saldırılarını yoğunlaştıracağını gösteriyor. Bu uğursuz saldırı planları ancak Kürt halkı ile Türkiye işçi sınıfı ve emekçilerinin birleşik devrimci mücadelesiyle boşa çıkarılabilir.

Hakkari'de tutuklama terörü protesto edildi

Hakkari'de 9 Haziran günü gece yarısı gerçekleştirilen ev basımlarıyla aralarında BDP'li yöneticilerin ve DİHA Hakkari temsilcisinin bulunduğu 11 kişi gözaltına alınmıştı. Gözaltı için istenilen ek sürenin ardından nöbetçi mahkemeye çıkarılan BDP'liler ve DİHA muhabiri tutuklandı.

"KCK yapılanmasında yer aldıkları" iddiasıyla gözaltına alınanlar "Örgüt üyesi olmak" suçlamasıyla tutuklandı.

Tutuklama terörü Hakkari'de gerçekleştirilen eylemle protesto edilirken eyleme polis müdahale etti. BDP il binası önünde yapılan basın açıklamasında BDP Hakkari Milletvekili Hamit Geylani, tutuklamalara yönelik tepkisini dile getirdi. "Bir insanın telefon ile kendi arkadaşını araması bile artık bu ülkede suç sayılmaktadır." denilen konuşmada Kürt halkının baskılara boyun eğmeyeceği ifade edildi.

Açıklamanın ardından kitle mahalle aralarına dağılarak, tutuklamaları protesto etmeye başladı. Polis, Pehlivan, Bağlar ve Keklikpınar mahallelerinde kitleye zırlı araçlarla ve gaz bombalarıyla saldırdı. Saldırıda başına gaz bombası isabet eden Cemil Akgül adlı genç ağır yaralandı.

Gordon: “Türkiye ile stratejik ortaklık sürüyor!”

Emperyalist ABD yetkilileri, “eksen kayması” tartışmalarına da gönderme yaparak yeni açıklamalarda bulundular. ABD’nin Avrupa ve Avrasya işlerinden sorumlu Dışişleri Bakan Yardımcısı Philip Gordon, Türkiye’nin İran’a karşı yaptırımlara BM Güvenlik Konseyi’nde hayır demesinden “hayal kırıklığı” duymakla beraber ABD ile Türkiye arasındaki “stratejik ortaklığın” devam ettiğini bildirdi. Gordon, İran sorununu ABD için “kritik bir mevzu” olarak nitelendirirken, “Uzun zamandır bir NATO müttefiki olmasına rağmen (Türkiye’nin) ABD ile ortak hareket etmemesinden hayal kırıklığına uğradık” dedi.

Gordon, Türkiye ile ABD’nin “stratejik ortak”tan “stratejik rakibe” dönüştüğü görüşüne ise katılmadığını, stratejik ortaklar arasında da görüş ayrılıkları olabileceğini ve bunların açıkça konuşulduğunu kaydetti. Türkiye’nin daha aktif bir dış politika yürüttüğünü belirten Gordon, “Ancak ben bunun Batı’nın rahmına olduğunu, onu ya da bunu birbirine tercih ettiğini düşünmüyorum. Biz Türkiye’nin ABD ve Avrupa ile güçlü bir ilişki kurma arzusunda herhangi bir azalma kesinlikle hissetmedik” dedi.

Türkiye’nin İran konusunda gayretlerini “samimi” bulduklarını ifade eden Gordon, uranyum takası anlaşmasına ilişkin Tahran Deklarasyonu’nda gerek “zamanlama” gerekse “diğer eksiklikler” itibarıyla problemler bulunduğunu ifade etti.

Türkiye emperyalizme bağımlı bir ülkedir ve bugün Amerikan emperyalizminin köleci egemenliği altındadır. Bu, iktisadi temel üzerinde çok yönlü, çok boyutlu bir bağımlılıktır. Emperyalizme bu kölece bağımlılık, Türk dış politikasını belirleyen temel bir gerçekliktir. Türkiye hemen tüm alanlarda ABD emperyalizmine göbekten bağımlıdır. Türkiye NATO üyesidir. Türkiye’nin dört bir yanı NATO ve ABD askeri üs ve tesisleriyle kaplıdır. İhtiyaca göre ABD emperyalizmi Ortadoğu halklarına karşı bu üsleri dilediğinde kullanabilmektedir. Türkiye emperyalizme çok yönlü bağımlılık çerçevesinde bir dizi başka emperyalist kuruluşa da üyedir ve işin gerçeğinde bu kuruluşlar üzerinden de emperyalizme kölece bağımlıdır. AB’nin aday ülkesidir ve AB’ye tek yönlü bir gümrük bağımlılığı içindedir. IMF’nin, Dünya Bankası’nın, Dünya Ticaret Örgütü’nün, İLO’nun, vb. kuruluşların bir üyesidir.

Dolayısıyla Türk dış politikasının ne olduğunu anlamaya çalışırken, Türk burjuvazisinin emperyalizme göbekten bağlı bulunduğunu, dolayısıyla Türk dış politikasının bütün temel unsurlarını emperyalizme bu bağımlılığın belirlediğini gözönünde bulundurulmalıdır. Nitekim güncel olaylar üzerinden baktığımızda, bir “eksen kayması”nın söz konusu olmadığını, Türk burjuvazisinin izlediği dış politika çizgisinin temelde ABD emperyalizmi tarafından belirlendiği, temel tercih ve yönelimlerinin buna göre şekillendiği ortada. Türkiye’nin dış politikasını temelde hep emperyalizme bu bağımlılık ilişkileri, bu ilişkilerin çıkar ve ihtiyaçları belirlemiştir.

Kuşkusuz ki, belli alanlardaki çelişkiler, zaman zaman ortaya çıkan sorunlar ve bunun yolaçtığı pürüzler, ancak Türk burjuvazisinin gerici çıkar ve

ihtiyaçlarıyla emperyalizmin o anki tercihleri karşı karşıya geldiğinde yaşanabiliyor. Elbette Türk sermaye devletinin kendi özel çıkar, ihtiyaç, kaygı ve hesaplarından kaynaklı kendine özgü tutumları da vardır. Ama burada sözkonusu olan yalnızca gerici çıkarlar alanıdır.

Bunun ötesindeki tüm sorunlarda emperyalizme tam bir sadakat sözkonusudur. Bu kendini dış politikada da belli sorunlar ve tutumlar üzerinden gösteriyor. Bu sorunlar çerçevesinde, işbirliği içinde bulunduğu emperyalist güçlerle zaman zaman belli çelişkiler, bunun ifadesi sıkıntılar yaşayabiliyor.

Fakat bu tür sorunlar, temelde bağımlılık ilişkileri tarafından belirlenen temel tercihleri ve yönelimleri değiştirmez, nitekim Gordon’un da teyit ettiği gibi değiştirmiyor da.

Açıktır ki, eğer emperyalizmin izlediği politika devrime karşıysa, halklara karşıysa, Türk sermaye devletinin bu noktada en ufak bir sorunu olmuyor emperyalizmle. Devrimci gelişmelere ve halklara karşı gerekli olan neyse, emperyalizmin çıkarları doğrultusunda Türkiye de bunu yapıyor, bunun gerekleri çerçevesinde emperyalizme tam bir sadakatle hareket ediyor.

Yağma ve yıkım tam gaz sürüyor...

Siyonist İsrail devletinin Gazze’ye giden yardım gemisine saldırısı, BM Güvenlik Konseyi’nde kullanılan “hayır” oyununun yarattığı kriz, işçi ve emekçilerin ilgisini daha çok dış politikada yaşanan gelişmelere kaydırırken içeride ise kapsamlı yağma ve yıkım saldırılarının hazırlıkları yapılıyor. Çeşitli yağma ve talan yasaları sessiz sedasız meclis gündemine getiriliyor.

TBMM gündemine geçtiğimiz hafta gelen ve AKP İstanbul Milletvekili Nusret Bayraktar ile 14 milletvekilinin imzasını taşıyan tasarı, imar rantı yükselen tüm semtlerde “eskiyen yapılaşmayı yenilemek” ve “deprem riskini azaltmak” bahanesiyle “yeni emlak pazarı” oluşturmayı amaçlıyor.

Ormanları, sitleri ve tarım arazilerini “maden ocakları”na açan yasa TBMM’den geçmiş bulunuyor. Bu hafta da “kentsel rant”ların pazarlanmasını hedefleyen “kentsel dönüşüm ve gelişim proje alanları”nı düzenleyen tasarı genel kurul gündemine alındı.

Uygulamaların “belediyelerle anlaşacak firmalara” yaptırılmasına “serbestlik” sağlayan tasarı, projelere “dava açılması” halinde mahkemelerin karar almalarına da “koşul” getiriyor.

“Yargı denetimi”ne ve “yargı bağımsızlığı”na müdahale edilen düzenlemeye göre, mahkemeler ancak “açıkça hukuka aykırılık” saptarlarsa ve bunun da hangi yasanın ihlaliyle oluştuğunu belirtirlerse iptal ya da yürürlüğü durdurma kararı verebilecekler.

Sivas'ın hesabını sormak için devrim ve sosyalizm mücadelesini büyütelim!

35 ilerici aydın ve sanatçı 2 Temmuz 1993 günü Sivas'ta sermaye devleti tarafından katledildi. Sivas katliamının üzerinden 17 yıl geçmesine rağmen olayın gerçek faillerinin açığa çıkarılması doğrultusunda hiçbir şey yapılmamıştır. Bu durum, Sivas Katliamı'nın devletin bilgisi ve planlaması dahilinde gerçekleştirildiğinin en açık kanıtıdır.

Ortaya çıkan tüm veriler, Sivas katliamının çok önceden planlandığını ortaya koymaktadır. Sermaye devleti, faşistlerin ve şeriatçıların katliam yapmalarını engellemek için gerekli "önlemleri" alabilecek zamana sahip olduğu halde hiçbir şey yapmamış, tersine katliam için gerekli koşulları hazırlamıştır.

İlerici ve devrimci güçler ve Alevi örgütleri 17 yıldır 2 Temmuz Madımak katliamını protesto eden eylemler gerçekleştirdiler. Bu eylemler bir süre sonra katliamın yaşandığı Sivas'a taşınmıştır. Bu yıl da 2 Temmuz'da Madımak Otelі önünde, katliamda yaşamını yitirenler için bir anma düzenlenecek. Ayrıca bu yılki anmada yer alanlar, "Alevi Çalıştay Raporu"na ilişkin tepkilerini de gösterecekler.

Çalıştayların gösterdikleri...

Çalıştaylar sonucunda Madımak Otelі'nin müzeye dönüştürülmesi talebi yok sayıldı. Bunun yerine Sivas katliamının unutturulmasını hedefleyen devlet politikası çerçevesinde Madımak Otelі'nin yıkılarak parka dönüştürülmesi önerildi. Zorunlu din dersi uygulamasının devam etmesi gerektiği ifade edildi. Cemevlerinin inanç merkezi olması talebi yok sayıldı. Kısacası, Sünni İslam'ın ayrıcalık ve egemenliği çalıştaylarda iyice pekiştirildi.

Çalıştay sonuç raporu, sermaye devletinin ve onun yürütme organı AKP hükümetinin Alevi emekçilerinin demokratik istemlerine yanıt vermek gibi bir niyeti olmadığını bir kez daha gösterdi. Devletin asıl amacının Alevi emekçilerini kontrol altına almak olduğu, çalıştay sonuç raporuyla bir kez daha kanıtlandı.

Alevi örgütlerinin Sivas katliamına ilişkin ortak açıklamaları...

Alevi örgütleri yaptıkları ortak açıklamada şunları ifade ettiler: "Her yıl olduğu gibi bu yıl da 2 Temmuz'da Madımak Otelі'nde karanfillerimizi bırakıp kaybettiğimiz değerleri anacağız. Madımak Otelі'nin müzeye dönüştürülmesine ilişkin mücadeledeki kararlılığımızı bir kez daha göstereceğiz. Anma töreninde aramızda sizleri de görmeyi arzuluyoruz. Vereceğiniz desteğin, farklı kültürlerin ve inançların bir arada yaşayabileceği bir Türkiye özleminin gerçekleşmesine katkı sunacağını, Madımak katliamını unutturmak isteyen çevrelere etkili bir cevap olacağına inanıyoruz. Demokratik, özgür ve daha aydınlık bir Türkiye için 2 Temmuz 2010 Cuma günü Sivas'ta Madımak önünde buluşmak üzere..."

Sivas katliamı ile devlet, bir yandan gelişen Alevi emekçilerinin mücadelesini yok etmek istemiş, öte yandan Alevi kitesine gözdağı vermek istemiştir. Ancak katliam sonrasında ortaya çıkan gelişmeler Alevi kitesini hareketlendirmiş, bu ilerici-devrimci duyarlılığa sahip hareketlilik, "Alevicilik" hesapları yapanlar tarafından pasifize edilmiştir. Alevi kitesinin sınıfsal niteliğinden kaynaklanan devrimci potansiyele sahip

Alevi emekçilerinin hareketliliği, bunlar aracılığıyla devletin potasına kanalize edilmeye çalışılmıştır.

Alevi örgütleri okullardaki din eğitiminin kaldırılması yerine, Alevi çocuklar için Alevilik dersi konmasını ya da din dersinde Aleviliğin öğretilmesini istiyorlar. Örneğin Almanya'da uzun girişimlerden sonra okullarda Alevilik dersi verilmesinin sağlanmış olması bir başarı olarak gurur vesilesi yapılmaktadır. Bu yaklaşımın laiklikle bir ilgisi var mı? Oysa, din derslerinin ne seçmeli hale gelmesi ne de içerik olarak tek bir dinin ya da mezhebin öğretisiyle sınırlı olması kabul edilebilir. Biçim, içerik ve uygulaması nasıl olursa olsun zorunlu din dersleri uygulaması okullardan tümüyle kaldırılmalıdır.

Alevi örgütlerinin ibadethanelerin yasal statüye kavuşturulması talebi de özünde devlet desteği talebi niteliğindedir. Çünkü bununla amaçlanan, devletten bedava yer tahsisi, bedava elektrik-su gibi beklentilerdir. Bunun daha ötesi de bazı Alevi dedelerinin devletten maaş talep etmeleridir. Bu talepler laiklik iddiasıyla bağdaşmayan taleplerdir.

Danıştay saldırısını laikliğin "yılmaz bekçisi" pozlarındaki ordunun kontrolünde olan kontrgerilla aygıtına değil de radikal İslamcılığın hanesine yazan Alevi örgütleri tuzağa düştüler. Aynı dönemde Alevi örgütlerinin büyük bir kısmı yaptıkları açıklamalarla düzen içi çatışmada ordu ve CHP'nin yanında saf tuttular. "Danıştay 2. Dairesi'ne yapılan silahlı saldırının; dinci-gerici örgütlenmelerin planlı ve bilinçli bir faaliyeti olduğuna inanıyoruz," (Avrupa Alevi Birlikleri Konfederasyonu Bildirisi...) diyeninden tutun, "yargıçlarımızın katledilmesinin Menemen'de Kubilay'ın, Sivas'ta aydınlarımızın katledilmesinden farkı yoktur..." (Pir Sultan Abdal Kültür Derneği açıklaması...) diyenine kadar birçok Alevi örgütü düzen solunun ağızını kullandılar.

İşçi sınıfının devrimci programı aynı zamanda Aleviler'in acılarının son bulması ve Alevi emekçilerin kanını dökmüş olan kontrgerilla gibi gerici düzen örgütlenmelerinin dağıtılması talebini de içerir.

Kapitalizm çerçevesinde kaldığı sürece, tutarlı olsun veya olmasın demokrasi ve laiklik alanlarında atılacak kimi adımların, ya da Alevi örgütlerinin şu ya da bu somut taleplerinin yerine getirilmesinin hiçbir şekilde Alevi emekçiler gerçek bir güvence olamaz. Alevi işçi ve emekçileri bunun olabilirliğine inandırmaya çalışmak, onları aldatmaktır. Özellikle AB süreci vesilesiyle bu yönde eğilimler daha da büyümüştür.

Alevi emekçileri alanlarda katliama karşı mücadeleyi büyütmeli!

Bir kontrgerilla operasyonu olan Sivas katliamının gerçek anlamda hesabını soracak olan tek sınıf, devrimci işçi sınıfıdır. Burjuva düzen içinde yapılacak hiçbir düzenleme bunu gerçek anlamda sağlayamaz.

Alevilerin yüzyıllardır Alevi olmaktan kaynaklanan baskılara maruz kalıyorlar. Hala Aleviler kimliklerini gizlemek zorunda kalmakta, istemedikleri halde zorunlu din dersleri uygulaması nedeniyle Alevi emekçilerinin çocukları Sünni propagandaya maruz kalmakta, Alevi köylerine zorla cami dikilmekte, Aleviler'in inançları muteber kabul edilmemekte, çeşitli biçimlerde engellenmektedir.

Sivas katliamının yıldönümünde demokrasi ve devlet bağlamında dikkat çekilmesi gereken bir husus daha var. İşçi sınıfının devrimci programı aynı zamanda Aleviler'in de acısını çok çektikleri kontrgerilla gibi gerici düzen örgütlenmelerinin dağıtılması talebini de içerir. Bu tür örgütlenmeler burjuva devletin ta kalbini, onun çelik çekirdeğini oluştururlar. Kapitalist düzen var oldukça burjuva devletin kontrgerilla örgütlenmesi, kontrgerilla elemanları eliyle tezgâhladığı provokasyonlar da son bulmayacaktır. Kimi Alevi çevrelerinin zaman zaman ima ettikleri gibi devlet aygıtı içinde daha çok Alevi'nin yer alması türünden taleplerle de bunun olması mümkün değildir.

Kapitalizm çerçevesinde kaldığı sürece, tutarlı olsun veya olmasın demokrasi ve laiklik alanlarında atılacak kimi adımların, ya da Alevi örgütlerinin şu ya da bu somut taleplerinin yerine getirilmesi hiçbir şekilde Alevi emekçileri için gerçek bir güvence olamaz. Zira bu adımların kalıcı sonuçlarını elde etmenin biricik güvencesi sosyalizmdir.

Demokratik hak ve özgürlükler mücadelesinin tek tutarlı savunucusu devrimci işçi sınıfıdır. Din ve devlet işlerinin tam olarak ayrılması, Diyanet İşleri Başkanlığı'nın dağıtılması, devletin dinsel kurumlara yaptığı her türlü yardımına son verilmesi, gerici tarikat ve cemaatlerin dağıtılması, mezhepsel ayrıcalıklara ve baskılara son verilmesi, devlet ve din işlerinin tam olarak birbirinden ayrılması taleplerini içeren devrimci işçi sınıfının programı tek tutarlı laiklik programıdır.

Bir daha Sivaslar'ın, Çorumlar'ın, Maraşlar'ın olmaması için, tüm burjuva devlet aygıtını tuzla buz edecek işçi sınıfı devriminin güçlü yumruğu gereklidir. O halde bir kez daha belirtelim: yüreğinde isyan ateşi olan Alevi gençler, işçi ve emekçiler için kurtuluşun ve mücadelenin tek gerçek bayrağı sosyalizmin kızıl bayrağıdır.

Madenlerde de ölümlerin sorumlusu kapitalizmdir!

Kapitalizmi tarih sahnesine taşıyan ve onu egemen sistem haline getiren buharlı makineler olmuştur. Buharlı makineler burjuvazinin dünyayı elinde tutmasını sağlayan güçlü kolları haline dönüşürken makineleri çalıştıran kömür kara bir canavar olarak işçi sınıfının üstüne çöktü.

Geçtiğimiz yüzyılın başında, 10 Mart 1906 yılında, Fransa "Couriere" madenlerinde grizu patlaması sonucu 1200 işçi hayatını kaybederken bu katliam dünya tarihine en büyük maden kazası olarak geçti. Türkiye'de de 3 Mart 1992 günü Zonguldak-Kozlu maden ocağında yine grizu patlaması sonucu 263 maden işçisi hayatını kaybetti. Hayatını kaybeden işçilerin cenazeleri bir yılı aşkın bir süre toprağın altında bırakılırken burjuvazi tam gaz cinayetlerine devam etti. Madenlerdeki iş cinayetleri devam ederken özellikle son birkaç ay içinde bir dizi katliama tanıklık ettik. 2009'un Aralık ayında Bursa'nın Mustafakemalpaşa ilçesinde meydana gelen patlama sonucunda 19 maden işçisi, Balıkesir'in Dursunbey İlçesi'ne bağlı Odaköy yakınlarındaki kömür ocağında 23 Şubat 2010'da meydana gelen grizu patlamasıyla 14 işçi, sıradanlaşan iş cinayetlerinin yeni kurbanları oldular. Son olarak Türkiye Taşkömürü Kurumu Karadon Müessesesi Müdürlüğü'ne ait maden ocağında 17 Mayıs günü yaşanan grizu patlamasında 30 madenci katledildi.

Hayatını kaybeden taşeron işçilerinin cenazelerine günlerce ulaşılamazken, burjuvazinin tetikçi hükümetinin soysuz temsilcileri işçilerin "güzel öldüklerini" söylerken, Tayyip Erdoğan "ilk kez grizu patlamıyor" diye buyururken, kendisi de ilk kez saçmalamıyor, işçi sınıfına ilk kez kin kusmuyordu.

İş sağlığı ve güvenliği sorunu tersanelerden başlayarak son dönem yaşanan maden kazaları ile birlikte işçi sınıfının en somut gündemlerinden biri haline geldi. Yaşanan iş "kazaları" bir yanı sıra vahşi kapitalizmin insana verdiği değerin ifadesi olurken, bir yanı sıra işçi sınıfının öfkelerini arttıran bir hal aldı. Özellikle yaşanan her cinayetin ardından "yetkililerin" baş döndürücü bir hızla olayların mağduru durumundaki işçilere saldırması ve patronların aklanması alışıldık manzaralar haline geldi. Hal böyleyken iş güvenliği ve işçi sağlığı çok yönlü bir tartışma haline dönüşmüş oldu. Meselenin teknik ve yasalarla ilgili boyutundan siyasal ve iktisadi boyutuna dek hemen her noktadan tartışmalar yürütüldü ve yürütülmeye de devam ediyor. Ancak çözüm yönünde atılan herhangi bir adım da bulunmuyor. Yasalar bir şekilde failleri aklarken, patronların tezgâhları işlemeye devam ediyor. Bu ölüm çarkına karşı sınıfın tepkisinin de yeterince güçlü olduğunu söylemek mümkün değil. Böylece iş güvenliği bir "insaf" meselesine dönmüş olarak orta yerde duruyor.

İş güvenliği aslında oldukça kapsamlı ve geniş bir tanım aralığına sahiptir. İş güvenliğinde esas olan bir işyerinde üretim esnasında insan sağlığına zarar verebilecek tüm koşullardan işçinin korunması demektir. Halihazırda Türkiye'de bu iş "yaşam hakkının" savunulması mertebesine kadar inmiş olsa da iş güvenliği işçinin hem bedensel hem de ruhsal olarak üretimden kaynaklanan bir zarar görmemesi anlamına gelmektedir. Örneğin yüksek seste uzun süreli çalışmak da karanlıkta veya fazla ışık altında

çalışmak da iş güvenliğinin ihlali anlamına gelmektedir. "İş kazaları"nın yaratan bir yanı sıra burjuvazinin maliyetinden kaçındığı için es geçtiği teknik önlemler olduğu kadar uzun çalışma saatleri, bir kişiye birden fazla işin yüklenmesi veya baskı altında çalışmak gibi bir dizi etkenden de kazaların temel kaynaklarıdır. Bugün için tüm tartışma haklı olarak alınmayan teknik önlemlere kilitlenmiş olsa da aslında tüm kazaların altında sistemin ta kendisi bulunmaktadır. Öyle ki iş güvenliğine ait, yasalarda da yeri olan, tüm kurallar oldukça detaylı olmasına karşın gerek denetim eksikliği gerekse de hukukun burjuvaziye tanıdığı sınırsız imkân ve gösterdiği "müsamaha" iş güvenliğini uygulanamaz kılmıştır.

İş Kanunu'na göre her işveren, işyerinde işçilerin sağlığını ve iş güvenliğini sağlamak için gerekli olanı yapmak ve bunu oluşturmak için şartları oluşturmak, araçları eksiksiz bir şekilde bulundurmamakla yükümlüdür. Yasalarda iş güvenliğine ilişkin şartlar da oldukça detaylıdır. Ortamdaki gürültü seviyesi, aydınlatma durumundan makinelerin rengine, uyarlı amaçlı kullanılan siren ve ışıklandırmadan belli koşullar altında izin verilen azami çalışma sürelerine kadar bir dizi genel maddenin yanı sıra tek tek işkollarına özgü iş güvenliği tedbirleri yazılı olarak burjuva yasalarında yer almaktadır. Yine bu yasalarda denetim ve denetçi de tanımlanmış, bir dizi bağlayıcı madde konulmuş aksi durumlar adli cezalara tabi kılınmıştır. Bu durum, yasaların, yönetmeliklerin, tüzüklerin daha doğrusu burjuva hukukuna ait içinde işçi sınıfının doğrudan iradesi olmayan herhangi bir belgenin işlemeyeceğinin açık kanıtıdır. Kazaların önlenmesi öncelikli olarak işçi sınıfının bir bütün olarak bu çarka çomak sokması ile olacaktır. Zayıflayan örgütlenmeler tekrar güçlendirilmeli, denetim konusunda işçi sınıfı temsilcilerinin, emek örgütlerinin ve uzmanlık gerektiren konularda, TMMOB gibi bağımsız örgütlenmelerin katılacağı mekanizmalar oluşturulmalıdır. Tüm denetimler açık olarak yapılmalıdır. Artık bu iş, iş güvenliği sorunu olmaktan çoktan çıkmış, "yaşam hakkının" savunulması noktasına gelmiştir.

Maden kazaları da diğer tüm iş kazaları gibi önlenemez değildir. Bir dizi gelişmiş kapitalist ülkede

iş güvenliğine dair tüm sorunlar minimize edilmiş, katı kurallarla standartlaştırılmıştır. Elbette bunun karşılığı olarak Türkiye gibi ucuz işgücü cennetlerinde katliamlar yaşanmaktadır. Taşeronlaşma ile başlayan kalifiye eleman, iş güvenliği teçhizatları ve işverenin sorumluluğu konusundaki devasa eksiklikler, bu kazaların en temel sebepleridir. Ancak sistem, işçilik maliyetleri açısından, taşeron çalıştırmaktan vazgeçemez bir şekilde dönüşmüş olduğundan bu sorunun sistem içinde çözümü bir rüya olmaktadır.

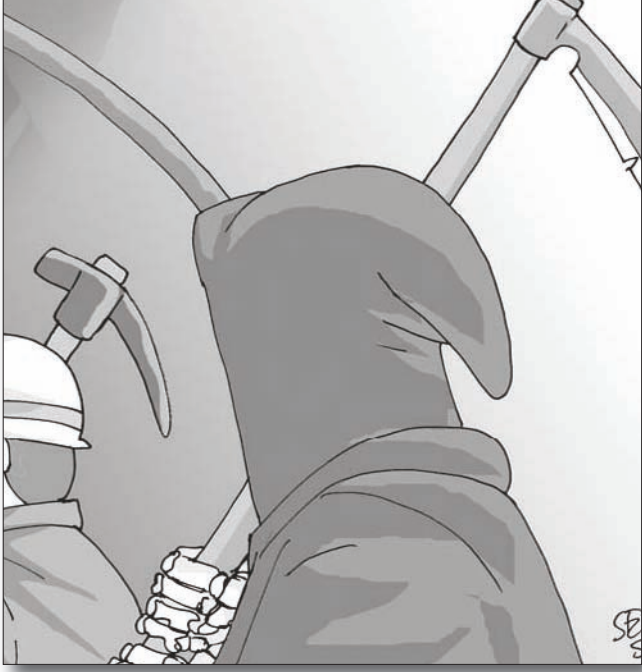
1978 yılından bu yana TMMOB Maden Mühendisleri Odası Zonguldak Şubesi tarafından iki yılda bir düzenlenen Türkiye Kömür Kongreleri'nin 2-4 Haziran 2010 tarihleri arasında Zonguldak Karaelmas Üniversitesi konferans salonlarında gerçekleştirilen 17'ncisinin sonuç bildirgesinde şöyle denmektedir:

"Son kazanın da gösterdiği gibi işçi sağlığı ve iş güvenliği konusu madencilik işkolunda yaşamsal bir önem taşımaktadır. İş kazaları uzun yıllarda oluşan bilgi birikimi, kurumsal yapı, teçhizat, denetim ve eğitim etkenlerinin bir araya gelmesiyle en aza indirilebilir. Madencilik sektörünün yalnızca kâr-zarar mantığı ile değerlendirilmesi ne yazık ki önümüzdeki yıllarda da benzer kazaların yaşanmasını kaçınılmaz kılacaktır." Bu sektör kapitalist ilişkilerden bağımsız olmadığına göre sonuç bildirgesinde yer alan "kâr-zarar mantığı" ibaresi kapitalizm şeklinde okunabilir. Yani en açık ifade ile ölümlerin sorumlusu kapitalizmdir.

Bugün madenler için dillendirilen "kader" özdeyişlerinin tersaneler için de aynı şekilde söylendiği hatırlanırsa burjuvazinin meseleye bakışını özetlemiş oluruz. Bu bakış salt bu söylemlerin sahibi hükümete özgü değildir. Yalnızca bu hükümet elinde tuttuğu gücün şımarıklığı ile bunu utanmadan pervasızca dillendirmektedir. Yani hükümetin de açıktan belirttiği gibi sistem için birilerinin kaderi ölüm, yoksulluk ve sefalettir; onlar başların emirlerine uymak zorunda olan ayaklardır, toprağın yüzlerce metre altında ölüm bile "güzel" sayılır onlar için...

Toplumcu Mühendis Mimar&Şehir Plancıları

30 madencinin kanı kurumadan bir madenci daha katledildi

Kuralsız, kölece ve güvencesiz çalışma koşullarının hüküm sürdüğü, taşeronlaştırmanın yaygınlaştırıldığı maden ocaklarından yeni ölüm haberleri geliyor. “Maden Kanunu değişiyor”, “Ruhsatı olmayanın madenine el konulacak”, “Zonguldak’ta 7 özel ocak kapatıldı” vb. haberlerin haber portallarının manşetlerini süslediği bugünlerde alınmayan işçi sağlığı ve güvenliği önlemleri kapitalizmin hapisanelerini kana boyuyor.

Zonguldak’ın Kilimli Beldesi’nde bulunan Türkiye Taşkömürü Kurumu (TTK) Karadon Müessesesi Müdürlüğü’ne ait kömür ocağında 17 Mayıs günü meydana gelen grizu patlamasında katledilen 30 maden işçisinin kanı kurumadan kapitalist sömürü düzeni bir maden işçisini daha katletti.

Grizu patlaması sonucunda göçük altında can veren 30 madenciden Engin Düzcük ve Dursun Kartal isimli maden işçilerinin cesetleri göçük altından çıkarılmayı beklerken Zonguldak’tan yeni bir iş cinayeti haberi geldi.

Maden ocağında çalışan maden işçisi 27 yaşındaki **Sezai Topuz**, konveyör banda sıkışan omuzunda taşıdığı sac oluğun boğazını kesmesi sonucu öldü. 11 Haziran günü saat 10.30’da yerin 205 metre altında yaşanan iş cinayeti, 08.00-16.00 vardiyasında çalışan 1 yıllık maden işçisi Sezai Topuz’un, kazılan kömürün vagonlara akmasını sağlamada kullanılan sac oluğu omuzuna alarak üretim yerine götürmek istediği sırada yaşandı. Uzun olması nedeniyle ön tarafı aşağıya sarkarak yerdeki konveyör banda takılan sac oluk, Topuz’un boğazını kesti. Olay yerinde ölen Topuz’un cenazesi ocaktan çıkarıldı. Topuz’un cesedini asansörle yukarıya çıkaran mesai arkadaşları büyük üzüntü yaşadı. Cesedin ambulansa konulması sırasında bir madenci gözyaşlarına boğuldu. Bazı madenciler de, görüntü alan gazetecilere tepki gösterdi. 2 çocuk babası Topuz’un cesedi, otopsi için Zonguldak Atatürk Devlet Hastanesi morguna kaldırıldı.

Topuz’un iş cinayetine kurban gittiği madenin yanısıra aynı saatlerde TTK’ya ait diğer 2 ocakta meydana gelen 2 “iş kazası”nda da 3 maden işçisi yaralandı. TTK Karadon Müessesesi’ne bağlı Gelik İşletme Müdürlüğü’ne ait maden ocağında çalışan maden işçileri Sedat Berber ve Fedai Çukur ile Üzülmüş Müessesesi Müdürlüğü’ne ait başka bir ocakta çalışan 29 yaşındaki Hüseyin Metin, tavan bölümünden ayaklarına taş düşmesi sonucu hafif yaralandı. Yaralı işçiler, aynı hastanede tedavi altına alındı.

Madenci ailelerine “ölüm raporu” koşulu

Zonguldak’ta Türkiye Taşkömürü Kurumu (TTK) Karadon Müessesesi Müdürlüğü’ne ait özel maden ocağında 17 Mayıs günü meydana gelen grizu patlamasında 30 madencinin iş cinayetine kurban gitmesi karşısında göstermelik açıklamalar yapmaktan öteye gidemeyen sermaye hükümetinin temsilcileri madenci ailelerine teklif ettikleri “kan parası”yla da bire bir sorumlusu oldukları iş cinayetleri karşısında “günah çıkarmak” istiyorlar.

Sermaye sınıfının sefil çıkarları sözkonusu olduğunda tüm imkan ve olanaklarını seferber eden sermaye devletinin temsilcilerinin gözünde maden işçisinin herhangi bir değeri olmadığı yaşanan son gelişmelerle açığa çıkıyor.

Göçük altında kalan 30 madenciden Engin Düzcük ve Dursun Kartal isimli maden işçilerinin cesetleri aradan geçen 1 aylık süreye rağmen çıkarılmayı beklerken iki işçinin ailesine ölüm aylığı ve geliri hala verilmedi.

Devletin bu işçilerin cesetlerini aradan geçen bir aylık süreye rağmen ailelerine teslim edememiş olması skandalı bir yana, cesetlerine ulaşamadığı için nüfus kütüğü kayıtlarından düşülemeyen 2 madencinin ailelerine, “hak ettikleri” ölüm aylığı ve geliri Sosyal Güvenlik Kurumu’nca (SGK) ödenmiyor.

Sermaye devletinin işçi ve emekçilere kadar önem verdiği bu olay üzerinden bir kez daha açığa çıkıyor!

İş cinayetleri sürüyor...

Pendik’te iş cinayeti

İstanbul Pendik’te asfalt düzeltme makinesinin bakımını yapan işçi, araç kapağının üzerine düşmesi sonucu hayatını kaybetti.

Alioğlu Mahallesi Çevre Sokak’ta bulunan asfalt düzeltme makinesine bakım yapan Yusuf Orakçı isimli işçi, kapağın altında kaldı. Orakçı, yardıma gelen arkadaşlarının müdahalesine rağmen kurtarılamadı. Orakçı’nın cesedi, olay yerindeki incelemelerin ardından Pendik Devlet Hastanesi morguna kaldırıldı.

Derince’de iş cinayeti

Kocaeli’nin Derince ilçesi Çenedağ Mahallesi’nde bulunan bir inşaatta yevmiyeci olarak çalışan sıvacı Yavuz Malkoç (41) 3. kattan düştü. Malkoç’un düştüğünü gören diğer işçiler ambulans çağırdılar fakat başının üstüne düşün Malkoç yaşamını yitirdi.

Malkoç’un cesedi Derince Araştırma ve Uygulama Hastanesi’ne kaldırılırken diğer işçiler, arkadaşlarının “kader”inin bu şekilde olmasına isyan etti.

Bedel yine işçi canı...

Denizli Organize Sanayi Bölgesi’nde tekstil işçilerini taşıyan servis aracı, yağış nedeniyle bozulan yolda devrildi. Kazada bir işçi öldü, şoför ile 22 işçi yaralandı. Gökhan Tekstil’de çalışan işçileri 23.00 - 07.00 vardiyasına götüren servisin yağış nedeniyle bozulan yolda takla atması sonucu midibüsün ön camından fırlayan Selda Aydoğan, midibüsün altında kalarak hayatını kaybetti.

Bir diğer iş kazası ise Pınarkent Beldesi’nde meydana geldi. Sergen Tekstil Fabrikası’nın yemekhane bölümünün arkasındaki istinat duvarı, aşırı yağış yüzünden yemekhane duvarının üzerine yıkıldı. Tekstil işçilerinin yemek yediği sırada meydana gelen olayda, Turgut Tosun, Meryem Aslan, Ali İhsan Hallaç ve Ahmet Manisalı isimli işçiler göçük altında kaldı. Yaralı işçiler Özel Sağlık Hastanesi’ne kaldırılırken Meryem Aslan’ın durumunun ağır olduğu öğrenildi.

15-16 Haziran Direnişi selamlandı...

Eskişehir'de 15-16 Haziran anması

15-16 Haziran Direnişi Eskişehir'de gerçekleştirilen eylemle selamlandı. DİSK'in öncülüğünde yapılan eylemde Yediler Parkı'ndan Adalar Migros önüne yürüyüş gerçekleştirildi. Yürüyüş boyunca yapılan konuşmalarda 15-16 Haziran'ı yaratan koşulların bugün daha ağırlığının yaşandığına, Tuzla tersanelerinde onlarca insanın öldüğüne değinilerek güvenceli ve insanca çalışma talebine dikkat çekildi.

Adalar Migros önüne gelindiğinde basın açıklaması gerçekleştirildi. Basın açıklamasından sonra DİSK'in yanısıra eylemi örgütleyen kurumlar olan Halkevleri, TKP, EMEP ve ÖDP adına birer temsilci konuşma yaptı.

Eylem çekilen halayların ardından son buldu. 15-16 Haziran'ın sınıfsal ve mücadeleci kimliğinden soyutlanan eyleme yaklaşık 200 kişi katıldı.

Kızıl Bayrak / Eskişehir

Adana'da 15-16 Haziran eylemi

DİSK, KESK, TMMOB ve TTB tarafından Adana'da bir eylem gerçekleştirildi. DİSK Genel-İş Sendikası önünde bir araya gelen kitle İnönü Parkı'na yürüdü. "Yaşasın işçilerin birliği, halkların kardeşliği / Yaşasın 15-16 Haziran Direnişimiz" pankartının açıldığı eylemde DİSK Bölge Başkanı Kemal Arslan tarafından yapılan açıklamada, 15-16 Haziran'ın ortaya çıkış koşullarına değinildi. "15-16 Haziran Direnişi, sonuçları ve ondan çıkarılacak dersler emperyalizme, neo-liberalizme ve sömürüye karşı bağımsızlık ve demokrasi mücadelesine ışık tutmuştur ve tutmaktadır" diyen Arslan mücadele çağrısı yaptı.

Yaklaşık 150 kişinin katıldığı eyleme BDSP de destek verdi.

Kızıl Bayrak / Adana

Bursa'da DİSK 15-16 Haziran'ı selamladı

DİSK Güney Marmara Bölge Temsilciliği düzenlediği basın toplantısı ile Türkiye işçi sınıfı tarihinin en büyük ve etkili eylemlerinden biri olan 15-16 Haziran Direnişi'ni selamladı. Direnişin 40. yıldönümünde "İşçilerin birliği ve halkların kardeşliği mücadelemizi yükselteceğiz" dedi. Konuya ilişkin açıklamayı okuyan Ekinci, 15-16 Haziran'ın haksızlığa boyun eğmeyen, sendikal hak ve özgürlüklerine kararlılıkla sahip çıkan 150 bin işçinin tüm engellemelere karşı ortaya koyduğu kararlılığın tarihi olduğunu vurguladı. 15-16 Haziran ruhuyla kıdem tazminatlarına, işten atmalara, güvencesiz çalışmaya, kiralık işçi uygulamasına, sendikal barajlara, noter şartına, işsizliğe, esnek ve kuzalsız çalışmaya karşı mücadele çağrısı yapan Ekinci, işçilerin birliği ve halkların kardeşliği mücadelesini yükselteceklerini ifade etti. Yaklaşık 20 kişinin katıldığı basın toplantısına DİSK'e bağlı sendikaların şube başkan ve yöneticileri ile KESK Bursa Şubeler Platformu da destek verdi.

HSGGP 15-16 Haziran'ı selamladı

Herkese Sağlık Güvenli Gelecek Platformu

(HSGGP) bileşenleri, 15 Haziran günü Kadıköy Altıyol'da biraraya gelerek Yoğurtçu Parkı'na yürüdüler.

Yürüyüşün sonunda, 15-16 Haziran büyük işçi direnişinde şehit düşen Mutlu Akü Fabrikası işçisi Yaşar Yıldırım, Vinleks Fabrikası işçisi Mustafa Bayrak ve Cevizli TEKEL işçisi Mehmet Gıdak vuruldukları yerde anıldılar.

HSGGP adına basın açıklamasını gerçekleştiren Genel-İş Anadolu Yakası 1 No'lu Şube Başkanı Şahan İlseven, güvencesiz çalışma dayatmasına, taşeronlaştırmaya, örgütlenme hakkının gaspına, iş cinayetlerine dur demek için 15-16 Haziran ruhuyla mücadele çağrısı yaptı. Eylemde, Kadıköy Belediyesi'ne grev kararı asan Genel-İş üyesi işçilerin mücadelesi de selamlandı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Bursa'da 15-16 Haziran eylemi

15-16 Haziran Direnişi Bursa'da ilerici ve devrimci kurumlar tarafından yapılan eylemle selamlandı.

Fomara Meydanı'ndan Kent Meydanı'na kadar sloganlarla yürüyen kurumlar adına yapılan açıklamada 15-16 Haziran direnişinin hala öğretmeye devam ettiği vurgulanarak, sosyal yıkım saldırılarına karşı işçi ve emekçilere 15-16 Haziran ruhuyla mücadele ve direnme çağrısı yapıldı.

Açıklamanın ardından kayıplar sorununa dikkat çekmek için İstanbul'dan Ankara'ya yürüyüş gerçekleştirilen kayıp yakınlarından Fihal Çıldır bir konuşma yaptı.

Eylem BDSP, ESP, Sosyalist Parti, SDP, BDP, Partizan tarafından örgütlendi.

Kızıl Bayrak / Bursa

Çiğli'de 15-16 Haziran direnişi selamlandı!

İzmir'de 15-16 Haziran direnişinin 40. yılı vesilesiyle 12 Haziran Cumartesi günü araştırmacı yazar Volkan Yaraşır'ın da katıldığı bir seminer gerçekleştirildi. Çeşitli sektörlerden işçilerin katılımıyla gerçekleşen etkinlikte direnişin anlamı vurgulandı. Direnişin dersleri ele alınarak güncel görevlere dikkat çekildi.

Seminerde ilk olarak BDSP adına konuşma yapıldı. 60'larda sınıfın yaşadığı nitel ve nicel gelişim ele alınarak Saraçhane mitingi ile açığa çıkan ve 15-16 Haziran'a varan süreç özetlendi.

Konuşmada sınıf devrimcileri için 15-16 Haziran'ın ne ifade ettiği sorusu da yanıtlanarak direnişin dersleri aktarıldı. Sınıfın gücünün görüldüğü, uzlaşmacı değil mücadeleci anlayışın başarısı ele alınırken hareketin temel sorununun ise siyasal bir önderlik boşluğu olduğu vurgulandı. Siyasal öncü eksikliğinin ise eylemin sonlandırılmasının bunun sonucu olduğu aktarıldı. Burjuvazinin devrimci partinin önderliğinde ilerlemeyen bu gibi hareketler ile baş edebileceği belirtildi.

Konuşmanın sonunda ise aradan geçen 40 yıla rağmen devrimci hareketin halen daha gereken dersi almadığı ve sınıf eksenli bir mücadele yürütmediği vurgulandı. TEKEL ile birlikte yeni bir sürece girildiği ve bu sürecin yeni 15-16 Haziranlar'ın nüvelerini barındırdığı ifade edilerek dersler doğru değerlendirilmediği sürece yeni 15-16 Haziranlar'ın da kucaklanamayacağı anlatıldı. Konuşma, sınıfın bugün '70'e göre daha şanslı olduğu ve öncüsü ile buluşma imkanlarına hiç olmadığı kadar yakın olduğunun vurgulanması ile son buldu.

Volkan Yaraşır ise konuşmasına 15-16 Haziran'ın 125 yıllık bir birikimin sonucu olduğunu vurgulayarak başladı. İşçi sınıfı tarihinin Marksist ve diyalektik bir anlatımla anlatılması gerektiğini ifade ederek, işçi sınıfı tarihindeki ilk eylem ve örgütlenme biçimlerini aktardı. Dönemin Ludivizm hareketi, grev sandıkları, taban örgütlenmeleri ve genel grev hatlarına değinerek Osmanlı tarihinden bugüne işçi sınıfının bu coğrafyadaki kalkışmalarını, ayaklanmalarını, kendi gücünü hissettiği ve hissettirdiği eylemlerini aktardı.

Yaraşır, 15-16 Haziran'ın Türkiye işçi sınıfının yıkıcı gücünün açığa çıkardığını belirtti. Türkiye'deki sanayi havzalarında örgütlenmenin, bulunmanın olmazsa olmaz koşul olduğunu ve mücadelenin dinamiklerinin de bu zeminde olduğuna işaret ederek konuşmasını tamamladı.

Konuşmaların ardından soru cevap bölümüne geçildi. Gelen sorularda ve Volkan Yaraşır tarafından yapılan açıklamalarda sendikaların bugünkü tablosu, ulusal sorunun çözümü noktasındaki tartışmalar ve mücadele deneyiminden uzak genç işçi kuşağının örgütlenmesinin zorluklarına değinildi. Özel olarak da işçi sınıfının mücadelesinin ve bu mücadelenin yükselişinin bir çekim gücü oluşturacağı ifade edilerek TEKEL Direnişi'nden de örnekler verilip Kürt sorununun bu çekim gücü içerisinde çözüleceği belirtildi. Sermayenin ve devletin dini, etnik, mezhepsel ayrışmalar yaratarak sınıfı bölmeye çalıştığı ifade edildi ve "tam da kriz dönemlerinde devrim örgütlenmediği sürece karşı devrimin mayalanması kaçınılmazdır" tespitinde bulunuldu.

Canlı tartışmalarla geçen seminere 50 kişi katıldı.

Kızıl Bayrak / İzmir

ÜNİSA Çuval'da sendikal ihanet ve sınırsız sömürü

İstanbul Samandıra'da bulunan ÜNİSA Ambalaj Sanayi AŞ, DİSK Tekstil Sendikası'nda örgütlü bir fabrika. Son yıllarda fabrikada art arda yaşanan olaylar, sendikal ihanetin utanç verici örneklerini oluşturuyor.

2008 yılında, ÜNİSA Çuval Fabrikası'nın taşeronunda ücret ve hak gasplarına karşı direnişe geçen işçilere DİSK Tekstil yönetiminin açık ihaneti, yaşanan vahim tablonun sadece bir kesitini sunuyor.

Hatırlanacağı gibi, ÜNİSA taşeronunda kararlı bir direniş sürerken, sendika yönetimi, patronlarla arasını bozmamak için ne yapacağını şaşırması, çareyi açık olarak tarafını ilan etmekte bulmuştu. Sınıfa ihanetin resmi çizilmiş, ÜNİSA Çuval Fabrikası'nın kapısına, şöyle bir ilan asılmıştı: "Direnişle hiçbir ilgimiz yoktur! / DİSK Tekstil"

Bugün, sendikal bir fabrika olan ÜNİSA'da sınırsız sömürü ve her türlü keyfi uygulama sürerken, sendika yönetimi aynı ihanet çizgisinde ısrar ediyor. Belki, bundan daha da acı olan, 6 yıl önce seçilmiş işyeri temsilcilerinin de "küçük sendika ağalarına" dönüşerek, aynı ihanet çizgisinde yol almalarıdır.

Üretimini önemli bir kısmını taşeronlara aktarmış olan ÜNİSA AŞ, sendikalı olan ana fabrikasında da sendika engeline takılmadan sınırsız sömürüyü sürdürebilmek istiyor. Kriz bahanesiyle onlarca işçiyi işten çıkartıyor, takip eden aylarda ise işlerin yoğunlaştığını söyleyerek eskiden üç işçinin yaptığı işi tek işçiye yaptırıyor. Üç makineye birden bakmak zorunda kalan işçiler, bu çalışmalarının karşılığında ücret zammı almadıkları gibi, sürekli baskı ve tehdit altında çalışıyorlar.

İşçileri baskı altında tutabilmek için türlü yöntemler deniyor. Bunlardan en "sevileni", işçiler hakkında sürekli tutanak tutmak ve işçilere savunma yazdırmak. Kuralsız ve keyfi biçimde tutulan tutanaklarla işçiler şaşkına çevrilmeye, psikolojik olarak güçsüzleştirilmeye çalışılıyor. Başka bir psikolojik baskı yöntemi ise, sürekli olarak fabrikanın "Amerikalılara" satılacağı söylentisi çıkarmak. Yaklaşık bir yıldır, "Sattık, satıyoruz!" diyen patronlar, işçiler üzerinde belirsizlik duygusu yaratmayı amaçlıyorlar. Bu "Amerikalılar" efsanesi ile ilgili somut bir bilgi ne fabrika yönetimi, ne sendika yönetimi, ne de işyeri temsilcilerinin ağzından çıkmazken, işçiye "Yarın ne olacağınız zaten belli değil, usluca çalışmaya bakın!" mesajı veriliyor.

ÜNİSA Çuval'da fabrika içindeki sıcaklık yaz aylarında 40 dereceye ulaşıyor. Buna rağmen, fabrikada klima ya da havalandırma yok. İşçilerin bu konudaki taleplerini ne patronlar, ne de sendikanın işyeri temsilcileri duyuyor. Yeni işçiler asgari ücretle çalıştığı için, fabrikada çalışan eski işçiler art arda işten çıkarılıyor. Haksız uygulamalara itiraz eden, hakkını arayan işçiler de anında işten çıkartılıyor. İşten çıkartılmasına karar verilen işçiden önce istifa etmesi isteniyor. Eğer, işçi istifaya yanaşmazsa, fabrika içinde bir bölümden diğerine sürülüyor ve her türlü bıkırtma taktiği izleniyor. Bazı işçiler ise, "Sen istifa dilekçesini yaz, biz seni çıkarmayacağız" diyen üretim müdürü tarafından kandırılıyor. Geçtiğimiz günlerde bu şekilde kandırılarak işten çıkarılan bir işçi, 7 yıl boyunca fabrikada çalışmış olmasına rağmen tek kuruluş tazminat alamadığını, üstelik, istifa etmiş görüldüğü için işsizlik maaşı da alamadığını bildiriyor.

ÜNİSA işçileri, işyeri temsilcisinin yıllardır bu uygulamalara sessiz kalmasını yadırgamıyor, temsilciyi ise "patronun has adamı" olarak niteliyorlar. Altı yıldır yapılmayan seçimlerin nihayet yapılması ve yeni işyeri temsilcisi seçilmesi için fabrikada imza topladıklarını, imza atan işçi sayısının 78'e ulaştığı aşamada işyeri temsilcisinin tehditlerine maruz kaldıklarını ve bizzat temsilci tarafından patrona ispiyonlandıklarını söylüyorlar. Bu birlikteliğe ve yeniden temsilci talebine öncülük eden arkadaşlarının, patron-temsilci işbirliği ile işten çıkarılmasını ise affetmiyorlar.

İşçiler, işyeri temsilcisinin bu utanç verici icraatının ardından, sendika şube başkanı ile görüştiklerini, yeniden seçim yapılması için kendilerine söz verildiğini ama bu sözün de tutulmadığını söylüyorlar.

ÜNİSA'da 2008'de yapılan toplu iş sözleşmesi de

evlere şenlik!

İşçilerin herhangi bir söz hakkı olmaması için sözleşme, patronlarla sendika arasında gizlice yapılıyor. Bir sabah, işe gelen işçilerin eline sözleşme broşürü tutuşturuluyor. Tahmin edileceği gibi, bu sözleşme şartları, ücret ve hak gasplarının ilanı oluyor. İşçiye bu kadar açıkça ve yüzüzsüze ihanet eden sendika, elbette ne fabrikada herhangi bir eğitim veriyor, ne 1 Mayıs'ta, 26 Mayıs'ta mücadele alanlarına işçileri taşımayı kendine dert ediyor. ÜNİSA işçileri sendikalarından ne Taksim kazanımını, ne TEKEL Direnişi'ni, ne de 26 Mayıs genel grev çağrısını duyuyorlar.

Sendikal ihanet çetesi, ÜNİSA işçisini belli ki küçümüyor. Fakat, ÜNİSA işçisi yaşanan açık ihanet karşısında öfke biriktiriyor.

Kızıl Bayrak / Ümraniye

Aynur Çamalan'la dayanışma etkinliği

Direnişinin 100 günü, 15-16 Haziran büyük işçi direnişinin 40. yıldönümünde denk gelen Aynur Çamalan ilerici ve devrimci kurumlarla birlikte dayanışma etkinliği gerçekleştirdi. Yenimahalle Düğün Salonu'nda düzenlenen dayanışma etkinliği BDSP, Alinteri, DDSB ve EHP tarafından oluşturulan 'etkinlik tertip komitesi' tarafından Aynur Çamalan'la birlikte organize edildi.

Geleceksizlik, güvencesizlik ve sosyal yıkım saldırılarına mahkûm edilen işçi sınıfının nasıl bir mücadele hattı izlemesi gerektiği üzerinden 15-16 Haziran Direnişi'nin yol gösterici rolünün vurgulandığı açılış konuşmasının ardından saygı duruşuna geçildi.

15-16 Haziran'ı yaşayan işçilerin anlatılarının yer aldığı sinevizyon gösteriminin ardından etkinlik tertip komitesinin metni okundu. Konuşmada Çamalan'ın üyesi olduğu Tez-Koop-İş Sendikası tarafından yalnız bırakıldığı, dahası sendikanın direnişin bitirilmesi için işveren TÜBİTAK'tan daha fazla çalıştığı ifade edildi. Tez-Koop-İş yönetiminin kınandığı konuşmada, sınıfın çıkarları için Tez-Koop-İş'e sorumluluklarını yerine getirme çağrısı yapıldı.

Aynur Çamalan kürsüye çıkarak 100 günlük direniş sırasında yaşadıklarını anlatan ve işe geri dönmek için başladığı direnişte kararlı olduğunu vurgulayan bir konuşma gerçekleştirdi.

Söz alan TEKEL işçisi ise her türlü baskı, saldırıya ve sendikal ihanete rağmen işçilerin hak gasplarına karşı mücadelesini sürdüreceğini, çünkü mücadele etmekten başka çıkar yol olmadığını ifade etti. Aynur Çamalanın yanında olduklarını söyledi.

Şair Mehmet Özer ise işçi ve emekçilerin kapitalizmin saldırılarına karşı direnişe geçmesinin önemini anlattığı konuşmasının ardından bir şiir sunumu gerçekleştirdi.

Etkinlikte Partizan, 78'liler Girişimi, Kot Kumlama işçileri ve BDP Ankara İl Örgütü'nün mesajları okundu. Ayrıca devrimci işçi Alaattin Karadağ'ın yargısız infazına karşı eylem yaptıkları ve TEKEL eylemine katıldıkları gerekçesiyle tutuklu bulunan 5 BDSP'linin duruşmasına ve yapılacak basın açıklamasına çağrı yapıldı.

Canlı bir atmosferde ve 150 kişilik bir katılımıyla gerçekleşen etkinlik, Tural Arsan ve Grup Kutup Yıldızı'nın söylediği ezgilerle ve çekilen halaylarla sona erdi.

Kızıl Bayrak / Ankara

KESK'lilere "Treni alıkoymaktan" dava açıldı

25 Kasım 2009 tarihinde kamu emekçilerinin gerçekleştirdiği uyarı grevinin ardından haklarında soruşturma açılan ve geçici olarak görevden uzaklaştırılan demiryolu çalışanları ile dayanışma eylemi yapan KESK'lilere "treni alıkoymaktan" 5 yıl hapis istemiyle dava açıldı.

15 Aralık'ta gerçekleştirilen basın açıklamasında Ankara-İstanbul trenini alıkoymakla gerekçesiyle BTS Genel Başkanı Yunus Akıl, BTS üyesi Ali Kitapçı ile eylemde destek amacıyla bulunan SES Ankara Şube Sekreteri Fikret Çalağan ve Eğitim Sen Ankara 2 No'lu Şube Başkanı Tuğrul Çulfa'ya "treni alıkoymak" suçlamasıyla beş yıl hapis istemiyle dava açıldı. Davanın ilk duruşması ise 8 Temmuz günü Ankara Asliye Ceza Mahkemesi'nde görülecek.

HABAŞ Demir-Çelik'te iş bırakma eylemi

Türkiye'nin en büyük ve modern haddehanesini kurmakla övünen, sık sık iş cinayetlerinin yaşandığı HABAŞ Demir Çelik'te çalışan işçiler kadro hakkı talebiyle iş yavaşlattılar.

Bakırçay Havzası'nda kurulu bulunan ve binlerce işçinin çalıştığı HABAŞ Demir-Çelik'te Erbel taşeronunda çalışan 30'a yakın işçi "kadro hakkının tanınması" talebiyle 12 Haziran günü saat 08.00 ile 14.00 arası üretimden gelen güçlerini kullanarak iş bırakma eylemi gerçekleştirdiler. Bu süre zarfında işçiler patron vekilleri ve fabrikada örgütlü olan Türk-Metal Sendikası ile görüştiklerini belirttiler.

HABAŞ'taki iş bırakma eylemine müdahale eden Metal İşçileri Birliği (MİB) Bakırçay Havzası Metal İşçileri Birlik Komitesi ise HABAŞ işçilerine bu tepkiye sessiz kalmamaları ve eylemin daha farklı yol ve yöntemlerle devam etmesi gerektiğini anlatan bildirimleriyle seslendi. Bildiri dağıtımı işçilerin yoğun ilgisiyle karşılaştı. Dağıtım sürerken patronun bekçi köpekleri dağıtımı engellemek için ellerinden geleni yaptılar. Jandarmayı çağırarak tehdit eden patron yalakalarına karşı "yapılan dağıtımın meşru" olduğu cevabını veren MİB çalışanları yasadışı bir şey varsa, onun da HABAŞ patronu tarafından uygulandığını ifade ederek bildiri dağıtımına devam ettiler. MİB'in dağıttığı bildiri şu şekildedir:

Tüm taşeron işçiler kadroya alınsın, herkese iş güvencesi sağlansın!

HABAŞ işçileri, kardeşler!

Patronlar için taşeronluk biz işçileri bölüp parçalamak için kullandıkları en önemli silahlardan biridir. Taşeronluk sistemi ile patronlar bir yandan işçilerin bir bölümünü insanlık dışı koşullarda çalıştırıp iş güvencesini ortadan kaldırırlar, bir yandan da çeşitli yasal yükümlülüklerden kaçarak maddi kazanç sağlarlar. Ancak daha da önemlisi taşeron sistemi ile patronlar işçilerin birlikte hareket etmesine, ortak bir mücadele yürütmesine engel olmaya çalışırlar.

Kardeşler!

HABAŞ'ta da taşeronluk sistemi en pervasız hali ile uygulanıyor. Hem de her maddesi ile patronların çıkarını savunan yasalarda bile yeri olmayan bir şekilde. Mevcut yasalarda bile işletmenin asli işleri taşeronlara devredilemezken HABAŞ'ta aynı bölümlerde aynı işleri yapan işçiler taşeron-kadrolu olarak bölüp parçalanıyor. HABAŞ patronu hem sermaye devletinin, hem de işbirlikçiliği adet haline getiren sendikacıların göz yumması sayesinde bu yasadışı uygulamayı bu kadar rahat ve pervasız bir şekilde hayata geçirebiliyor.

Taşeron HABAŞ işçileri;

İnsanca çalışma ve yaşam koşulları ile birlikte kadro talebi sizlerin en doğal, en meşru taleplerinizden biridir. Oysa HABAŞ patronu ve onun vekilleri bu haklı talebinizi ve ortaya çıkan tepkinizi her defasında zamanı belli olmayan vaatlerle ve tehditlerle geçiştirmeye çalışıyor. Açığa çıkan tepkileriniz ve gerçekleştirdiğiniz eylemler ise yeterince örgütlü ve hazırlıklı olmadığınız için her defasında bu zamanı belirsiz vaatler ve tehditler ile sönmüyor.

Eğer kadro hakkımızı elde etmek ve iş güvencemizi sağlamak istiyorsak yapmamız gereken örgütlenmek, tepkimizi örgütlü bir şekilde dile

getirmektir. Yemek boykotlarından, mesaiye kalmamaya, iş yavaşlatma ve durdurmaya kadar hep birlikte göstereceğimiz tepkiler HABAŞ patronuna geri adım attırmanın tek yoludur. Çünkü asalak patronların asıl korkusu işçilerin birliği ve mücadelesi sonucunda kârlarının azalmasıdır.

Ayrıca işyerinde örgütlü olan Türk Metal Sendikası'nı zorlamak ve sendikalaşmak da atmamız gereken bir diğer adımdır.

Kadrolu HABAŞ işçileri;

Taşeron işçilerin kadro talebi kadrolu işçilerin de en önemli sorunlarından biridir. Kadrolu işçiler de HABAŞ'ta sayısız saldırı ile yüz yüzedir. Bu saldırıları püskürtebilmek ise tüm HABAŞ işçilerinin ortak mücadelesi ile mümkündür. Aksi takdirde HABAŞ işçilerinin çalışma ve yaşam koşulları insanca bir seviyede değil, bugün taşeron işçilerin koşullarından bile daha ağır şekilde en altta eşitlenecektir.

Kardeşler!

HABAŞ patronu meydanı boş bulduğu için yasadışı ve kural dışı bir şekilde bizleri sömürmektedir. **Metal İşçileri Birliği** bu kural dışılığa izin vermemek için "sömürüye artık yeter" diyen tüm demir çelik işçilerini örgütlenmeye ve mücadele etmeye çağırılmaktadır.

İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!

Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiçbirimiz!

Metal İşçileri Birliği

TİS sempozyumu hazırlıkları sürüyor...

Metal İşçileri Birliği (MİB), 2010-2012 MESS grup TİS süreci hazırlıkları kapsamında çalışmalarını sürdürüyor. İstanbul ve İzmir'de toplantılar, bülten dağıtımları gibi faaliyetlerle, 27 Haziran tarihinde yapılacak sempozyuma işçi ve emekçiler davet ediliyor.

İstanbul - Küçükçekmece

12 Haziran Cumartesi günü Küçükçekmece Metal İşçileri Birliği TİS Komitesi süreci değerlendiren ve mücadele hattını ortaya koyan bir toplantı gerçekleştirdi.

Toplantıda 15-16 Haziran Direnişi, TEKEL Direnişi, sınıf hareketinin durumu, metal işçilerinin mücadele deneyimleri ve TİS süreci üzerine konuşuldu. TİS sürecinde sınıfın inisiyatif ve iradesini açığa çıkaracak yöntem ve araçların kullanılması gerektiğinin ifade edildiği toplantıda, sendikaların toplam tablosu değerlendirildi. Bölgede bulunan MESS kapsamındaki fabrikalar ve hedef fabrikalar üzerine detaylı tartışmalar yapıldı. Ayrıca Metal İşçileri Birliği'nin çıkarmış olduğu Mücadele Programı broşüründeki mücadele talepleri üzerine tartışıldı.

MESS'e üye fabrikalarda TİS komitelerinin kurulmasını zorlamak gerektiğinin konuşulduğu toplantıda, işçileri bilgilendirmenin ve buna dönük araçları devreye sokmanın önemi dile getirildi.

Bu süreçte süren direnişlerle sınıf dayanışmasını büyütmek için çaba harcanması gerektiği ifade edilirken, sınıfın birbirinden öğrenmesi, güçlenmesi açısından TİS sürecinin direnişteki işçilere aktarılması gerektiği konuşuldu.

TİS görüşmelerinde tarafların tutumunun daha da belirginleştiği bir tarihte panel yapılması, TİS anketlerinin kullanımı, Küçükçekmece TİS Bülteni ile fabrikalara yönelmesi kararlarının alındığı toplantıda fabrikaların öznel sorunlarını işleyen ve TİS görüşmelerinin yansıtıldığı özel sayıların çıkarılması da tartışıldı.

İstanbul-Ümraniye

Hazırlık kapsamında Metal İşçileri Birliği Ümraniye Yürütmesi tarafından sempozyuma çağrı afişleri Dudullu Organize Sanayi Bölgesi'nde, İMES-Dudullu yol hattına, Samandıra fabrikalar bölgesindeki servis güzergahları üzerine yapıldı.

Metal İşçileri Bülteni'nin dağıtımı öncelikli olarak MESS üyesi işyerleri, sendikalı işyerleri ve metal fabrikalarına yapıldı. Sempozyum davetiyelerinin elden kullanımı devam ederken anketlerin de yapımı sürüyor.

Tüm çalışmalar ise tahammülsüzlükle karşılanıyor. İki hafta önce yapılan "MESS'i ezelim, çaldıklarını geri alalım!" ozalitlerinin hızlıca sökülmesi, hatta daha önceden sökülme yerlerde bile ozalitlerin kısa zaman içinde sökülmesi bu tahammülsüzlüğü belgeledi.

İzmir

Toplu Sözleşme Sempozyumu hazırlıkları İzmir'de yoğunlaşarak devam ediyor. Metal İşçileri Bülteni'nin dağıtımlarıyla başlayan çalışma kapsamında Menemen'de ve Asarlık'ta demir çelik işçilerine ve Çiğli Organize'de bulunan BMİS'te örgütlü işçilere bülten ulaştırıldı. Anket ve röportaj çalışmaları da sürerken sempozyuma çağrı afişleri yaygın bir biçimde kullanılıyor. Menemen-Çiğli arası demir-çelik işçilerinin servis güzergahlarına, Çiğli merkeze ve Gaziemir'de anayol güzergahındaki köprü altlarına afişler yapıldı.

Diğer yandan da sempozyum davetiyeleri metal işçilerine ulaştırılarak TİS süreci tartışılıyor ve TİS sempozyumuna çağrı yapılıyor.

Metal İşçileri Birliği / İstanbul-İzmir

Birleşik Metal-İş Anadolu Şube Başkanı Seyfettin Güleğül ile MESS Grup TİS süreci üzerine konuştuk...

“Haklarımız için her alanda ortak mücadeleye!”

- Krizden sonra fabrikanızda-şubenize bağlı işyerlerinde ne gibi gelişmeler yaşandı? Çalışma ve yaşam koşullarınız nasıl değişti?

Bu süreçte şubemizin faaliyet alanında ve yetkili olduğumuz işyerleri içerisinde krizden etkilenen işyerleri oldu.

Bunlardan birisinde bize önce esnek çalışmayı önerdiler. Kabul etmediğimizde işçi çıkarma gündeme geldi ve direndiğimizde maalesef işçi tam bir direngenlik gösteremedi. Bunun üzerine emekliliği dolanların emekli edilmesi gündeme geldi. Buna fazla direnemeyeceğimizi gördüğümüzde de emekliliği gelenlerin kendilerinin istemesi halinde gönüllü olarak emekli olabileceklerini ve bu arkadaşlarımıza ihbar tazminatının da kıdemle birlikte ödenmesini istedik ve kabul ettirdik. Buna karşılık işveren kendi isteği ile ayrılmak isteyen herkese, kıdemini yanı sıra ihbar tazminatını da vereceğini söyleyince maalesef kendi isteği ile ayrılan üyelerimiz de oldu.

Ülkede pahalılık ve kötü yaşam şartları tüm çalışanları oldukça fazla etkilemekte ve birçok çalışan kredi kartı borçları ile bankalar arasında mekik dokuyarak yaşamını sürdürmeye çalışmaktadır. Tüm bunlar işçiyi bu gibi olumsuzlukları kabule zorlamaktadır. Yani geçici bir süre aldığı parayla borçlardan kurtularak sözde rahat etmeye çalışmışlardır.

Bölgemizde iki işyeri kısa çalışma yapmak için çalışma bakanlığına başvurusu sonucunda, bunlardan biri bir yıl süre ile faydalanmış süresi dolmuştur. Fakat halen bu işyerinde az da olsa sorunlar yaşamaktayız. Diğer işyeri yaklaşık 8 ay kısa çalışmadan faydalanmış bu durumda çalışmaya devam ederken yeni siparişler alması sonucunda kısa çalışmadan vazgeçmiştir. Bu olumsuzlukların yaşandığı bir dönemde, MESS Grubu içerisinde yer alan bir işyerinde de ek zam talebimiz olmuş ve alınmıştır.

- 2010-2012 MESS Grup toplu sözleşmelerinden beklentileriniz, nelerdir? Bu koşullar altında metal işçileri payına hangi taleplerle nasıl bir mücadele yürütülmesi gerektiğini düşünüyorsunuz?

Beklentilerimiz, kayıplarımızın telafisi ve alınterimizin karşılığını almaktır. İşyerlerindeki ücret farklılıklarının ortadan kaldırılması için mücadele etmeliyiz. Öncelikle işyerlerindeki düşük ücretlerin yükseltilmesi ya da belli bir seviyeye çekilmesi ve sonrasında da seyyanen zam talep edilmesinin gerektiğini düşünüyorum, seyyanen yapılan zamlar herkesin aynı zammı almasını sağlayacaktır.

Gelebilecek dayatmalara karşı “evet” deme olasılığı yüksek olan ve MESS in alt kuruluşu gibi çalışan Türk Metal’e karşı birlikte hareket edilmesi ve bu durumun tüm işçi sınıfına çeşitli argümanlar kullanarak anlatılması gerektiğini düşünüyorum. Tüm metal işçileri ile birlikte, işsizlerin ve asgari ücretlilerin de bu mücadeleye ortak edilmesi ve birlikte mücadele edilmesi için çalışmalar yapmalıyız.

Biz Birleşik Metal-İş Sendikası olarak mücadeleyi örmeye ve büyütme çalışıyoruz. Öncelikle kendi işyerlerimizde çalışmaları başlatmış bulunuyoruz. Tek tek işyerlerinde var olan işyeri komitelerimizin yanı sıra bu toplu iş sözleşmesi döneminde işyeri toplu iş sözleşmesi kurulları kurulmuş ve bu kurullar ile

çalışmaları sürdürmekteyiz.

- Mücadeleyi örgütleyebilmek için öncü işçilere ve ilerici sendikacılara-temsilcilere ne gibi görevler düşüyor?

Öncelikle bütün metal işçilerini metal iş kolunda tek başına da olsa sermayeye karşı mücadele eden Birleşik Metal-İş Sendikası ile birlikte ortak bir mücadeleye çağırıyorum. Bu süreçte yalnız MESS grubundaki işçiler değil tüm metal işçileri ve diğer işkollarındaki işçiler de bu mücadelenin içinde olmalıdır.

Diğer işkollarındaki mücadeleci sendikalar da bu mücadelenin içine çekilmelidir. Aslında tüm işkollarında, bütün toplu sözleşme dönemlerinde, işçi sınıfının ortak mücadelesinin yolları aranmalı ve bunun gerçekleştirilmesi için çaba sarf edilmelidir. Bunu yaparken herkes, birbiri ile olan sorunlarını ya da görüş ayrılıklarını bir kenara bırakmalıdır. Görevi ne olursa olsun hiç kimse sorumluluktan kaçmamalı ya da sorumluluğu ve olumsuzluğu bir başkasına yıkmayı düşünmeden hareket etmelidir. Başarı tüm işçi sınıfının ortak başarısı olacaktır. Temsilciler ve mücadeleci işçiler işyerlerinde yaşanan gerçekler ile

sendikasını doğru bilgilendirerek hareket etmelidirler.

Herkes birbirinin eksikliğini tamamlamak için çaba sarf etmeli, birbirinin açığını ya da eksikliğini aramamalıdır. Çünkü yaşanabilecek olumsuzluklar ya da alınmayan haklar çok uzun yıllar herkesi etkileyecektir.

İşçi sınıfının ortak mücadelesine ve haklarımız için her alanda ortak mücadeleye!

Kızıl Bayrak / Ankara

MİB 15-16 Haziran ruhuyla MESS’i ezmeye çağırdı

Metal İşçileri Birliği (MİB), 15-16 Haziran Büyük İşçi Direnişi’nin 40. yıldönümünde, metal işçilerini, metal patronlarına karşı mücadeleyi büyütme çağırdı. Mecidiyeköy otobüs duraklarında toplanan Metal İşçileri Birliği üyesi öncü işçiler yolu trafiğe kapatarak MESS binası önüne yürüdü. “15-16 Haziran ruhuyla MESS’i ezelim çaldıklarını geri alalım! / Metal İşçileri Birliği” pankartının açıldığı yürüyüşün ardından bina önüne gelindiğinde gerçekleştirilen basın açıklamasında işçi ve emekçilerin kapsamlı bir saldırı dalgasıyla yüz yüze kaldığı ifade edildi. Kazanılmış sosyal hakların birer birer tırpanlandığı, çalışma ve yaşam koşullarının çekilmez bir hal aldığı dile getirildi.

Metal işçilerinin ise işçi ve emekçilere dönük bu saldırılardan fazlasıyla etkilendiğine dikkat çekilirken metal patronlarının örgütü olan MESS ile TİS görüşmelerinin başlayacağı hatırlatıldı.

Açıklama öncü metal işçilerine Metal İşçileri Birliği çatısı altında sendikalarına, sosyal haklarına ve geleceğine sahip çıkma, 15-16 Haziran Büyük İşçi Direnişi’nin gösterdiği yoldan mücadeleyi yükseltme çağrısı yapılarak son buldu.

Kızıl Bayrak / İstanbul

KESK üyeleri tasarıya karşı eylemdeydi

KESK tarafından alınan eylem kararı çerçevesinde alanlara çıkan kamu emekçileri, 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nda değişiklik öngören tasarıyla birlikte kamu emekçilerinin iş güvencesine saldırıldığını ifade ettiler.

14 Haziran Pazartesi günü Adana Eğitim Sen önünde toplanan kamu emekçileri buradan AKP önüne yürüdü. AKP önüne geldiğinde basın açıklaması Eğitim Sen Şube Başkanı Güven Boğa tarafından okundu. Yapılan açıklamada yapılmak istenen değişikliğin neler getireceği söylenerek bu saldırılara karşı mücadele edileceği vurgulandı.

Yaklaşık 200 kamu emekçisinin katıldığı eyleme BDSP de destek verdi. Eylem AKP il binasına siyah çelenk bırakılmasının ardından sona erdi.

Ankara'da Yüksel Caddesi İnsan Hakları Anıtı önünde toplanan KESK üyeleri sloganlarla AKP Ankara İl Başkanlığı'na yürüdü. KESK'lilerin AKP önünde basın açıklaması yapması polis barikatıyla engellenirken barikat önünde basın açıklamasını KESK Genel Başkan Sami Evren okudu.

Evren, KESK olarak 15-16 Haziranların ruhunu taşıdıklarını ve hakları için bu tasarıya direneceklerini söyledi. Eylemde "Gözetliler serbest bırakılsın" pankartı açan KESK üyeleri Halk Cephesi'ne yönelik operasyonlar çerçevesinde gözetlilere alınan KESK üye ve yöneticilerinin serbest bırakılmasını istedikleri.

KESK İzmir Şubeler Platformu, 15 Haziran günü gerçekleştirdiği eylemle 657 sayılı yasada yapılmaya çalışılan değişiklikleri protesto etti.

Saat 12.20'de Eski Sümerbank önünde biraraya gelen KESK üyesi emekçiler AKP Konak İlçe binasına yürüdüler. Eylemde, Halk Cephesi'ne yönelik operasyonda gözetlilere alınan KESK MYK üyesi Akman Şimşek, SES MYK üyesi Meryem Özsöğüt ve BES Ankara yönetiminden Adnan Daracioğlu'nun serbest bırakılması da istendi.

KESK Bursa Şubeler Platformu üyeleri Fomara Meydanı'nda toplanarak sloganlarla Haşim İşçan Caddesi'ndeki AKP İl Başkanlığı'na yürüdü. Açıklamayı KESK Şubeler Platformu Dönem Sözcüsü Cemal Akkurt gerçekleştirdi. TÜMTİS üyelerinin yanısıra ilerici güçlerin de destek verdiği eyleme 100 kişi katıldı.

Kayseri Eğitim Sen binası önünde toplanan kamu emekçileri, 657 sayılı yasada yapılmaya çalışılan değişiklikleri protesto etmek için AKP il binasına yürüdü.

AKP il binası önünde gerçekleştirilen basın açıklamasını KESK Kayseri Şubeler Platformu dönem sözcüsü Sedat Ünsal yaptı. Ünsal, tasarı ile ne amaçlandığına dikkat çekti. Konuşmasının devamında mücadele çağrısı yapan KESK dönem sözcüsü Ünsal, 15-16 Haziran'ın 40. yıldönümünde kamu emekçilerinin siyasi iktidarın emek karşıtı politikalarını sineye çekmeyeceği dile getirdi. BDSP, EMEP ve ESP'nin destek verdiği eyleme yaklaşık 100 emekçi katıldı.

Kızıl Bayrak / Adana - Ankara - İzmir - Bursa - Kayseri

KESK: Yoksulluğa çözüm, toplu sözleşme

KESK Genel Sekreteri Emirali Şimşek, Temmuz ayı ücret artışlarıyla ilgili yazılı açıklama yaptı. TÜİK'in hesapladığı enflasyon rakamları için "şaiBELİ" değerlendirmesini yapan Şimşek, gıda ve enerji gibi kalemlerde enflasyonun genel enflasyon oranının çok üzerinde olduğunu söyledi.

Şimşek, kamu emekçilerinin 2010 ücret artışının geçen yıl yapılan 'toplu görüşme'lerde yüzde 2,5 olarak belirlendiğini hatırlattı ve sendikalarının toplu görüşme anlayışını reddederek görüşmelere katılmadığı bilgisini verdi.

"Tamamen enflasyona endeksli bu ücret artışı anlayışı katılan diğer konfederasyonların huzurunda benimsenmişti. Enflasyona endeksli ücret artışı Hükümetin ve toplu görüşmeciler konfederasyonların eseri'dir" diyen Şimşek, enflasyona endeksli ücret artışı modelinin kabul edilmez bir yanı olmadığını dikkat çekti. Bu modelin sadece kamu emekçilerinin yoksulluğunu sabitleyen bir sistem olarak işlediğini belirten Şimşek, "Oysa yapılması gereken milli gelir içerisinde emekçilerin payını arttırıcı, emekçileri yoksulluktan kurtaracak bir ücret modelinin benimsenmesidir" açıklamasında bulundu. Şimşek, yoksulluğun çözümünün hükümetle oturulacak toplu sözleşme masasında olduğunu belirtti.

Türkiye ILO'da "Kara Liste"de

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi, ILO Konferansı'nda Türkiye'nin "Kara Liste"ye alınmasına ilişkin DİSK Genel Merkezi'nde basın toplantısı düzenledi.

Cenevre'de yapılan 99. ILO Konferansı'na katıldıklarında "Türkiye için utanç verici bir tablo ile karşı karşıya" kaldıklarını söyleyen Çelebi, Türkiye'nin temel sendikal hakları ihlâl ettiği, yasa ve uygulama düzeyinde sözleşmelerine uymadığı için ILO'nun "Aplikasyon Komitesi"nin gündeminde olduğunu vurguladı. Hükümete uyarıda bulunan DİSK Genel Başkanı, emekçilere dayatılan acı reçetenin, hükümet için acı sonuçlar doğurabileceği uyarısında bulundu.

Çalışma Bakanı Ömer Dinçer'in, ikinci istihdam paketi ile ilgili açıklamalarını da hatırlatan Çelebi, kıdem tazminatının kaldırılması, güvencesiz, esnek çalışma koşullarının yaygınlaştırılması, kiralık işçi uygulamalarına hukuki meşruiyet sağlanmasının bir çözümmüş gibi sunulmasını eleştirdi.

KESK'liler serbest bırakılsın!

Kızıldere'de yapılan Mahir Çayan anması ve Güler Zere için yapılan eylemler gerekçe gösterilerek 15 Haziran günü Ankara, İzmir ve İstanbul'da düzenlenen ev ve kurum baskınları sonucunda, aralarında KESK Örgütlenme Sekreteri Akman Şimşek, SES Kadın Sekreteri Meryem Özsöğüt ve BES Ankara Şubesi yöneticisi Ahmet Dananoğlu'nun da bulunduğu 30 ilerici ve devrimci gözetlilere alındı.

Kamu Emekçileri Sendikaları Konfederasyonu Genel Başkanı Sami Evren ve Büro Emekçileri Sendikası arkadaşlarının gözetlilere alınması karşısında sessiz kalmayacaklarını dile getirdi.

KESK: Arkadaşlarımız serbest bırakılsın!

Evren gözetlilere alınanların serbest bırakılmasını istedi. Evren'in yazılı açıklamasında şu ifadeler yer verdi: "Avukatların emniyet kaynaklarından aldığı bilgiye göre arkadaşlarımız Güler Zere anması ve Mahir Çayan'ın ölüm yıldönümü anmalarına katıldıkları için gözetlilere alınmıştır. Bilindiği gibi Güler Zere yakalandığı amansız hastalıktan sadece geç salıverildiği için kurtarılamamış ve aynı durumda olan hasta tutuklular için öne çıkmış bir toplumsal kişiliktir. Zulme uğramıştır ve halkın vicdanında önemli bir yer edinmiştir.

Mahir, Deniz, İbo gibi özgürlük, eşitlik ve demokrasi mücadelesinde Türkiye tarihine geçmiş; kayıpları halkın ve emekçilerin belleğinde silinemez bir yer edinmiş bir tarihsel kişiliklerdir. Toplumun bellek ve vicdanında yer edinmiş kişilerin ölüm yıldönümlerinde anmalar yapılması etkinlikler düzenlemesi ne zamandan beri bir suç olarak görülmektedir?

Yapılmak istenen suç teşkil etmeyen etkinliklerin gerekçe gösterilerek, toplumun örgütlü kesimlerinin yıldırılmasıdır."

BES'ten KESK üyelerine dönük gözetlilere protesto

BES, KESK'in ve BES'in kurulduğu günden beri çok yoğun baskılarla, sürgünlerle, işten atmalarla, idari ve adli soruşturmalara karşı karşıya kaldığı belirtildi.

KESK üye ve yöneticilerine, demokrat kurumlara yönelik geliştirilen baskı, gözetli ve cezalandırmaların hiçbir demokratik ve hukuki ölçüye sığmadığı ifade edildi.

Bu tür uygulamaların, temel insan haklarından olan örgütlenme ve ifade özgürlüğünün ihlali olduğu vurgulana açıklama şu sözlerle noktalandı:

"Demokratik açılım söylemlerinin gündemde olduğu bir dönemde, bu tür baskı ve gözetliler, tutuklamalarla, AKP Hükümetinin kendine demokrat olduğu bir kez daha açığa çıkmıştır."

İşçi ve emekçi hareketinden..

Türk-İş şubelerinden UPS direnişine destek

UPS Kargo işçilerinin TÜMTİS çatısı altında sürdürdükleri direnişlerinin 43. gününde Türk-İş'e bağlı sendikaların İstanbul şubeleri direnişteki işçilere destek ziyaretinde bulundu.

Ziyarete konuşan Türk-İş 1. Bölge Temsilcisi Faruk Büyükkucak, Türk-İş ve bağlı sendikalar olarak; işçilerin ve sendikaların taleplerinin kabul edileceği güne kadar direnişi destekleyeceklerini, maddi ve manevi olarak işçilerin yanında olmaya devam edeceklerini söyledi. Büyükkucak'ın konuşmasının ardından eylem atılan sloganlarla son buldu.

Bunun yanısıra işçilerin sendikal mücadeleleri çeşitli şekillerde devam ediyor. Sabah vardiyasında yeni işbaşı yaptırılmak istenen işçilerin önü sabaha karşı 04.00 sularında direnişçi işçiler tarafından kesilerek iş başı yapmaları engellendi. Yaklaşık 10 işçi bu şekilde geri çevirdi. İşçilerin işbaşı yapması direnişçi işçiler tarafından engellenince aktarma merkezindeki müdürler tırlara yüklemeye yapmak için çalışmak durumunda kaldı.

Sigortasız çalışmaya karşı

İzmir'de Deri İşçileri Derneği, Kundura İşçileri Derneği, İşçi Hakları Derneği, Özgür Yaşam Kooperatifi, Ortak Yaşam Kooperatifi, Kondurlarda Yaşam Kooperatifi, Afrikalılar Derneği ve 78'liler Derneği'nin ortak örgütlediği "Herkes sigorta" kampanyası kapsamında toplanan imzalar gerçekleştirilen eylemle TBMM'ye gönderildi. YKM önünde bir araya gelen kitle buradan SGK'ya yürüdü.

"Sigortasız ve güvencesiz çalışmaya hayır" pankartının açıldığı basın açıklamasını Deri İşçileri Derneği Başkan yardımcısı İlhan Hepgülenler okudu. Açıklamada, 15-16 Haziran Büyük İşçi Direnişi anlatıldı. Daha sonra sigortasız ve kayıt dışı çalışmanın önlenmesi için başlatılan kampanya anlatıldı. Eyleme BDSP ve Alınleri de destek verdi.

Deva Holding'te işçi öfkesi

Kocaeli Köseköy'de kurulu Deva Holding'e ait ilaç fabrikasında "kısıp kapatma" gerekçesiyle Petrol-İş üyesi 8 kadın işçi işten atıldı. Petrol-İş Kocaeli Şubesi ve fabrikada çalışan sendika üyesi işçiler işten atma saldırısına karşı eylem gerçekleştirdi.

İşten atma saldırısına tepki gösteren Petrol-İş Sendikası Kocaeli Şube Başkanı Ali Ufuk Yaşar, işten çıkarılma gerekçelerinin hukuki olmadığını söyledi. Yaklaşık 130 işçinin çalıştığı Deva Holding'e ait ilaç fabrikasında Petrol-İş Sendikası geçen yıl örgütlenmişti.

Kadıköy Belediyesi'nde grev kararı

Genel-İş Sendikası İstanbul Anadolu Yakası 1 No'lu Şube, Kadıköy Belediyesi'nde grev kararı aldı. 11 Haziran günü Kadıköy Rıhtım'da toplanan işçiler Kadıköy Belediyesi'ne yürüdüler.

Belediye önünde basın açıklamasını okuyan Genel-İş Anadolu Yakası 1 No'lu Şube Başkanı Şahan İlseven, taşeronlaştırmanın, güvencesiz, kölece çalışma koşullarının dayatıldığını ifade etti. Açıklamanın devamında Kadıköy Belediyesi'nin tutumu eleştirildi.

Kadıköy Belediyesi'nin birinci yıl için %2, ikinci yıl için 0 zam gibi komik önerilerde bulunduğunu

söyleyen İlseven ortak mücadele çağrısı yaptı. Eyleme BDSP de destek verdi.

Adana'da TEKEL işçilerinden protesto

Adana'da Türk-İş 4. Bölge Temsilciliği önünde bir araya gelen TEKEL işçileri güvencesiz çalışma koşullarını protesto ettiler.

"4/C'ye hayır - Direnen TEKEL işçileri" pankartının taşındığı eylemde AKP hükümetinin güvencesiz çalışma biçimlerini yaygınlaştırdığı vurgulandı.

TEKEL işçisi Kenan Aslantaş'ın gerçekleştirdiği basın açıklamasında hükümetin, esnek, güvencesiz, sigortasız ve sendikasız çalışma sistemini en ağır şekilde uyguladığı söylendi.

Emekli-Sen'den oturma eylemi

Emekli-Sen, emekli maaşlarından dernek aidatı kesintisi yapılmaması, emekli aylıklarının yükseltilmesi, emeklilerin örgütlenmesinin önündeki engellerin kaldırılması ve emeklilere sendika hakkının tanınması istemiyle 11-12 Haziran'da şube ve temsilciliklerinin bulunduğu tüm merkezlerde iki günlük oturma eylemi yaptı.

Bursa'da 11 Haziran günü Fomara Meydanı'nda toplanan Emekli-Sen üyeleri iki gün süren oturma eylemi başlattılar.

Kot işçileri Ankara'da buluşuyor

Çalıştıkları merdiven altı kot taşıma ve yıkama atölyelerinde ölümcül silikozis hastalığına yakalanan kot işçileri "sosyal güvenlik hakları"nın tanınması talebiyle 3 gün boyunca Ankara'da olacaklar. Aileleriyle beraber Ankara'ya gidecek olan kot işçileri 22-23-24 Haziran tarihlerinde, yaşadıkları sorunları ve taleplerini hükümetin yanısıra meclis gündemine de taşıyacaklar.

Kot Kumlama İşçileri Dayanışma Komitesi (KKİDT) tarafından gerçekleştirilecek 3 günlük eylem öncesinde dayanışma çağrısı yapan kot işçileri herkesi, çadır kurarak konaklayacakları Güvenpark'a çağırıyorlar.

Assan Gıda işçileri kararlı

Balıkesir-Susurluk yolu üzerinde kurulu bulunan Assan Gıda'da Tek Gıda-İş Sendikası'nda örgütlendikleri için işten atılan işçilerin direnişi 1 ayı aşkın süredir devam ediyor.

Fabrika önüne kurdukları direniş çadırıyla kararlı bekleyişlerini sürdüren işçileri ziyaret eden Tek Gıda-İş Sendikası Genel Teşkilat Sekreteri Recep Ali Çelik burada yaptığı konuşmada direnişlerine devam eden Assan işçilerine teşekkür etti. Tek Gıda-İş Sendikası olarak bu mücadelenin sonuç almadan bırakılmayacağını ifade eden Çelik, Assan Gıda'ya tanıdıkları sürenin dolduğunu belirtti. İşten atılan işçilerin işe geri almasını ve yasalara saygılı davranılmasını talep eden Çelik, "hem işyerlerini, hem işverenlerini çok sevdiklerini, kıymet verdiklerini" dile getirdi.

Kartal Koşuyolu'nda eylem

İstanbul'da Kartal Koşuyolu Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde çalışırken 26 Mayıs genel eylemine katıldıkları için işten atılan Dev Sağlık-İş Sendikası üyesi taşeron işçileri 14 Haziran günü hastane önünde eylemdeydiler.

Genel-İş üyesi Kartal Belediyesi işçileri, SES üyesi sağlık emekçileri, TEKEL işçileri, BDSP, BDP, Dr. Lütfü Kırdar Hastanesi çalışanları, Yakacık Kadın Doğum çalışanları, İstanbul Tabip Odası, Validebağ çalışanları ve hemşirelerin de destek verdiği eylemde basın açıklamasını okuyan Dev Sağlık-İş üyesi Ziya İncedere atılan işçiler olarak hastaneye, geleceklerine ve onurlarına sahip çıktıklarını söyledi.

Balcalı'da taşeron ihalesi iptal edilmedi

Adana Çukurova Üniversitesi Balcalı Hastanesi'nde 14 Haziran günü sağlık emekçileri taşeron firmaların girişini engelleyerek hizmet alım ihalesinin yapılmasına engel oldu.

Saat 09.30'da Dev Sağlık-İş üyesi sağlık işçileri ihale salonlarının kapılarını tutarak taşeron firmaları içeri almadı ve ihalenin iptal edilmesini sağladı. Dışarıda SES ve Dev-Sağlık İş üyesi 50 emekçi de eyleme destek verdi. Yarım saat sonra güvenlik şefi, başhekimin eylemin bitirilmesi talimatı verdiğini ve işçilerin burayı terk edip dışarıda eylemlerine devam etmesi gerektiğini bildirdi. Sağlık çalışanları ise bunu kabul etmeyeceklerinin, ihale iptal edilmeden gidilmeyeceğinin başhekime bildirilmesini istediler. Yarım saat sonra eylem yerine gelen hastane başhekimi sağlık emekçileri ile görüşmek istedi.

Başhekimle görüşen sağlık emekçilerinin mücadelesi sonuç verdi. Başhekim dışarı çıkarak firmalara bu ihalenin süresiz iptal edildiğini söyledi. Eylem alkışlarla sona erdi.

Karadağ cinayeti davası avukatlarıyla dava üzerine konuştu

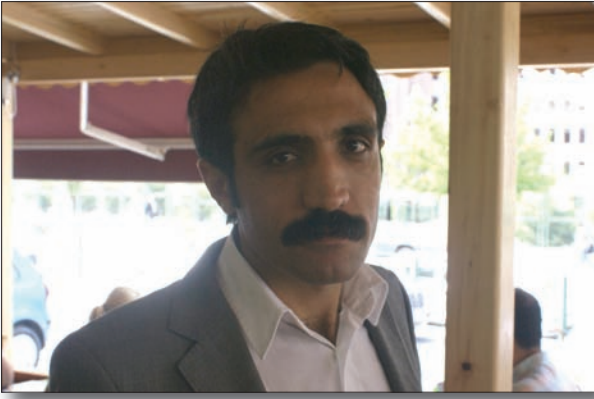
“Hukuki mücadele, s meşru mücadele ile b

- Devrimci işçi Alaattin Karadağ'ın 19 Kasım 2009 akşamı Esenyurt-Avcılar polisi tarafından kurşunlanarak katledilmesinin ardından açılan davanın ilk duruşması 16 Haziran günü Bakırköy 9. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görüldü. Devletin, cinayeti örtbas etme çabasının açık yansıması bir dizi ihmali barındıran dava süreci ile katiller yine aklanmaya çalışılıyor.

Bunların yanısıra, duruşmada 50 avukat hazır bulunurken çeşitli illerden ÇHD üyesi 215 avukat dava için yetki belgesi gönderdi.

İlk duruşmada ortaya çıkanlarla birlikte, Karadağ cinayeti davasının toplam tablosunu nasıl değerlendiriyorsunuz?

“Yargı cinayetleri ne etkili bir soruşturma ne de etkili bir kovuşturma ile ele alıyor”

Çağdaş Hukukçular Derneği İstanbul Şube Başkanı Av. Taylan Tanay: Kolluk güçlerinin işledikleri cinayetleri özellikle ikiye ayırırlar. Biri infazın kendisi, kolluk tarafından, özellikle '90'lı yıllardan itibaren Türkiye'de kolluk cinayetleri sokak ortasında, dağlarda gerçekleşir hale geldi. Bugünkü tabloya baktığımız zaman kitlesel rakamlar var önümüzde, polis tarafından katledilmiş. Diğer bir gerçek ise yargı ayağı. Polis cinayetlerinin yargı ayağı da önemli. Aslında bu cinayetlerin bu kadar çoğalmasının nedeni de o. Yargı bir nevi bu cinayetleri teşvik etmiştir. Teşvik etmesinin nedeni de aklamadır. Bu cinayetlerin çoğu, birkaç istisna dışında tamamına yakını, cezasızlık güvencesine alınmıştır. Ya kolluk veya memurlar “nefsi müdafaa” denilerek ya da görevlerini yerine getirdikleri gerekçesiyle beraat ettirilmiştir. Ya zaman aşımıyla ya da ertelemelerle ceza almaktan kurtulmuşlardır. Aslında Alaattin Karadağ ile ilgili yaşadığımız hukuksal süreç de buna işaret etmektedir. Bu tip

davalarda özellikle soruşturma safhası çok önemli. Bu davaya konu soruşturmada da, ceza sisteminin içine alınmış bir kısım girişimin olduğunu anlıyoruz. Soruşturma öncelikle bu cinayeti işleyen kolluk birimlerine aktarılmıştır. Bu aynı zamanda gerekli olan delillerin toplanmaması, toplanmış olan delillerin de ifal edilmesi sonucunu doğurmuştur. Dosya bu yüzden başından itibaren akamete uğratılmıştır. Bugün dosyanın sonunda, bu cinayetin açıklığı kavuşturulmasının önü tikanmıştır. Otopsi sırasında yaşananlar gibi, soruşturma evresindeki işlemlerin birçoğu hukuka aykırı yapılmıştır. Bu yüzden Karadağ dosyası diğer dosya örneklerine benziyor. Onlarla aynı hukuksal kadere doğru sürükleniyor. Türkiye'de ne yazık ki yargı, hep bunları akladı. Bugünkü dava sırasında yaşadıklarımız da bunun göstergelerinden birisi. Yani yargı, cinayetleri ne etkili bir soruşturma ne de etkili bir kovuşturma ile ele alıyor. Davalar böylesi bir ciddiyetle ele alınmayınca böylesi kitlesel rakamlar karşımıza çıkmış oluyor.

“Adli Tıp raporu çok önemli”

Av. Güray Dağ: Karadağ cinayeti davasının soruşturma aşaması ciddi eksiklikler ve yanlışlıklar barındırıyor. Olay polisin fail olduğu bir olay. Dolayısıyla soruşturma sürecinin o birimin dışında başka bir birim tarafından yürütülmesi gerekiyor. Avcılar polisi olmazdı da Bakırköy polisi olurdu, Büyükçekmece polisi olurdu, jandarma olurdu. Ancak bu soruşturma bizzat suçu işleyen polisin, sanığın görev yaptığı polis merkezince yürütülmüş durumda. Dolayısıyla süreç buradan sakat. Delillerin karartılması söz konusu. Kuzuyu kurda emanet etmek durumu tam da, böyle şey olmaz. Zaten bunun yansımaları da var. Dosyada savcı soruşturma aşamasının amiri teorik olarak ancak pratikte her şeyi polis merkezinin yaptığı anlaşılıyor. Savcı sadece imza atmakla yetinmiş. Bunu duruşmada dile getirdik. Birtakım görüntüler var ancak görüntüler savcının elinde olması gerekirken polisin elinde. Normal koşullarda el konulan hiçbir şeyi -bu belge olur, görüntü olur farketmez- inceleme yetkisi kolluğun değildir. Bunu kural olarak hakim yapar, hakimin görevlendireceği bilirkişi yapar, hakime ulaşılamıyorsa savcı yapar. Ama asla polis yapamaz. Burada polis yapmış. Polise “al sana delilleri veriyorum. Delilleri karart, kalanını bize ver” diyerek bir imkan yaratılmış. Açıkça bu görülüyor. Şu an görüntüler hala Terörle Mücadele Şubesi'nde. Savcılığa sordüğümüzda bunu söylüyor. Olay yeri görüntüleri var ancak bunlar da dosyada yok. Yine de tüm bunlara rağmen ortaya çıkan iddianame güzel bir iddianame. Şimdiye kadar bu tür davalar polisin

cezasızlık güvencesi altında yargılandığı davalar oluyor. Ceza verilmemesini bırakalım, dava açılmamış olan dosyalar oluyordu. Bu davada ilk defa sanık polis hakkında “kasten adam öldürmeden” dava açılmış durumda. Bu anlamda bir ilk. Davanın tüm eksik ve aksak yanlarına rağmen bu önemli bir gelişme. Ama sonuç alabilmek için soruşturma sürecinin çok etkin örülebilmesi gerekiyordu ama yapılmadı. Onun için, iddianame böyle açılmış olmasına rağmen eğer şimdiye kadar karartılmamış delilleri elde edemezsek davanın sonucunda çok iyi bir sonuç alma şansımız olmaz. Dolayısıyla polis yine aklanır. Onun için en azından bundan sonraki süreçte elde kalabilen, polisin yok etmeyi unuttuğu, karartmayı ihmal ettiği deliller varsa bunlar gerçeğin ortaya çıkmasını sağlayabilir. Bu anlamda Adli Tıp raporu çok önemli. Adli Tıp raporunda önce ayağa sonra göğüse ateş edildiği ortaya çıkarsa, bu olayın infaz olduğunu çok net ortaya koyacak. O zaman bütün delillerin karartılmış olması bir yana yine de kasten adam öldürmeden ceza verilebileceği kanısındayım. Onun için Adli Tıp raporu çok önemli ancak henüz dosyaya girmiş bir rapor yok. Soruşturma sürecinin nasıl yürüdüğüne ilişkin bu da bir ipucu veriyor. Otopsi raporu 25 Mart'ta Büyükçekmece Savcılığı'na gitmiş, çünkü olay yeri Büyükçekmece'nin görev alanında. Ancak ağır ceza suçu olduğu için davaya burası bakıyor. 25 Mart'ta dosya Büyükçekmece'ye gönderilmiş ancak Büyükçekmece Savcısı zahmet edip dosyayı daha göndermemiş.

“Yargısız infaz yeni bir olgu değil”

Av. Şerife Ceren Uysal: Yargısız infaz Türkiye'de yeni bir olgu değil. Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nde Türkiye'nin mahkum olduğu davalara bakıldığında “yargısız infazların” ne kadar geniş bir gerçekliği ifade ettiği görülebilir. PVSK'da yapılan değişikliklerle polisin yetkisinin artırılmasından sonra bu tür infaz olaylarının arttığını görüyoruz. Alaattin Karadağ son iki-üç yılın uzun listesi içinde yer

“Kakta örülecek fiili- likte ele alınmalıdır!”

almaktadır. Sorun şu ki bu tür infazlar, yargıya intikal ettiğinde de maalesef bir şekilde aklanıyor. Genelde ya cezasız bırakılıyor ya da etkisiz cezalarla üstü örtülüyor. Bu da genel bir kanıksamayı besliyor. Geniş bir kesim bu tür olaylar karşısında gerçeği görüyor ama yapılacak bir şey olmadığını düşünüyor.

Bugün gerçekleşen duruşmanın öncelikli başarısının bu nokta olduğu düşüncesindeyim. Kısa bir sürede 200’ü aşkın avukat bu dosyaya katılmak istediğini açıkladı. Bugün 50 avukat bizzat duruşmada hazır bulundu ve yargısız infaz gerçeğinin ortaya çıkartılması için emek harcadı. ÇHD, TİHV, İHD gibi demokratik kitle örgütleri duruşmada taraf oldular. Bütün bu tablo, kanıksamaya karşı güçlü bir tepkiyi ifade etmektedir. Dediğim gibi, duruşmanın öncelikle bu yanının önemli olduğunu düşünüyorum. Bu duruşmaya katılan avukatların yalnızca Alaattin Karadağ cinayetinin aydınlatılması değil, ama Türkiye’deki yargısız infaz olgusunun açığa çıkartılması bilinciyle hareket ediyor olması önemlidir.

İlk duruşmada soruşturmayı genişletmeye yönelik taleplerimizin kabulü açısından bir yol katedildiği ifade edilebilir. Ama ileriye dönük söz söylemek için henüz erken. Elimizde “kasten adam öldürme” suçunu esas alan bir iddianame var. Ancak soruşturma aşamasında eksik bırakılan onlarca nokta, özellikle delillerin toplanması boyutuyla mahkemenin üzerine kalmış durumda. Bu açıdan şu ana kadar ne kadar delilin karartıldığını, ne kadarının mahkemeye taşınabileceğini kestirebilmek güç. Otopsi raporu, kamera, telsiz ve ambulans kayıtları ve atış mesafesine ilişkin raporlar elimizde yok. Bunlar geldiğinde daha derli toplu değerlendirebiliriz.

Ancak özensizlikler aşılmış değil. Örneğin bugün tanıkların mahkeme kaleminde, hatta mahkeme kalemi ile duruşmayı birbirine bağlayan koridorda tutuldukları bir tablo ile karşılaştık. Mahkeme heyetinin haberinin olup olmamasından bağımsız, bu çok tehlikeli bir durumdur. Ama aynı zamanda bir sıkıntının da ifadesidir. Hukuki olmayan, ifadeleri topyekûn geçersizleştiren bu durum, aynı zamanda Alaattin Karadağ cinayeti ile ilgili bugün dinlenen tanıkların tamamının bir kurguyu tekrarladıklarına da yorulmalıdır. Bu durumun ilk duruşmada yalın bir biçimde açığa çıkmasının da önemli olduğunu düşünüyorum.

“Karadağ’ın öldürülmesi açık bir yargısız infaz”

Av. Seyit Nusret Öztürk: Olayı öğrenmemiz ve soruşturma sürecine vekil olarak müdahale etmemiz talep edildiği andan itibaren olayla ilgili verileri toplayınca Alaattin Karadağ’ın öldürülmesinin açık bir

yargısız infaz olduğu düşüncesi uyanmıştı. Daha sonra cenaze işlemleri aşamasında yaptığımız incelemeleri, tanıkların ilk andaki ifadelerini dikkate alınca, bu düşüncemiz pekişti. Bu olayın yargısız infaz olduğuna ilişkin en önemli delillerden biri Alaattin Karadağ’ın vücudundaki kurşun izleridir. Bunu da mahkemeye sunacağız. Karadağ’ın bacaklarında ve göğsünde kurşun yarası izleri var. İki olasılık sözkonusu, ya ilk önce bacaklarından yara aldı arkasından göğsündeki kurşun yarası meydana geldi. Ya da göğsündeki kurşun yarasını ilk önce aldı, bacağındaki kurşun yarası sonra meydana geldi. Bu iki olasılık da olabilir ama ilk kurşun yarasını göğsünden alma olasılığı bana daha uzak bir ihtimal gibi görünüyor. Çünkü vücuduna kurşun bir taraftan diğer tarafa girip çıkmış. Uzaktan atış sonucunda meydana gelmiş olsaydı vücudunun içinde kalmış olma ihtimalinin çok daha yüksek olduğunu düşünüyorum.

Yine duruşmanın birlik ve dayanışmayı yansıtmaya açısından da anlamlı olduğunu düşünüyorum. Bugün burada onlarca avukat arkadaş duruşma sırasında çaba harcadık. Bunu sürekli kılmanızı gerekiyor.

Dosyada büyük eksiklikler var. Bu eksikliklerin giderilmesi için bugün burada anlamlı bir mesafe kat ettik. Aynı zamanda tanıkların ifadelerinde bir dizi çelişki yakaladık. Birinin söylediği ötekini tutmuyor. Bu da zaten yargısız infazın şüphe götürmez bir olgu olduğunu anlamamızı sağlıyor.

“Mahkumiyet verilir verilmeyeceği kamuoyunun ilgisine ve tepkisine bağlı”

Av. İbrahim Ergün: Bugünkü duruşma sürpriz geçmedi. Diğer dosyalarda olduğu gibi “çatışmada öldü” senaryosuna uygun ifadeler verildi. Zaten gelenler öldüren polislerdi. Dolayısıyla farklı bir şey söylemediler. Bugünkü duruşmada ortaya çıkan en önemli şey; Alaattin’in bir yerde yaralanıp yere düştüğü ve kalktığına ortaya çıkmasıydı. Bugünkü

ifadelerden çıkarabildiğim en önemli sonuç budur. Onun dışında standart işlemler yapıldı. Bazı delillerin toplanmasıyla ilgili taleplerimiz vardı. Onlar önemli ölçüde kabul edildi. Ama sorun şu ki o delillerin çoğu (telsiz kayıtları vs.) yok edilmiş olabilir. Diğer tanıklar dinlenecek ve bu duruşmada tutuklama talep edildi ancak bu talep reddedildi. Önümüzdeki duruşmalarda diğer tanıklar da dinlendikten sonra bir keşif yapılmasını umuyoruz. Adli Tıp raporu da gelmemiş. Onlar geldikten sonra olayın bizim dediğimiz gibi ortaya çıkacağını umuyoruz. Mahkumiyet verilir verilmeyeceği ise biraz da kamuoyunun ilgisine ve tepkisine bağlı.

“Alaattin Karadağ’ın sağ yakalanıp infaz edilmiş...”

Av. Cemal Yücel: Meslek hayatımın başından itibaren yargısız infaz davalarına giriyorum. Mahkemelerin ve Yargıtay’ın yargısız infaz olaylarındaki uygulaması polisi koruma, kollama ve beraat ettirme şeklinde olmuştur. Çoğu olayda da dava açılmamıştır. Bu olayda davanın açılmasını bir şans olarak görüyorum. Ancak bizim bu dosyadan edindiğimiz izlenim ve olaydan hemen sonra basına ifade veren tanıklardan anladığımız kadarıyla bu olay Alaattin Karadağ’ın sağ yakalanıp infaz edildiği şeklinde görünmektedir. Tabii ki yargılamayı mahkeme yapıyor. Umarız ki delil karartma çabalarına rağmen bizim tespitimiz doğrultusunda bir karar verilir ve ceza çıkar. Ancak daha evvelki uygulamalar, mahkeme ve Yargıtay kararları gözetildiğinde beraat kararı çıkacak gibi muhtemel gözüküyor. Ama beraat kararı çıkarsa bizze yanlış olur ve ceza-mahkumiyet kararı verilmesi doğru olur. Bugün avukat arkadaşlarımızın bu davaya ilgisi son derece iyi olmuştur. Umarım bu ilgi devam eder.

“Dava etkin bir şekilde takip edilirse sonuca yönelik etki edilebilir”

Av. Rahim Çoksusamış: Bu yargılamada çok

basit, hakimın kendiliğinden uygulaması gereken, maddi gerçeğin ortaya çıkarılması için yapılması gereken, sorgulama hakkımız, doğrudanlık ilkesi, duruşmaya katılma hakkımız gibi noktaları bile kalabalık katıldığımız ve bastırarak yaptığımız için nispeten düzgün işledi. Onun için katılım hem nicelik hem nitelik açısından önemli. Bu tip davalarda amaç yargılayıp gerçeği bulmaktan çıkmış, sanıkları aklamaya yönelik bir faaliyet olarak devam ediyor yıllardır. Bu dosyanın da aynı akıbetle karşılaşmaması için toplumsal duyarlılığın arttırabilmesi lazım. Bugün polis tanıklar kalemde çıkıp duruşmaya girdi. Duruşmayı dinleyerek giriyor! Bunu mahkemede tutanaklara geçirttik. Normalde tanıkların kalemde bir işi olmaz. Dışarıdan çağrılır. Duruşmayı dinlemez, duruşma salonundaydı çıkartılır. Bu tanıklar duruşmayı dinleyerek giriyor. Basit bir usul hükmünün uygulatılması için bile büyük bir çaba sarfedilmesi gerekiyor. Dava etkin bir şekilde takip edilirse sonuçta yönelik etki edilebilir. Sonuçta soruşturmanın yürütülüş aşamasına da baktığımız zaman amacın yargılamak değil polisi aklamak gibi bir yola girdiği yönünde ciddi kuşkuvarım var. Bu noktada ciddi bir mücadele gerekiyor.

“Müdahalenin güçlü olmasından kaynaklı da mahkeme ilk duruşmada bir geri adım attı”

Av. Keleş Öztürk: Bence bu olayda temel sorun şuradan kaynaklanıyor. Aslında yasalarda polise yargısız infaz yapma yetkisinin verilmiş olmasının yarattığı rahatlığın polis tarafından kullanılması ortaya çıktı. En baştan belki de fırsatını bulmuş olsalardı her ikisini de vuracaklardı. Bütün planları ona yönelik oldu. Olayın akışında da anlaşıldı. Bunu da kahramanca yapma yetkisini kendilerinde görmüşler, çünkü PVSK’da böyle bir yetki verilmiş. Bu yetkiyi sonuna kadar zorluyorlar. Dolayısıyla kendileri için suçsuzluk durumu yaratıyorlar. Mahkeme heyetinde aslında böyle bir hazırlık olduğu anlaşıldı. Müdahalenin güçlü olmasından kaynaklı da mahkeme ilk duruşmada bir geri adım atmış görünüyor. Buradan katilin cezalandırılması sonucu çıkar mı? Bunun çok şüpheli olduğunu düşünüyorum.

- Özellikle TMY ve PVSK’daki değişikliklerle birlikte süregelen polis terörü ve cinayetleri uygulamaları daha da artmış durumda. Polis terörüne ve cinayetlerine Engin Çeber, Alaattin Karadağ gibi siyasi-devrimci kimliğe sahip insanların yanısıra böylesi bir konumda olmayanlar da karşı karşıya kalıyor. Bu tabloyla birlikte değerlendirildiğinde, polis terörü ve cinayetlerine karşı yürütülecek mücadele nasıl bir eksende örülmelidir? İlerici ve devrimci güçler, emek-meslek örgütleri ve duyarlı kurumlar bu süreçte nasıl konumlanmalı ve neler yapmalıdırlar?

“Herkesin bu davaya katılması gerekiyor!”

Av. Taylan Tanay: Polis terörüne karşı mücadele

sadece hukusal bir mücadele değil. Elbette ki bunun bir duruşma ayağı, bir dava ayağı var ve bu bir şekilde takip edilebilir. Ama polis terörüne karşı mücadele bir siyasal mücadeledir her şeyden önce, bir demokrasi mücadelesidir. Bu durumu böyle ele almak gerekir. 1991 yılında Terörle Mücadele Yasası’na kollağa durmaksızın ateş etme yetkisi getirilmek istendi, daha sonra bu Anayasa Mahkemesi tarafından ortadan kaldırıldı. Ama 2006 yılında, özellikle TMY’deki değişikliklerden sonra, PVSK’daki değişikliklerle birlikte, AKP iktidarında herkesin yaşama hakkının açık şekilde ihlal edildiğini görüyoruz. Bu durum önemli rakamlara, inanılmaz rakamlara ulaşmış durumda. Yani, bu aynı zamanda bir iktidar mücadelesidir, bu açıdan da bakmak gerekir. AKP’ye karşı yükseltilecek mücadelenin bir argümanı olarak bakmak lazım. Böyle bakınca da, bu ülkedeki toplumsal-siyasal-sendikal muhalefetin bu işin parçası haline gelmesi lazım. Yani, Alaattin Karadağ davası sadece onun siyasal olarak sahip olduğu hareketin yahut ailesinin işi değil, bu ülkede demokrasi mücadelesi veren herkesin görevidir. Sendikaların görevidir, onlarla da bağlantılıdır. Dolayısıyla bu tip davalarda, toplumsal, siyasal ve sendikal muhalefet, birleşik bir şekilde mücadeleyi yürütmek zorundadır. Bizim bu davada yaşadığımız en önemli sorun bu gibi gözüküyor. Tabii, Engin Çeber davası ve başka davalarda bu durumun kısmen kırıldığını görüyoruz. Hem avukat sayısı hem de katılan örgüt açısından kısmen kırıldığını görüyoruz. Ama umarım bunlar devam eder. Bu tip davalarda, başlangıçta avukat sayısı, demokratik kitle örgütü sayısı yoğun oluyor. Ama bu mücadele çok zor ve uzun soluklu bir mücadele. Öyle olunca da insanlar bir süre sonra yalnız kalıyor, aileler yalnız kalıyor.

Sizin de belirttiğiniz gibi, yalnızca politik cinayetler yaşanmıyor bu ülkede. Yaşam hakkı, herkesin, sıradan yurttaşların da ihlal ediliyor. Baran Tursun bir mütahitin oğluydu, öldürüldü. Çağdaş Gemlik, gencecik, başında jöle bulunan bir mokorsiklet sürücüsüyü, genç bir çocuktu. Yasin Kırbaç, sakat kaldı. O bir tinerciydi, sokakta kaldı. Alaattin Karadağ bir devrimciydi. Bu ülkede yaşayan herkesin, yoksulların, bu anlamıyla, iktidar dışında duran herkesin- iktidardan yararlananlar dışında herkesin yaşam hakkının açık bir tehdit içerisinde olduğunu gösteriyor. Yaşam hakkı için mücadele etmek bu davalarda yer almakla mümkün. Genel olarak bu tip yasal değişikliklerin ortadan kaldırılması, özellikle yaşam hakkını ve temel hak ve hak hürriyetleri ortadan kaldıran bu düzenlemelerin ortadan kaldırılması, hem de polis cinayetlerinin pratik olarak ortadan kaldırılması etkili, sürekli ve güçlü bir mücadeleyle mümkün. Bu da ancak birleşik mücadeleyle örülebilecek bir iş. Herkesin bu davaya katılması gerekiyor.

Davayı sadece hukuk mücadelesi olarak ele alırsak yanılırız. Davayı, toplumsal mücadelenin, adalet

mücadelesinin ve ekmek mücadelesinin bir parçası olarak algılamak gerekir.

Bizler ÇHD olarak, bu davayı ve benzer davaları devamlı olarak takip ediyoruz. Bu davada da hukusal, siyasal olarak ailenin, hareketin yanındayız.

Herkesi de bu davayı sahiplenmeye, buradan demokrasi mücadelesini yükseltmeye çağırıyoruz.

“Eğer biz bu salona sıkışıp kalırsak polis aklanıp çıkar”

Av. Güray Dağ: Bu noktada kamuoyu baskısı, siyasi takip çok önemli. İyi takip edildiğinde sonuç alınabildiğini yavaş yavaş görmeye başladık. Engin Çeber olayı birebir örtüşmüyor belki ama Antalya’da Çağdaş Gemik vardı. Orada polis, “dur ihtarı”na uymadığı gerekçesiyle motosikletiyle giden 17 yaşında bir genci öldürmüştü. Kamuoyu baskısıyla dava açıldı ve ilk defa polise 16 yıl 8 ay hapis cezası verildi. “Kasten adam öldürmeden” ceza verilmedi ama Yargıtay savcısı “Hayır burada kasten adam öldürme var, kasten adam öldürmeden ceza verilmeliydi” diyerek mahkeme kararının ve cezanın o anlamda eksik olduğunu beyan etti. Oradan da tarihi bir karar çıkacak. Bu tamamen kamuoyu baskısı ile ilgili, tamamen takiple ilgili. Takip ederseniz sonuç alırsınız. Bugün iyi bir takip vardı. 50’ye yakın avukatın bulunması 215 vekalet olması çok iyi oldu. Mahkeme de beklemiyordu. Hakim “Bu kadar kalabalık olduğunu bilmiyordum” diyerek başladı. Bunu böyle devam ettirmemiz lazım.

Bu tür davalarda yargılanan aslında devlet, çünkü sanık kolluk. Kendini devlet güvencesinde hisseden kişiler. Zaten bu suçu devletten aldıkları bu güçle işliyorlar. Dolayısıyla muhatabımız devlet. Böyle siyasal bir muhatapla yürütülecek mücadelenin de hukuki mücadeleden ibaret kalmaması gerekiyor. Bu tür davalarda mücadele adli savunmayla sınırlı tutulamaz. Mutlaka bunun adliye dışında toplumsal desteğinin olması gerekiyor. Engin Çeber, Çağdaş Gemik olayları, bunlar hep dışarıdan, adli savunmayla sınırlı kalmayan bir mücadeleyle yürütüldüğü için olumlu sonuçlandı. Burada da aynı şeyi yapmamız gerekiyor. Eğer biz bu salona sıkışıp kalırsak polis

aklanıp çıkar. Çıkmasını engelleyemeyiz. Bunun için de dışarı ayağının iyi örülmesi gerekiyor. Bütün demokratik kitle örgütlerine çok önemli bir iş düşüyor.

Bir de, gözden kaçırılan bir şey daha oluyor genelde. Anasayada yaşam hakkı temel bir hak olarak düzenleniyor ama arkasından da hangi hallerde yaşam hakkı ortadan kaldırıldığında bunun meşru kabul edileceği, suç olmayabileceği düzenleniyor. Bunlar anayasada, ceza yasasında değil. Hakkında yakalama emri olan birisinin yakalanması sırasında öldürülmesi halinde bunun suç olmayabileceği anayasa hükmü. Sadece burada değil, o liberallerin çok bel bağladığı Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi, Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nde de aynı cümle var. Dolayısıyla oradan da bakmak gerekiyor. Yakalama emri herhangi bir insan hakkında verilebilir. Çok basit bir suçtan dolayı verilebilir. Bir kişi duruşmaya çağırılmıştır, gitmemiştir, yakalama çıkmıştır hakkında. Onu yakalarken polis öldürürse suç olmayabiliyor. Bunun da sorgulanması gerekiyor. Bu tip davalar belki bunun da tartışılmasını sağlar. Bu aslında '82 Anayasası'nın nasıl faşizan bir anayasa olduğunu da ortaya koyuyor.

“Mücadele toplumun duyarlı kesimlerinin bütününe kapsamalıdır”

Av. Ş. Ceren Uysal: Son dönemde “demokratikleşmeye” ilişkin bir dizi söylem var. Ancak bu söylemlerin hepsinin altının boş olduğu her gün yeni örneklerle ortaya çıkıyor. Bir güvenlik ikilemi ortaya atılarak yasalarla ve fiili uygulamalarla toplumsal yaşam bir hapishane ortamına dönüşüyor. Hedef bir korku toplumu yaratmak.

İşkence, yargısız infazlar söz konusu olduğunda örülecek mücadele bu tür hukuk dışı, daha da önemlisi insanlık dışı uygulamaları önlemek için verilmesi gerektiği kadar, bu korku atmosferini de dağıtmaya yönelik olmalı. Mücadelenin açık ki iki yönü var. Hem nitelikli yürütülen bir hukuksal mücadele, hem de esasında hukuki ayağı da belirleyebilecek güce sahip bir sokak ayağı örülmek zorunda. Aksi halde birinin güdük kalışı, diğerini de sakatlıyor. Burada belki özellikle eklenmesi gereken nokta bu mücadelenin toplumun duyarlı kesimlerinin bütününe kapsar bir biçimde yürütülebilmesi. Demokratik kitle örgütlerinden, siyasal örgütlere, ailelerden, avukatlara kadar herkesin birleşik bir tarzla yürüteceği bir mücadele, toplumun geniş kesimlerinin soruna karşı duyarlılığını artıracak gibi, bugüne egemen olan bu korku-kayı atmosferini de kıracağını ve en önemlisi önleyici etki yaratabileceğini de düşünüyorum. Son birkaç yıl içerisinde özellikle Güler Zere'nin serbest bırakılması ve Engin Çeber'in katillerinin yargılanması süreçleri hukuksal mücadelenin sokak ayağının önemini gözler önüne serdi. Gerçekten de sokakta birleşik tarzda yürütülen fiili-meşru bir mücadele olmadığında, hukuki alanda yapılanların etkisinin sınırlı görmek gerekiyor. Sokaktaki mücadele olmadığında yapılan her başvuru bürokrasi cenderesinde sıkışmaya mahkum oluyor, yapılan en iyi savunma bir beraat kararı ile duymazlıktan geliniyor.

“Engin Çeber davası bir dönüm noktasıdır”

Av. Cemal Yücel: Engin Çeber davası bir dönüm noktasıdır. Hakikaten “Türkiye’de de hakimler var. Bazen adil kararlar verilebiliyor” diyebileceğimiz bir karardır. Çünkü Engin Çeber de tıpkı Alaattin Karadağ gibi, adım adım gelişen polis, jandarma ve gardiyan şiddeti sonucunda kaybettiğimiz bir kişidir. Bu anlamda özellikle PVSK'nın polise silah kullanırken bana göre çok geniş bir şekilde verilen yetkisinin daraltılması gerekir. PVSK'nın 16. maddesinin yeniden düzenlenmesi gerekir.

“Sınıf çatışmasının doğurduğu bir olayla karşı karşıyayız”

Av. S. Nusret Öztürk: Aslında bu mücadelenin üç boyutu var. Meydana gelen yargısız infaz olaylarıyla ilgili hukuksal sürece aktif katılımı bu olayların gerçekleştiricisi olan yani tetiği çeken kişilerin yargılanıp cezalandırılması için bu süreçlere katılmak gerekir. Bu sürecin birinci ayağı budur. Bu sürece insanların sağlıklı biçimde katılmasını sağlamak çok daha geniş bir çabadan geçiyor. Bu konuda toplum içerisinde varolan duyarlılığı geliştirmek gerekiyor. O yüzden politik, hukuksal aktörün, demokratik kurumların bu sürecin aktif öznesi haline getirilmesi gerekir. Bir başka ayağı ise, bu konuda yaşadığımız toplumun gerçekliğinden hareketle bunun nerelerden kaynaklandığını ve toplumsal-siyasal ve sosyal sebeplerinin neler olduğu konusunda ciddi politik-sosyal çalışmaların yürütülmesidir. Bu infazlar gökten zembille inmiyor. Sınıf çatışmasının ve çelişkinin doğurduğu bir olayla karşı karşıyayız. Bunlar sağlıklı biçimde yürütüldüğü koşullarda toplumsal muhalefetin yayılacağını düşünüyorum. Bu çabaların uluslararası düzeyde de başka ülkelerdeki benzer toplumsal tabanlara da yayılarak genişletilmesi gerektiğini düşünüyorum. Sendikalardan, demokratik kitle örgütlerine, siyasal örgütlerden ailelere, avukatlara bu sorun karşısında duyarlı bütün kesimler yanyana gelmek zorunda. Bu tür saldırıların karşısına ancak böyle geçilir. Mahkemelerde ancak bu yolla sonuç alınır. İleride yeni infazların, işkencelerin olmaması ancak böyle sağlanır.

“Polis yapıyor, savcılık düzgün soruşturmuyor, mahkeme akıyor, Yargıtay onuyor”

Av. Rahim Çoksusamış: Bu konuda kamuoyu duyarlılığının çok önemli olduğunu düşünüyorum. Alaattin Karadağ'ın davasında polis şunu yapmaya çalışıyor. “Alaattin Karadağ bir terör örgütüne üyedir” diyerek dosyada bir yer açmaya çalışıyor ve Alaattin'in potansiyel öldürülebilir bir insan olduğunu ima etmeye çalışıyor. Yasada yapılan değişiklikten sonra yaşanan olaylara da bakarsak sadece siyasi nitelikte olmayan, trafikte kaçan insanların bile takiple patır patır arkadan vurularak, çatışma bile olmadan öldürülebildiğini gördük. Bu tip davalar takip edilerek kamuoyu duyarlılığı arttırılmazsa toplumun polisle bir şekilde karşı karşıya gelen bütün insanların maktül olma riski var. Çünkü o yetki, o cezasızlık polisin elinde çok büyük bir koz olarak duruyor. Polis yapıyor, savcılık düzgün soruşturmuyor, mahkeme akıyor, yargıtay onuyor. Sistematik bir iş yani. Bunu yapan sadece polis değil. Polis bu işi sadece kendi belindeki silahın gücüyle yapmıyor. Siyasal bir güçle yapıyor. Sonuçta da en fazla, AİHM adil yargılanma hakkının ya da yaşam hakkının ihlalden devlete yaptırım uyguluyor. Bu da zaten vatandaşın cebinden ödenen, hazine den alınan paralarla telafi ediliyor. Sadece bu tarzı tutturursak, Türk yargı sisteminde polisler aklanır ve tazminata mahkum olurlarsa, ki zaten devlet bu savaşa çok ciddi paralar harcıyor ve bu miktar gözlerinde bile değil, bu işi meşrulaştırırız. O yüzden herkesin, sadece

devrimcilerin, ilericilerin değil, sıradan vatandaşların da yaşam hakkını koruması için bu tip davalara duyarlı olması gerekiyor.

“Herkes o sokakta yaşayanların tanıklığını sağlamalı”

Av. İbrahim Ergün: Engin Çeber olayında kamuoyunun ilgisi çok önemliydi. Başlangıçtan beri ilgilendikleri için bazı deliller ortaya çıkarılmak durumunda kaldı. Biraz ekstra bir gelişme oldu. Bunda da öyle bir kamuoyu yakalanabilirse faydası olabilir. Şu ana kadar görünen o ki o noktada değiliz. Kamuoyunun ilgisi çekilemediğinde ise delillere ulaşmak çok zor oluyor. Çeber davası gibi işkence dosyalarında olduğu gibi yargısız infazlarda da bir başlangıç olur mu bilemiyorum. Şu anda Karadağ davasına 200'ü aşkın avukatın müdahil olması önemli bir şey. Daha ciddi bir kamuoyu oluşturulması gerekiyor. Bundan sonrasında ise olayı görenlerin tanıklık yapmasını sağlamak gerekiyor. En büyük problemimiz budur. Bu olayla ilgili kamuoyu oluşması tanıkların da ifade vermesini sağlayabilirse olayın ortaya çıkarılmasına yardımcı olacaktır. Aksi halde sadece polisin topladığı bilgilerle yargılama yapılıyor. Bu nedenle bununla ilgilenen herkes o sokakta yaşayanların tanıklığını sağlamalı.

“Güçlü bir müdahale olmasa mahkeme geri adımı atmayacaktı”

Av. Keleş Öztürk: İkinci olarak, Engin Çeber olayı farklı bir olay. İşkence yasağı bütün dünyada ve Türkiye’de kabul edilmiş bir durumdur. Yasal olarak da düzenlenmesi var. Yargısız infazla işkence olayını aynı paralelde değerlendirmek en azından psikolojik ve yasal olarak mümkün değil. Bu olayda Engin Çeber olayı kadar kamuoyu yaratmanın şansının olmadığını düşünüyorum. Çeber olayını bütün televizyon kanalları ve kamuoyu birden üstüne atlayarak bir anlamda sahiplendi. Bu olayda polisin durumu göz önünde bulundurulduğunda böyle bir kamuoyunun mümkün olmadığını düşünüyorum. İşkence kötü bir şeydir ama polise karşı koyulursa veya silah çekilirse her şeyi hak emiştir psikolojisi hem toplumda oluşturulmuş hem de kamu kurumlarının kendisinde de bu var. Güçlü bir müdahale olmasaydı bugünkü duruşma da mahkeme bu geri adımı atmayacaktı.

“Suçluların cezalandırılmaları için elemizden geleni yapacağız”

Av. Bilge Han: PVSK'daki değişiklikler sonrasında, polis cinayetine ve şiddetine maruz kalmış kişilerin sayısı çok fazla artmıştır. AKP iktidarında insan haklarında ilerleme olduğu söyleniyor fakat istatistikler bunun tam tersini gösteriyor: Baran Tursun, Çağdaş Gemik, Alaattin Karadağ... Bu da polise verilen yetkilerin arttırılması ile ilgili. Biliyorsunuz, Engin Çeber davasında sanıklardan bir kısmına müebbet hapis cezası verilmesi kararı çıktı. Bu mücadele sonrasında ortaya çıkmış bir sonuç, çok da alışılmış olmadığımız bir sonuç. Karadağ davasının da takipçisi olacağız. Suçluların cezalandırılmaları için elemizden geleni yapacağız.

Karadağ cinayeti davasının ilk duruşması yapıldı...**“Yargısız infazlar cezasızlıkla ödüllendiriliyor!”**

TKİP militanı devrimci işçi Alaattin Karadağ'ın 19 Kasım 2009 günü Esenyurt-Avcılar polisi tarafından katledilmesinin ardından açılan davanın ilk duruşması 16 Haziran Çarşamba günü saat 10.30'da Bakırköy 9. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görüldü. 4 saat süren duruşmada dava 9 Kasım 2010 tarihine ertelendi. Duruşmada 50 avukat hazır bulunurken çeşitli illerden ÇHD üyesi 215 avukat da yetki belgesi gönderdi.

Duruşmada ayrıca yargılanma sürecinin sağlıklı yürütülmesi için İstanbul Barosu'ndan gözlemci talep edildi.

Çağdaş Hukukçular Derneği (ÇHD) ve Türkiye İnsan Hakları Vakfı'nın (TİHV) izlediği duruşmada yine ÇHD, TİHV ve İnsan Hakları Derneği (İHD) davaya müdahil olarak katılmak istedi.

Duruşmaya, Sanık Oğuzhan Vural ve avukatı Tolga Yurdakul, müşteki Abdullah Karadağ, Münir Karadağ, Mustafa Karadağ, müşteki mağdur İsmail Durmuş ve avukatı Ertan Akbaba ve Abdullah Karadağ'ın vekilleri katıldı. Alaattin Karadağ'ın katledildiği gün olay yerinde olan “görevli” polislerden Tolga Tekneli, Muhammed Bozkurt, Zafer Arık ve sanık avukatının duruşmaya dahil ettiği Özkan Engin duruşmada tanık olarak dinlendi.

Savcılık soruşturmasında bir dizi işlemin hayata geçirilmemesi, delillerin karatılması ihtimalini akıllara getirirken, duruşmada müdahil avukatların ve müşteki Abdullah Karadağ'ın, kasten adam öldürmekten yargılanan sanık Oğuzhan Vural tutuklu yargılanması talebinin reddedilmesi polis terörünün ve cinayetlerinin aklanmaya çalışıldığına işaret etti.

**Sınıfın devrimci partisi
Alaattin Karadağ'ı selamladı**

Bakırköy Adliyesi'nin çevresinde çeşitli güzergahlarda Alaattin Karadağ için yapılan afişlemeler dikkat çekti. Alaattin Karadağ'ın resminin yer aldığı “TKİP” imzalı afişlerde “Alaattin Karadağ kavgamızda yaşıyor!”, “Alaattin Karadağ katledildi! Katil polis hesap verecek!”, “Devrimciler ölmez, devrim davası yenilmezdir!” şiarları vardı.

**BDSP'liler Alaattin Karadağ'ın duruşması
boyunca adliye önündeydiler**

Duruşma öncesi Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu (BDSP), adliye binası önünde basın açıklaması gerçekleştirdi. Devrimci Hareket, Kaldıraç ve Teori ve Politika'nın da destek verdiği açıklaması sonrasında 4 saat süren duruşma boyunca BDSP'liler adliyenin önünde sloganlarla, marşlarla duruşmanın bitmesini bekledi. Bu süreçte “Alaattin Karadağ yoldaş ölümsüzdür! Devrimciler ölmez, devrim davası yenilmez! / BDSP” pankartı, BDSP flamaları ve Alaattin Karadağ'ın fotoğrafları taşındı.

Saat 15.30 civarında biten duruşmanın ardından avukatlar dışarı çıkarken, kitle “Karadağ cinayeti aydınlatılsın!”, “Katil polis hesap verecek!”, “Katil devlet hesap verecek!” sloganlarıyla avukatları

karşıladı. Müdahil avukatlar tarafından adliye önünde polisin genişleyen yetkileri, dava süreci, ve duruşma üzerine bilgilendirme yapıldı.

Yargısız infazlar cezasızlıkla ödüllendiriliyor

Avukat Güray Dağ tarafından yapılan açıklamada, son yıllarda sıkça yaşanan polis cinayetine 19 Kasım 2009 günü Alaattin Karadağ'ın öldürülmesiyle bir yenisinin daha eklemiş olduğu ifade edildi. PVSK'da yapılan değişikliklerin bu tür cinayetlere kapı araladığını söyleyen Dağ, Baran Tursun, Çağdaş Gemik ve Soner Çankal'ı hatırlatarak onların da polis kurşunuyla hayatını kaybettiğini belirtti.

Bu cinayetlerin en temel insan hakkı olan yaşam hakkının nasıl hiçe sayıldığının bir göstergesi olduğunu belirten Dağ, “yargısız infaz” olarak nitelendirilen kolluk cinayetlerinin Türkiye'de bir yöntem olarak uygulandığını ifade etti. Yargı pratiğinin de genellikle yargısız infazları “cezasızlık güvencesiyle” ödüllendirildiğinin altını çizen Dağ, yaşanan yargısız infaz olaylarında en az failer kadar onları cezasız bırakan yargının da sorumlu olduğunu vurguladı.

Karadağ'ın öldürülmesinin de tipik bir yargısız infaz olduğunu belirten Dağ, silahlı çatışma yaşanmış olmasının bu gerçeği değiştirmedikçe dile getirdi. Dağ, dosya incelendiği taktirde Karadağ'ın polis tarafından yaralı olarak ele geçirildiği halde, tekrar ateş edilerek kasten öldürüldüğünün görüleceğini belirtti. Ambulansa haber verilmeyerek de Karadağ'ın ölümünün beklendiğini ifade etti.

Çağdaş Hukukçular Derneği'nin mücadelesine de değinen Dağ, başta yaşam hakkı olmak üzere insan hakları ihlallerine karşı hukuki mücadele yürüten “yargısız infaz” ve “işkence” davalarından failerin cezasızlık güvencesine sığınmalarını engellemek ve hak ettikleri şekilde cezalandırılmaları için hukuki mücadele veren ÇHD'nin Alaattin Karadağ'ın infaz edilmesi olayının da takipçisi olacaklarını dile getirdi.

Katil polisin tutuklanması talebi reddedildi

Dağ konuşmasının devamında davanın ilk duruşması hakkında bilgi verdi. Ortaya çıkan tablo özetle şöyle:

- Görevi İzmir'e alınan sanık Oğuzhan Vural'ın tutuklanması talebi reddedildi.

- Davaya sanık Oğuzhan Vural'ın yanısıra olay günü

görevde olan diğer polisler de katıldığı ve tanık olarak dinlendi.

- Sanık Vural'ın avukatı olarak davaya dahil edilen Özkan Engin de tanık olarak dinlendi.

- Olay günü polislerin minibüsüne zorla bindiği İsmail Durmuş tanık olarak dinlendi.

- Olay yerinin görüntü kayıtlarının sunulması talep edildi.

- Otopsi raporunun görüntülerinin ve notlarının dava dosyasına eklenmesi istendi.

- 112 ambulansının ne zaman geldiği vb. bilgilerin sorulması talep edildi.

- Alaattin Karadağ'ın giysilerinin kriminal olarak incelenmesi istendi.

Ardından BDSP adına yapılan konuşmada şunlar söylenerek Bakırköy Adliyesi önündeki bekleyiş son buldu:

“Alaattin Karadağ cinayeti davasını, bu düzenin işkenceci, infazcı ve katliamcı kimliğini teşhir ettiğimiz bir kürsüye çevireceğiz. Alaattin Karadağ'ın Davası'nın takipçisi olacağız.”

Duruşmadan notlar:

- Bakırköy Adliyesi 9. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görülen duruşma sabah saat 10.00'da başlaması gerekirken sanık Oğuzhan Vural tarafının ve polislerin duruşma hakimini yönlendirmesi ile saat 14.00'e alındı. Buna karşın müdahil avukatlar tarafından yapılan itiraz üzerine duruşma önceden belirlendiği gibi gerçekleştirildi.

- Duruşmada müşteki Alaattin Karadağ'ın kardeşi Abdullah Karadağ'ın ifadeleri çarpıcıydı. “En basit hırsızlık ve taş atan çocuklar olayında dahi çocuklar tutuklu yargılanmaktadır. Bu dosyada ise kasten adam öldürmekten dava açılmasına rağmen sanık tutuksuz yargılanmaktadır. Saniğin tutuklanmasını talep ediyorum” diyen Abdullah Karadağ, sanık Oğuzhan Vural'ın kollandığına dahası sermaye devletinin yargı ayağının tarafı tutumuna işaret etti.

- Duruşmada minibüs şoförü İsmail Durmuş'un avukatı tarafından Durmuş'un ifadesinin kapalı oturumda alınması talep edildi. Durmuş'un güvenlik endişesi duyduğu dile getirilerek bu talep ifade edildi. Sadece mahkeme heyetine ifade verilmek istenirken bunun usulen yeri olmadığı için Durmuş, duruşma içerisinde ifadesini verdi. Kendisinin kimin tarafından vurulduğunu anlayamadığını belirten Durmuş, minibüse ise sanık Oğuzhan Vural'ın zorla bindiğini ve o hatta çalışmamasını rağmen minibüsün zorla olay yerine yönlendirildiğini söyledi.

- Duruşmada dikkat çeken bir diğer nokta ise tanıkların duruşma salonuna duruşmayı izleyebilmelerine imkan sağlayan kalem ve salonu bağlayan odalardan girmesiydi. Mübaşir tarafından ismi okunan olay günü görevli polislerden tanık Tolga Tekneli'nin 1 saniye içerisinde salona girmesi de duruşmanın tanıklar tarafından dinlendiğini göstermiş oldu. Bunun üzerine dava izleme komisyonunun müdahale ve itiraz etti.

Karadağ davası duruşması eylemlerle karşılandı**“Polis terörünün ve cinayetlerinin hesabını soracağız!”**

Alaattin Karadağ davasının ilk duruşmasının yapıldığı 16 Haziran Çarşamba günü Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu (BDSP) İstanbul, Adana ve İzmir’de gerçekleştirdiği eylemlerle Alaattin Karadağ cinayetinin aydınlatılmasını istedi. Polis terörünün ve cinayetlerinin hesabının sorulacağı söylendi.

İstanbul

Duruşma öncesi BDSP, adliye binası önünde basın açıklaması gerçekleştirdi.

Devrimci Hareket, Kaldıraç ve Teori ve Politika’nın da destek verdiği açıklama öncesi, adliye önünde polis terörü ve cinayetlerini teşhir eden ajitasyon konuşmaları yapıldı.

Basın açıklamasında, Alaattin Karadağ’ın bir cinayet şebekesi haline gelen Esenyurt-Avcılar polisi tarafından sokak ortasında alçakça katledildiği hatırlatılarak, polisin cinayetle ilgili ilk açıklamasının ardından burjuva medyanın ağız birliği ederek her zamanki gibi bu infazı meşrulaştıracak bir yayın çizgisi izlediği, Karadağ’ın ölüm orucu direnişçisi ve “kesinleşmiş cezası” olduğunu öne çıkararak, bu cinayeti haklı ve meşru göstermeye çalıştığı belirtildi.

Açıklamada, sermaye devletinin Karadağ’ın infazının ardından yürütülen mücadeleye de tahammül göstermeyerek saldırılarını sürdürdüğü, Ankara, İzmir, Samsun ve Bursa’da “Polis cinayetlerine ve terörüne son!” diyen onlarca BDSP’linin keyfi ve temelsiz gerekçelerle evleri ve kurumları basılarak gözaltına alındığı, 5 BDSP’linin ise tutuklandığı hatırlatıldı.

“Alaattin Karadağ’ın ailesinin suç duyurusu üzerine, türlü oyalamalarla, delil karartmak ve görgü tanıklarını “ikna etmek” için zaman kazanıldıktan sonra dava açıldı.” sözleriyle devam eden açıklamada, Karadağ’ı sokak ortasında infaz eden polislerden biri olan Oğuzhan Vural’ın “kasten adam öldürme, görevi kötüye kullanma ve kişilerin malları üzerinde usulsüz tasarruf” suçlarından tek başına yargılanacağına dikkat çekildi.

İzmir

İzmir’de yapılan açıklamaya DHF, Alınteri, KÖZ ve EHP destek verdi.

Kemeraltı’nda yapılan basın açıklamasında Karadağ cinayeti davasının takipçisi olma ve devlet-polis terörüne karşı mücadeleyi yükseltme çağrısı yapıldı.

Açıklamada, üniversite öğrencisi Şerzan Kurt’un sivil faşist ve polis işbirliği ile katledilmesi hatırlatıldı.

Açıklamada şu ifadeler yer verildi:

“Şerzan’ın ve Alaattin’in katilleri ise arkalarını yasladıkları sermaye iktidarı ile birlikte ölüm listelerine yenilerini eklemeye devam ediyor. Polis Vazife ve Selahiyet Kanunu’nda yapılan değişiklikten sonra polisin geniş yetkilerle donatılarak bu ve benzeri faşist uygulamaların, infazların önü daha da açıldı. Bu kapsamda hak arama mücadelesi yürüten işçi ve emekçilerden, parasız ve bilimsel bir eğitim hakkı için mücadele eden öğrencilere; madenlerde yakınlarını yitirenlerden, özgürlük mücadelesi veren Kürt halkına kadar herkes bu süre zarfında daha da

yoğunlaşan bir baskı ve şiddete maruz kaldı. İşçilere, öğrencilere gazlarla, coplarla saldırıldı; gençlerimiz polis kurşunlarıyla öldürüldü; yüzlerce insan tutuklandı.”

Adana

Adana’daki ilerici ve devrimci güçler İnönü Parkı’nda basın açıklaması gerçekleştirdi.

Yargısız infazların son bulmasını talep edildiği eylemde “Alaattin Karadağ cinayeti aydınlatılsın! Yargısız infazlara son!” pankartı açıldı. Basın metninde şunlar söylendi:

“Ekonomik, sosyal yıkım saldırılarının işçi ve emekçilerde yaratacağı tepkiden ve bu tepkinin örgütlenmesinden korkanlar çareyi her zaman devrimcileri ve demokratları imha etmekte bulmaktadır. Çokça tanık olduğumuz üzere gerektiğinde darağaçları kurulmuş, gerektiğinde işkencelerde, sokak ortasında, eylemlerde, hapishanelerde, faşist katliamlarda mücadele ateşi söndürülmek istenmiştir. Sömürü düzeninin sahipleri, saltanatlarını tehlikeden, yani sömürsüz, eşit bir gelecekte korumak için sürekli benzer yolları seçmişlerdir. Yargısız infazların son zamanlarda sıkça yaşanıyor olmasının da başka bir açıklaması yoktur. Polise tanınan yetkilerle gittikçe artan bu infazlar neredeyse artık günlük yaşanır hale gelmiştir. Son 3 yılda işlenen bu gibi cinayetlerin sayısı 255’tir.”

BDSP, DHF, ÇHKM tarafından örgütlenen eyleme Halk Cephesi, Mücadele Birliği Platformu, İHD ve ESP destek verdi.

Basın açıklamasında ayrıca bu sabah evlerine yapılan baskınlarla gözaltına alınan ve halen gözaltında tutulan Devrimci Proletarya okuru 4 kişinin serbest bırakılması istendi.

Kızıl Bayrak / İstanbul - İzmir - Adana

Almanya’da Alaattin Karadağ davasını sahiplenme çağrısı**Bielefeld**

Devrimci işçi Alaattin Karadağ’ın infaz edilmesinin ardından açılan davayla ilgili yapılan ilk duruşmaya paralel olarak Bielefeld’de bir bilgilendirme toplantısı gerçekleştirildi.

Türkiye’de oluşturulan kamuoyu desteğinin bir ayağının da Avrupa’da örülmesi gerektiği bilinciyle toplantıya örgütlenirken toplantı çağrısı 15 Haziran Salı günü yapılmış olmasına rağmen toplantıya 20 kişi katıldı. Toplantıdan önce Alaattin Karadağ’ın partiye başvuru metni, DGM savunması, cezaevi ve ÖO sürecini anlattığı değerlendirmesi ve kardeşinin ona dair yaptığı açıklama dağıtıldı. Toplantı, mahkeme sonrasındaki gelişmelerin aktarılmasıyla başladı, daha sonra da Alaattin Karadağ’ın sokak ortasında infaz edilmesinin politik arka planı, buna karşı örgütlenen kampanyalarla neler yapıldığı anlatıldı. TKİP’nin, Alaattin Karadağ’ın katledilmesine ilişkin yaptığı açıklamanın okunmasını ardından tartışma kısmına geçildi.

Burada herkes Alaattin Karadağ’ın infazına karşı Avrupa’da bir kampanya yürütülmesi konusunda hemfikir. Almanca ve Türkçe olarak bildiriler çıkarılması ve bunun göçmen ve yerlilere ulaştırılması, yerli kurum ve kuruluşlara da çağrı yaparak onlarla bir toplantı yapılması gibi belli kararlar alındı. Bunlar üzerine daha geniş çaplı konuşabilmek, daha geniş bir kesime ulaşabilmek için bir başka toplantı tarihi belirlendi.

Bielefeld’den komünistler

Essen

Alaattin Karadağ davası için 14 Haziran günü Almanya’nın Essen kentinde basın açıklaması gerçekleştirildi.

MLPD’nin organize ettiği ve her hafta düzenli biçimde gerçekleştirilen Montags Demo’ya (Pazartesi gösterisi) denk getirilen basın açıklamasında Karadağ’ın polis tarafından katledildiği belirtildi.

Dava sürecine ilişkin bilgilendirmenin de yapıldığı basın açıklamasında, sınıf devrimcilerinin mahkeme kürsüsünü, sermaye devletinin ve polisinin katliamcı ve işkenceci kimliğinin cepheden teşhir edilip, katliamın hesabının sorulacağı bir kürsüye çevirme hedefiyle hareket edildiğinin söylenmesiyle son buldu.

Ezici çoğunluğunu MLPD taraftarları ve Alman emekçilerinin oluşturduğu kitle, basın açıklamasını ilgiyle dinledi, alkışlarla desteklerini sundu.

Kızıl Bayrak / Essen

Gençlik işçi sınıfının çelik disiplini ile kavga alanlarında, fabrika havzalarında sınanmalıdır!

Türkiye sınıf hareketi açısından ders çıkaracağı bir süreç geçirdi. Geçmişe nazaran sınıf hareketinin yaşadığı kıpırdanmalar ve Tekel direnişi ile birlikte, “işçi sınıfı öldü” nidaları ile dolaşan siyasal yapıların bile yüzünü sınıfa döndüğü bir dönemde işçi sınıfı devrimcileri haklılıklarını bir kez daha görmüş oldu. Tarih sahnesine çıkışımızdan bugüne değin sınıf devrimciliğini bayrak edinen bizler sesimiz, soluğumuz, bilincimiz, yüreğimizle işçi sınıfının yıkıcı ve yapıcı gücüne duyduğumuz güven ile fabrika fabrika, havza havza emeğin gücünü örgütledik. Genç komünistler olarak alanlarımıza işçi sınıfının sesini soluğunu taşıdık, taşımaya devam ediyoruz.

Üniversitelerimiz öğrenim süresinin sonuna gelirken bizler de soluğumuzu bölge çalışmalarında alacağız. Fabrikalarda, havzalarda, mahallelerde çalışmalarımıza devam edeceğiz. Bölge çalışmalarının Genç Komünistlere kazandıracakları bir yana, başlı başına sınıf yönelimimizi kavrayıp özümsemek bile bizler için önemli bir adım olacaktır. Dahası sınıf devrimcilerini geleneksel halkçı akımlardan ayıran en temel noktayı, döne döne yaptıkları sınıf vurgusunu, işçi sınıfının tarihsel misyonunu kavramadan gideceğimiz herhangi bir çalışma alanı “farklı bir yaz geçirmemizin” dışında bir anlam taşımaz. Ya da işçi sınıfının var olan tablosu karşısında umutsuzluğa kapılmamıza neden olabilir. Sınıf yönelimini kavramanın salt bir yazıyla ya da gideceğimiz bir bölge çalışmasıyla olmayacağını bilincimizden çıkartmalıyız. Sınıf devrimciliği bir yaşamdır, özümsemediği sürece her çaba iğreti olarak kalacaktır. Vurgu noktalarımızın önemini azaltmadan işçi sınıfının tarihsel misyonuna dair kısa bir giriş ile başlayalım...

İşçi sınıfı, devrimci parti ve sınıf çalışması...

“Bugün burjuvazi ile karşı karşıya gelen bütün sınıflar içerisinde yalnızca proletarya gerçekten devrimci bir sınıftır. Öteki sınıflar modern sanayi karşısında erirler ve nihayet yok olurlar; proletarya ise onun özel ve temel ürünüdür.” 1848 yılında **Komünist Manifesto**’da Marx ve Engels işçi sınıfının gücüne işaret ederken onu sonuna kadar devrimci olmak anlamında “gerçekten devrimci” tek sınıf olarak tahlil eder. Sermayenin kendisini var ettiği düzlem, emeğin üzerindeki sömürüsü, kâr ve birikim hırsı işçi ve emekçilerin çıkarları ile taban tabana zıttır. İşçi sınıfı başka hiçbir sınıfta olmayan bir güce sahiptir ve bunu üretim sürecinde bulunduğu yerden almaktadır. Üretimden gelen gücü ile işçi sınıfı tüm toplumsal hayatın temelindeki üretimi sağlar. Yani işçi sınıfı sınıf olarak üretimi durdurduğunda hayatı da durdurmuş olur. Kapitalizmin var olduğu koşullarda işçi sınıfı sistemin belirlediği üretim ilişkileri içerisinde bulunur ve üretim araçlarının sahibi değildir. Marksist-Leninist ideoloji işçi yığınını üretim ilişkileri içerisinde yapısal konumuna göre tanımlar. Bu da ‘sınıf’ demektir. Sınıf Marksist-Leninist terminolojide ‘kendiliğinden’ ve ‘kendisi için’ sınıf şeklinde kullanılır. Ve bu kavramı tahlil ederken salt

iktisadi kategorilerle yetinemeyiz. Marx, **Felsefenin Sefaleti** kitabında durumu şöyle ortaya koyar:

“Tam bir sivil savaş demek olan bu savaşın içinde, gelecekteki muharebelerin gerektireceği bütün unsurlar gelişir ve birleşirler. Bu noktaya vardığında örgütlenme siyasal bir karakter kazanır. Ekonomik koşullar önce ülkedeki yığınları emekçiler haline getirmişti. Sermayenin egemenliği bu yığma ortak bir konum ve ortak çıkarlar yarattı. Böylece bu yığın daha bu noktadan itibaren sermaye ile ilişkisi bakımından bir sınıf oluşturur, ama henüz kendisi için bir sınıf olmaz.

Sadece bir kaç evresine işaret ettiğimiz bu savaşın içinde bu yığın birleşir ve kendisi için bir sınıf oluşturur. Savunduğu çıkarlar sınıf çıkarları haline gelir. Ama sınıfa karşı sınıf savaşımı bir siyasal savaşımdır... Proletarya ile burjuvazi arasındaki çelişki bir sınıfa karşı sınıf savaşımıdır; ki bu savaşım en yüksek ifadesine kavuştuğunda bütünsel bir devrim haline gelir.”

Bu sıralanan özellikler işçi sınıfının kapitalizmi ortadan kaldırmaya ve sınıfsız topluma giden yolu açmaya hem doğası gereği itilen hem de buna muktedir yegâne devrimci sınıf olduğunu gösteriyor. Elbette bu, işçi sınıfının bunu gerçekleştireceğinin garanti edilmiş olduğu anlamına gelmiyor. Sınıfın öncü örgütlenmesinin, proletaryanın bağımsız örgütlenmesinin var olmadığı durumlarda işçi sınıfının iktidar mücadelesinin başarıya ulaşamayacağı bilimsel bir gerçekliktir. Marksist ideolojinin temeli üzerinde kurulan birlik maddi olarak somutlanmadığı durumlarda gerçek bir güç haline gelemez. Partinin gerçek rolü ancak bunun var olduğu koşullarda hayata geçer.

“Devrimci teoriyle, toplumsal gelişme ve sınıf mücadelesi yasalarının bilgisiyile ve nihayet devrimci eylem tecrübesiyile donanıplı silahlanmış bir parti örgütü, proletaryanın sınıf bağımsızlığının biricik güvencesi ve sermayeye karşı dişe diş mücadelesinin en temel silahıdır.” (“**Büyük Ekim Devrimi aynasında parti davası**”ndan... Partileşme Süreci 1)

“İktidar savaşımında, proletaryanın örgütten başka bir silahı yoktur. ... Proletarya, ancak, Marksizmin ilkeleri üzerinde ideolojik olarak birleşerek ve bunu, milyonlarca emekçiyi bir işçi sınıfı ordusu halinde kaynaştıran maddi örgüt birliğiyle pekiştirerek, yenilmez bir güç haline gelebilir ve gelecektir. Ne Rus otokrasininin bunak yönetimi ne de uluslararası sermayenin ömrünü doldurmuş egemenliği bu orduya dayanabilecektir.”(Lenin, “**Bir Adım İleri, İki Adım Geri**”)

Komünistler parti örgütlenmesinde iki temel noktayı esas alırlar. Öncelikle de “devrimi örgütlemenin her şeyin öncesinde devrimi örgütleyecek partiyi örgütlemek olduğu”nu vurgulayarak... Birincisi : “*İdeolojik kimliği, sınıfsal konumu ve tarihsel-siyasal amaçlarıyla proletaryanın sınıf partisi, kurulu düzen karşısında ihtilalci bir konumdadır ve varoluş biçimi de buna uygun olmak zorundadır. Partinin ihtilalci esaslara dayalı illegal örgütlenme ihtiyacı buradan doğmaktadır. Parti örgütlenmesinin tek ve mutlak varoluş biçimi*

olmamakla birlikte, illegalite, temel ve ilkesel önemde bir sorundur. İlegalite sorununun özü, düzenin hukuksal çerçevesi içine sığıp sığmamak değil, bizzat düzenin içine sığamamaktır.”

İkincisi ise sınıf içerisindeki konumu: “Parti örgütünün sınıf içinde varoluş biçimi ise, fabrika hücreleri temelinde dayalı bir parti örgütlenmesi temel Leninist düşüncesinde ifadesini bulur. Parti sosyalizm ile sınıf hareketinin birliği ise, fabrika hücreleri temelinde dayalı bir parti örgütlenmesi de bu birleşmenin temel ve tarihsel amaçlara, her şeyden önce iktidarı ele geçirme amacına, en uygun örgütsel gerçekleştirme biçimidir. Tarihsel deneyim, parti örgütlenmesinin sınıf bünyesindeki bu varoluş biçimiyle onun ihtilalci niteliği ve hareket kabiliyeti arasındaki kopmaz ilişkiyi bütün açıklığı ile göstermiştir.” (“**Parti: Proletaryanın Devrimci Öncüsü**”, Partileşme Süreci 1)

Sınıfın öncüsünün programı ışığında örgütlenen her çalışma alanı bu bütünsellikle hareket eder. Sınıf yönelimimizi en genel anlamıyla özetlemeye çalıştık.

Sınıf çalışmasından öğrenmek

Sınıf devrimciliğinin gençlik içerisinde temsilcisi olan Genç Komünistler bu çerçevede soluğu sınıf çalışmasının içerisinde alırlar. İşçiler ve emekçiler, tüm yaşamları boyunca çalışmak durumundadırlar. Üretim sürecinin içerisinde bulunarak üretkenliği, işbölümünü ve paylaşımı yaşayarak kavrarlar ve sınıfsal bir norm haline getirirler. İşçi sınıfı, kolektif yaşam alanı olan fabrikada disiplin altına girmiş ve karakterini korumuştur. Özel mülkiyet alanının dışında olan bir sınıfın yaşama şansını ancak böyle bir disiplin ve çalışma temposu ayakta tutabilmektedir. İşçi sınıfı devrimcilerinin de işte bu basit gerçeklerden harekete geçmesi ve kendi yaşamları içindeki zaafı karşı acımasızca mücadele etmesi gerekmektedir.

“Tüm baskı ve propaganda aygıtları ile örgütlü olan bir sisteme karşı koymak, bu çürümüşlüğü tüm yaşamımızı ablukaya alan zincirini kırmak ve kendi kültürümüzü yaratmak için adımlarımızı hızlandırmalı, iktidar mücadelesine odaklanarak örgütlü olmanın gereklerini yerine getirmeliyiz. Karşımızdaki sistematik terör ve baskı aygıtına karşı koyabilmek için, işçi sınıfının çelik disiplini kuşanabilmeli ve kendimizi devrimci yaşam içinde bilimsel programımız ışığında tekrar ve tekrar üretebilmeliyiz. Yaşamımızdaki zayıflıkları, küçük burjuva zaafı, ancak böyle bir temelde çözmek mümkündür.” (Ekim Gençliği, 62.sayı/2003)

Genç Komünistler açısından kendilerini yenileyecekleri, sınıf içerisinde soluk alıp verecekleri, devrimci iç yaşamı başka bir alanda örgütleyecekleri bir yaz dönemine giriyoruz. Israrlı ve uzun soluklu bir mücadele için proletaryanın disiplinini kuşanmak ancak iktidar gibi bir iddianın temsilcisi olmak ile mümkündür. Bu süreç ise yaşamımızı devrimci ilkelerimiz dahilinde yıkıp yıkıp yeniden kurmakla olacaktır. İşçi sınıfının öncüsü olan partimizin ışığında sınıf çalışmasından öğreneceğimiz fazlasıyla şey bulunmaktadır.

Gençlik eleme sınavlarına karşı alanlardaydı...

“Kurtuluş sınav salonlarında değil mücadele alanlarında!”

“Eleme sınavlarında elenmeyeceğiz!”

“Eşit, parasız, bilimsel, anadilde eğitim istiyoruz! Alacağız!” diyen liseliler, Tepe Naitulus önünde bir araya gelerek, “Eleme sınavlarında elenmeyeceğiz!” şiarıyla Kadıköy Meydanı’nda 11 Haziran günü bir miting gerçekleştirdiler.

Anadolu’da Yaşam Kooperatifi, Demokrasi ve Özgürlük Gençliği, Demokratik Yurtsever Gençlik, Dev-Genç Birliği, Dev-Lis, Dev-Lis, Devrimci Liseliler Birliği, Liseli Dev-Genç, Liseli Genç Sol, Liseli Hareket, Liseli Kıvılcım, Liseli Öğrenci Birliği, Mayıs’ta Yaşam Kooperatifi, Öğrenci Birliği, Tüm İlerici Gençlik Derneği, Yeni Demokrat Gençlik imzalı ana pankart arkasında kortejler oluşturan liseliler, yürüyüş boyunca sloganlarla taleplerini dillendirdi.

Devrimci Liseliler Birliği, mitinge “ÖYS, ÖSS, YGS, LYS... Eleme sistemi devam ediyor... Geleceğimiz için mücadeleye!” pankartı ile katıldı.

Liseli Dev-Genç kortejinin arkasından ise “Çocuklarımızın arkasındayız” pankartıyla veliler yürüdü.

Kortejlerin miting alanına girmesinin ardından miting programı saygı duruşu ile başladı. Saygı duruşunun ardından ortak metni okuyan Eylem Karaca, 2-3 senede bir değiştirilen sınav sistemlerinde elemeci mantığın hakim olmaya devam ettiğini söyledi. TEKEL işçilerinin mücadelesine de değinen Karaca, TEKEL işçilerine yapılan saldırıların aynı zamanda gençliğe de yapıldığını söyledi. Karaca, Zonguldak’ta Karadon Maden Ocağı’nda 30 işçinin egemenlerin kar hırsı uğruna katledildiğini belirterek, “Egemenlerin tüm yanılma çabalarına rağmen biz gençlik, işçilerin katilinin sistem olduğunu biliyoruz” dedi.

Elemeci sınav sisteminin öğrenciler üzerindeki olumsuz etkisinin son örneğinin Soner Semih Sipahi’nin intiharı olduğunu söyleyen Karaca, başta Kürtçe olmak üzere anadilde eğitimin önündeki engellerin kaldırılmasını istedi. TMK mağduru yüzlerce çocuğun eğitim hakkından mahrum bırakıldığını belirterek, Erdal Eren’in yaşını büyütüp asan zihniyetle 12 yaşındaki çocukları hapse atan, Şerzan Kurt’u katleden zihniyet arasında hiçbir fark olmadığını söyledi. Sistemin, asimilasyon politikalarına da değinen Karaca, Yatılı Bölge Okulları’nın da bu çemberin içinde yer aldığını söyledi.

Ortak metnin okunmasının ardından Eğitim Sen Dönem Yürütmesi adına, Eğitim Sen Kartal 5 Nolu Şube Başkanı Feyzullah Coşkun, eğitimin sınıfsal içeriğinin daha da belirginleştiği, temel bir insan hakkı olmaktan çok piyasada alınıp satılan bir meta olduğu ve sürekli eşitsizlik ürettiği bir süreçte, üniversite sınavlarını bir umut kapısı olarak göstermenin bir aldatmaca ve hayalperestlik olduğunu söyledi.

Yapılan konuşmaların ardından, Güneşli Dünya Müzik Grubu, Önder Babat Müzik Topluluğu, Serhad Raşa ve Çakıl Taşları Müzik Grubu sahne aldı.

800 kişinin katıldığı miting coşkusu bir atmosferde gerçekleşirken, mitingde yapılan ortak açıklamanın ardından birçok kişi alanı terk etti.

Ankara’da liseliler eleme sınavlarına karşı alanlardaydı....

Ankara’da “Sistemin şıklarına boyun eğmiyoruz! Çözüm eleme sınavlarında değil örgütlü mücadelededir!” diyen liseliler, 14 Haziran günü bir eylem gerçekleştirdi.

Yüksel Caddesi’nde toplanan ilerici ve devrimci liseliler, Sakarya Caddesi’ne yürüdüler.

Devrimci Liseliler Birliği, Devrimci Proleter Gençlik, Liseli Hareket, Liseli Öğrenci Birliği, Marksist Liseliler, Özgür Lise, Umut Kültür Derneği, Yeni Demokratik Gençlik ana pankartları arkasında kortejler oluşturularak gerçekleştirilen yürüyüşte sık sık sloganlar atıldı.

Liseli genç komünistler eyleme “Paralı eğitiminiz, Eleme sınavlarınız, Stajınız ve Sömürünüz Sizin Olsun! Gelecek Bizimdir! / DLB” pankartı ile katıldılar.

Sakarya Caddesi’nde gerçekleştirilen basın açıklaması şu sözlerle başladı:

“Bizler geleceği ellerinden alınmış, okul

polisleriyle baskı altına alınmaya çalışılan, kendi ana dili dışında bir dille eğitim görmek zorunda bırakılan, paralı eğitim saldırıları ile her dönem daha fazla sömürülen liselileriz”

Açıklamada, sistemin işçi-emekçi çocukları üzerindeki sömürü alanlarından biri olan meslek liselerine değinilerek, meslek lisesi öğrencilerinin ucuz iş gücü olarak görüldüğü belirtildi.

İmha ve inkar edilmeye çalışılan Kürt halkının anadili ile eğitim alamadığı söylenerek, Ceylan Önkol, Uğur Kaymaz ve Şerzan Kurtta örnekleri üzerinden sistemin faşist, şovenist ve milliyetçi karakterine vurgu yapıldı.

Açıklama, gençliğin gerçek kurtuluşunun üniversite kapılarından değil örgütlü mücadeleden geçtiği vurgulanarak sonra erdi.

Açıklamanın ardından Mamak İşçi Kültür Evi müzik topluluğu sahne aldı. Eylem hep bir ağızdan söylenen Enternasyonal Marşı ile son buldu.

Devrimci Öğrenci Birliği’nin de destek verdiği eyleme 150 kişi katıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul - Ankara

Liselilerden YGS-LYS protestosu

Liseli Gençlik Muhalefeti, 13 Haziran günü gerçekleştirdiği eylemle “YGS-LYS-ÖSS hepsi ölüm hepsi işkence” dedi.

Galatasaray Lisesi önünde bir araya gelen liseliler sloganlarla Taksim Tramvay Durağı’na yürüdü. Basın açıklamasını okuyan İpek Kıyak, YGS ve LYS ile öğrencilerin karşılaştığı sorunlara değinerek, Meslek Liseleri’ne ilişkin yeni düzenlemenin saklanan yüzünün asıl amacının ise İmam Hatip Liselerinin önünü açmak olduğunu dile getirdi. “Askeri kışla değil okul istiyoruz” diyen Kıyak, liselerde kıyafet yönetmeliği ile de öğrencilerin tek tipleştirilmesinin hedeflendiğini belirtti.

Antakya’da eleme sınavlarına karşı eylem

12 Haziran günü liseliler Antakya’da da eleme sınavlarını protesto ettiler. Yunus Emre Parkı’nda toplanan Liseli Kıvılcım ve Dev-Lis üyesi lise öğrencileri buradan “Sınavlar kalksın yaşama zaman kalsın” yazılı pankartın arkasında sloganlar eşliğinde Ulus Meydanı’na kadar bir yürüyüş düzenlediler.

Ulus Meydanı’nda okunan basın metninde üniversiteye giriş sınavları seçici-değerlendirici değil eleyici karakterli olduğu vurgulandı. Sınav sisteminin eşitsizliğine değinilen açıklamada zenginlere ayrıcalıklı okullarda, yüksek kalitede, gelişmiş araçlar ve donanım içinde eğitim verilirken emekçi ve yoksul çocuklarına ise ihtiyaç duydukları hiçbir şeyden anlamayan bir nesil yetiştirmeye yönelik bir eğitim sistemi sunulduğu söylendi.

BM Güvenlik Konseyi, İran'a yeni yaptırım tasarısını kabul etti...

Emperyalistler yağma ve egemenlik peşindedirler!

Brezilya-Türkiye ikilisinin İran'la uranyum takası anlaşmasını imzalamasının hemen ardından harekete geçen emperyalist güç odakları, İran'a yaptırımı ağırlaştırılan yeni bir yasa tasarısını BM Güvenlik Konseyi'ne sundular. Güvenlik Konseyi üyesi ABD, Çin, Fransa, İngiltere, Rusya ile Almanya (5+1 devletleri) tarafından desteklenen tasarı, bekleneceği üzere kabul edildi.

Geçici üyeler Avusturya, Japonya, Meksika, Uganda, Bosna-Hersek, Gabon ve Nijer tasarıya destek verirken, İran'la uranyum takası anlaşmasını imzalayan Brezilya ile Türkiye tasarıya ret oyu verdi; Washington'dan gelen talimata uyan Lübnan rejimi ise, oylamada çekimser kaldı.

Tasarı, İran'a yönelik mali kısıtlamaların daha da sıkılaştırılmasını, seyahat yasaklarının artırılmasını, halen uygulanan BM silah ambargosunun genişletilmesini, uluslararası alanda İran bankalarıyla olan alım-satım işlemlerinin sıkı denetlenmesini, İran'a giden/İran'dan gelen gemilerin yasaklanan kargo taşımaları yönünde 'ciddi şüphe' duyulması durumunda, açık sularda sıkı kontrole tabi tutulmasını hedefliyor.

Tasarının kabulü, BM'nin, emperyalist zorbaların paravan örgütünden başka bir şey olmadığını yeni bir kanıtı olmuştur.

Halkların geleceğini tehdit eden emperyalist/siyonist güçlerdir!

Birkaç yıl içinde nükleer başlıklı silah üretebileceği gerekçesiyle İran'a yaptırım kararı aldırarak emperyalist güç odakları, güya bölge ve dünya barışını korumaya çalışıyorlar. Gerçekleri tersyüz eden bu tiksinti verici söylem, son yıllarda, savaş baronları hizmetindeki medya tekelleri tarafından, sistematik bir şekilde dünya halklarına empoze ediliyor.

Oysa emperyalist zorbalar sadece Ortadoğu'da değil, son yüzyılda yerküremizde patlak veren tüm gerici savaşların dolaysız sorumlularıdır. İki emperyalist paylaşım savaşı, pek çok bölgesel savaş, sayısız işgal, faşist cuntalar, etnik çatışmalar... On milyonlarca insanın katledilmesine, çok daha fazlasının sakat kalmasına, ülkelerin tahrip edilmesine, halkların birbirine düşmanlaştırılmasına yol açan bu savaşları, sefil çıkarları için kıskırtanlar emperyalist güçlerden başkası değildir.

Yüzyıldır Ortadoğu halklarının kanını akıtan bu güçler, halen devam eden Afganistan, Irak ve Filistin işgallerinin de sorumlularıdır. Afganistan'la Irak'ı emperyalist işgal orduları eliyle tahrip eden, 62 yıldır Filistin'de katliam yapan İsrail savaş makinesini silahlandıran, finanse eden ve insanlığa karşı işlediği suçları savunanlar da emperyalist güç odaklarıdır.

20.Yüzyıl baştan sona kana bulayan, "tarihin sonu" safsatalarına rağmen 21. Yüzyıla Afganistan, ardından Irak işgalleriyle giriş yapan emperyalist güçler, insanlığın geleceği açısından halen de en büyük tehdidi oluşturuyorlar.

Her biri nükleer silah deposu olan emperyalist devletler...

Birkaç yıl içinde nükleer silah üretebileceği iddiasıyla İran'a yaptırım kararı aldırarak emperyalist güçler, yerküremizin yaşam alanlarını defalarca yok edebilecek miktarda kitle imha silahı stoklarını el altında tutuyorlar. Yeni silah sistemleriyle savaş aygıtlarını sürekli tahkim eden bu devletler, dünya üzerindeki egemenliklerini, haydutça yöntemlerle sürdürmeye çalışıyorlar.

Nükleer silah stoklamakla yetinmeyen bu güçler, özellikle de emperyalist ABD rejimi, sefil çıkarları için bu silahları başka devletlere de satıyor.

Nükleer silah üretebilmeleri için, Hindistan'la Pakistan rejimlerine gerekli teknik ve altyapı donanımını satan ABD, 1970 tarihli Nükleer Silahların Yayılmasının Önlenmesi Anlaşması'nı (NPT) hoyratça ihlal etmiştir. İsrail'e kitle imha silahları üretme olanağı sağlayan Dimona tesisini kuran İngiliz/Fransız emperyalistleri de, NPT anlaşmasını ayaklar altına almışlardır.

İsrail'in, Dimona nükleer tesisinde kitle imha silahları üretmesine destek sunan ABD emperyalizmi, NPT anlaşmasına imza atmayı reddeden bu ırkçı-siyonist devlete "özel koruma" sağlayarak da, uluslararası anlaşmalara zerre kadar itibar etmediğini gözler önüne sermektedir.

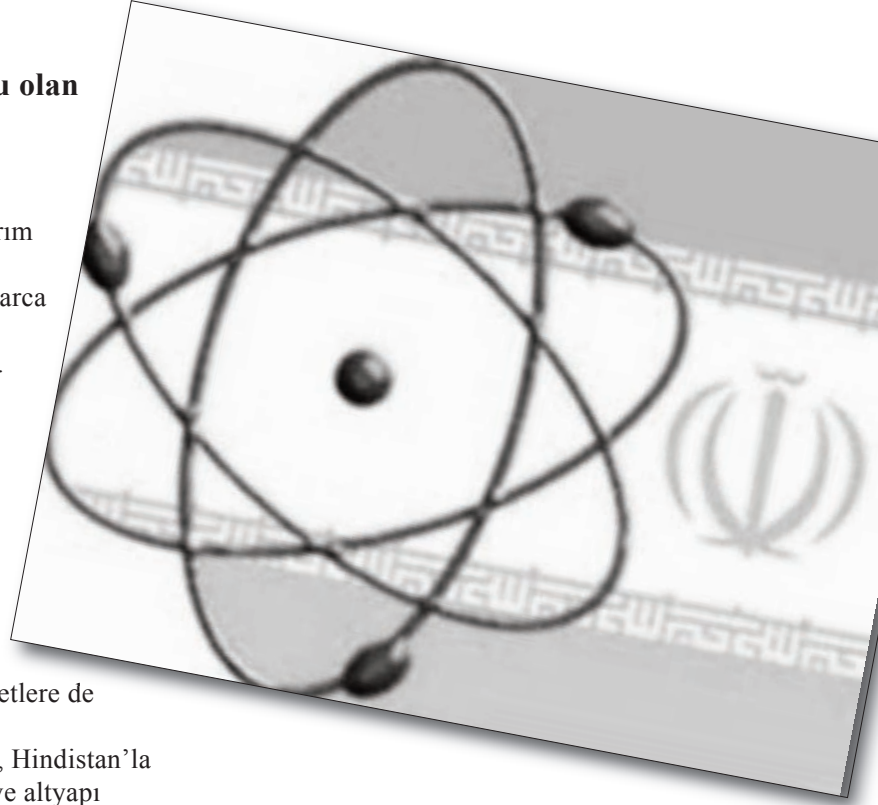
Görüldüğü üzere tüm veriler, nükleer tehdidin emperyalist/siyonist güçlerden kaynaklandığına işaret etmektedir.

İran'ın nükleer programı etrafında dönen gerici hesaplar...

Nükleer silah stoklayıp, NPT anlaşmasını ayaklar altında çiğneyen güçlerin, dünyayı kitle imha silahlarından korumak için çaba sarf ettikleri iddiasının, elbette bir inandırıcılığı olamaz. Zira olgular, gerçeğin bunun tam tersi olduğunu kanıtıyor.

Hal böyleyken, emperyalist güçlerin İran'a karşı blok tutum almalarının altında yatan esas neden, sadece bu ülkenin nükleer programı olmasa gerek. Meselenin nükleer programın ötesinde olduğu, 5+1 devletlerinin önerdiği nükleer takası önerisinin İran tarafından kabul edilmesinin hemen ardından yaptırım tasarısının gündeme getirilmesidir. Bu tutum, emperyalist güç odaklarının, farklı güçler tarafından kullanılan inisiyatife tahammülsüz olduklarını kanıtıyor.

Kendileri tarafından önerilmesine rağmen, İran ile Brezilya-Türkiye ikilisi tarafından imzalanan nükleer

takası anlaşmasını boşa düşürmek için blok tutum sergileyen emperyalistler, "dünyanın efendileri biziz, bizim onayımız olmadan imzalanacak anlaşmaların uygulanmasına fırsat tanımıyoruz" mesajını vermekte gecikmediler. Yaptırım kararıyla ırkçı-siyonist rejimi memnun eden emperyalist güç odakları, önlerinde diz çökmediği için, İran yönetimini cezalandırmaya kararlı olduklarını gösterdiler.

Kararın oybirliği ile alınmasını sağlamaya çalışan ABD başkanı Barack Obama, telefon diplomasisiyle Türkiye ile Brezilya'nın ret oyu vermesini önlemeye çalıştı; ancak başarılı olamadı. Zira İran'la yaptıkları anlaşmaya rağmen evet oyu vermek ya da çekimser kalmak, Türkiye-Brezilya ikilisi için alçaltıcı bir tercih olurdu.

BM ile emperyalist güç odaklarını ikiyüzlülükle suçlayan İran yönetimi ise, kararı tanımayacağını ilan etti. Uluslararası ilişkilerde işlerini kısmen zorlaştırsa da, yaptırım kararını iç politika malzemesi olarak kullanan gerici mollalar rejimi, İranlı işçi ve emekçiler üzerindeki baskı ve sömürü politikalarını pervasızca uyguluyor.

İran'ın nükleer programını gerekçe gösteren emperyalist güçler, "dünyanın egemeni biziz" mesajını, küstahça üsluplarıyla ilan ederken, Türkiye-Brezilya ikilisi, aynı gerekçeyi, "biz artık büyük oyuncular arasına katılmaya hak kazandık" havasına girmenin olanağına çevirme hevesine kapıldılar. Mollalar rejimi ise, yaptırım tasarısını iç politikada istediği gibi at koşturmanın fırsatı olarak kullanıyor.

Koparılan bunca toz-dumanla ortalık bulandırılırken, insanlığın geleceğini tehdit eden kitle imha silahları yerli yerinde duruyor. Vurgulamak gerekiyor ki, savaşların kaynağı olan kapitalist sistem yıkılmadıkça, ne nükleer silahlardan ne yıkıcı savaşlardan arınmış bir dünyaya ulaşmak mümkün olacaktır.

Çin'den Avrupa'ya kölece çalışma can alıyor!

İş yasaları, kölece çalışma koşulları, düşük ücretler ve artan iş cinayetleriyle kapitalist sömürünün merkezi sayılan Çin'de, yakın zamanda 11 çalışana da azgın sömürü koşullarına dayanamadığı için intihar eden Foxconn şirketi tartışılıyor.

Günlük ücretlerin 2 dolara düştüğü, bir işçinin ömrünün ortalama 35 olduğu Çin'de, işçilerin örgütlenme, grev hakları olmadan çalıştığı biliniyor. Kölece çalışma günde 15 saate kadar çıkabiliyor. Türkiye'den de alışık olduğumuz şirket kuralları yüzünden işçiler yanındaki çalışma arkadaşlarıyla konuşamıyor, izinsiz tuvalete gidemiyor. Kadın işçiler için sorun bir kat daha artıyor, hamile kalmaları yasaklanan kadın işçiler, patronların ve fabrika yöneticilerinin sistemli tacizlerine maruz kalıyorlar.

Dünyanın önde gelen teknoloji devleri için üretim yapan Tayvan merkezli Foxconn tekeli de, bu çalışma koşullarının hakim olduğu Çin'deki şirketlerden yalnızca biri. Şirketin Longhua bölgesindeki işletmesinde son 6 ay içerisinde 10 işçi intihar etti. Ölenlerin hepsi Çin'in yoksul bölgelerinden çalışmaya gelen genç göçmen işçilerdi. Son kurbanı, 27 yaşındaki Yan Li isimli mühendisi ise geçtiğimiz haftalarda ölüme sürükleyen şirket, Çin Emek İzleme Örgütü'ne göre, genç mühendisi haftalarca gece mesaisine kalmaya, çoğu zaman da 24 saat aralıksız çalıştırmaya zorlamış.

Foxconn şirketinin sahibi Hon Hai Precision Industry önceki ölümler gibi genç mühendisin ölümünün de çalışma koşullarıyla ilgili olmadığını savunarak "her şeyin normal olduğunu" işçi intiharlarını "olağan" olarak göstermek istemişti. "540 bin çalışmamız var. Uzmanlara sorduk, intihar oranı gayet normal bir seviyedeymiş" açıklamasını yapma arsızlığında dahi bulunmuştu. Ancak intiharlarının dünya çapında tepki toplamasının ardından bir basınç hisseden asalak patronlar, önce çözümü düzenli "terapiyle", çalışanlara çalıştıkları süre boyunca müzik dinletmede aramış ancak bunun intihar girişimlerini engellememesi yeni yöntemlere itmişti.

Foxconn'dan "pratik" çözüm önerileri!

Kötü ruhların kovulması için Budist rahiplerin şirkete getirilmesinden, mola veren işçilerin rahatlaması için şarkıcı, dansçı ve fiziksel egzersiz eğitimcilerinin işe alınması, fabrikada psikiyatr görevlendirmeye kadar geniş bir yelpazede sıralanabilecek "önlemler" işçiler üzerinde adeta deney malzemesi olarak kullanılıp, işçilerin hangi şartlarda daha uzun çalıştırılabilecekleri araştırılıyor. İşçilerin yatakhanelerden aşağı atılmasının önüne geçmek için üç metre yüksekliğinde tel örgüler inşa eden şirket, çalışanlara intihar etmeyeceklerine dair taahhütname de imzalatıyor!

Tüm bu saçmalıkların da ortadaki bunalımı çözüm üretememesi sonucu Foxconn patronu itibarını kurtarmak ve uluslararası baskıyı hafifletmek için son kozunu geçtiğimiz hafta oynadı. 1 Ekim itibarıyla yüzde 70'e varan zam sözü verip, zammın karşılığı olarak çalışanlardan 1 Ekim 2010 tarihine kadar hiçbir çalışanın intihar etmemesini talep etti. Zammın da ancak bu durumda uygulayacağını duyurdu. Foxconn'daki kuralızsız ve kölece çalışma koşullarının üzerini ücret zamlarıyla kapatmak isteyen Foxconn

patronu, şirketteki çalışma koşullarında düzeltme yapılacağına ilişkin herhangi bir şey açıklamazken, intihar girişimlerine karşı kamuoyuna bilgi sızmasını da böylelikle engellemiş oldu.

İşçi mezarlığı Foxconn Türkiye'de!

Tekirdağ'ın Çorlu ilçesinde faaliyet gösteren Avrupa Serbest Bölgesi'nde (ASB) üretime başlayacağı belirtilen Foxcon firmasının, Aralık 2010 tarihinden itibaren üretime başlayacağını ve ilk etapta ayda 200 bin masaüstü bilgisayar üretimi gerçekleştirmeyi planlanıyor. HP'ye masaüstü bilgisayar üretecek olan Foxconn firmasının bölgede büyük üretim hacmi ve istihdam yaratacağı şeklinde açıklamalar yapılırken, şirketin yılda 2,4 milyon adet bilgisayar üretimi yapması hedefleniyor.

Bu hedef doğrultusunda ilk yıl içinde 400, gelecek yıl ise 2 bin kişinin istihdam edilmesi planlanırken, bu sayının alt kalemlerini üreten 30 firma ile birlikte çoğu teknik eleman 5 bine ulaşması bekleniyor. Türkiye'de de Çin benzeri bir "teknoloji" üssü kurmaya hazırlanan şirket, bu ülkenin emekçilerinin "etinden sütünden"

faydalanmak niyetinde. Böylece Türkiye tıpkı Çin, Vietnam, Kamboçya gibi emperyalist tekellere ucuz iş gücünün sağlanacağı bir yer haline getirilmek isteniyor. Elbette sermaye sınıfı ve medyanın (yakın zamanda fabrikanın açılışını "işsizlere" müjdeleyen medyada haber "piyango acaba hangi ile vuracak" şeklinde duyurulmuştu.) Foxcon'un bu girişimini alkış kıyamet karşılması da boşuna değil. Çoktandır yabancı sermayenin bu akınına hazırlanan burjuvazi hazırlıklarını da hız kesmeden devam ediyor. Bir yandan çıkartılan yasalarla iş güvencesi ortadan kaldırılarak büyük şirketler için hazırlık yapılırken, bir yandan da taşeronlaşma ile esnek çalışma güçlendiriliyor. Örgütlenmelerin halihazırda zaten varla yok arasında olduğu ortamda, güvencesiz çalışmanın önu açılıp, yabancı mühendislerin ülke içinde çalışmasının önündeki engeller kaldırılan yasalar kaşla göz arasında meclisten geçiriliyor, bir dizi üniversite mezununu küreselleşmeye kurban edecek mesleki dönüşümler de tamamlanıyor. Özet olarak Türkiye'ye biçilen sadece uygulamacı rolü hayat buluyor.

Bunun anlamı ise özelleştirmeler ile başlayan, KİT'lerin yabancı sermayeye peşkeş çekilmesi ile kendini gösteren sürecin, köle pazarları misali tekellere köle satılmasına dönüştüğüdür. Dünya kamuoyunun ilgisini çeken bu intiharlar buzdağının görünen kısmıdır. Bunun öte yanında sömürü ve köleliğin aşama kaydetmesi bulunmaktadır. Örgütsüz işçi kitlelerinin bu saldırıyı karşılama olanağı da açık ki bulunmamaktadır. Türkiye'de sendikalar yasasının değiştirilmesi tartışmalarının da eklendiği saldırı paketinin ve "güvenceli" esneklik safatasının karşısında durmadığımız sürece de sonumuz Foxconn'da çalışanlardan farklı olmayacaktır.

Almanya'da emekçiler sokağa çıktı

"Krizinizin faturasını biz ödemeyeceğiz" diye haykıran on binlerce kişi Almanya'nın Stuttgart ve Berlin kentlerinde hükümetin saldırı politikalarını sokağa çıkararak protesto etti. Gösterilere 45 bin kişi katıldı.

Berlin'deki yürüyüşe sendikalarla birlikte yüzden fazla örgüt ve inisiyatif çağrı yaptı ve protesto gösterisine 20 bin kişi katıldı.

Berlin'deki gösteride "Krizin adı kapitalizm!", "Herkes iş, insan hakları ve güvenli bir gelecek!", "Emeklilik yaşamaya yetmeli!" gibi pankartlar dikkat çekerken konuşmalarda "Kapitalizmin ne olduğunu biz her gün yaşıyoruz. Krizin yükü işçi ve emekçilerin ve onların ailelerinin üzerine yıkılmak isteniyor" denilerek mücadele ve genel grev çağrıları yapıldı.

"Krizinizin faturasını biz ödemeyeceğiz" başlığı altında Stuttgart'ta gerçekleştirilen yürüyüşe 20 bin işçi ve emekçi katıldı.

Hauptbahnhof Meydanı'nda toplanan değişik uluslardan emekçiler ve ilerici devrimci kurumların taşıdıkları pankart ve flamalarla alan doldu. Yürüyüş boyunca atılan sloganlarda ve yapılan konuşmalarda tam anlamıyla enternasyonal bir hava vardı. "Proleterier aller Länder vereinigt euch/ Tüm Dünya işçileri birleşin!" Kızıl Bayrak imzalı pankartla eyleme katılan komünistler kızıl bayraklar taşıdılar.

Mitingin yapılacağı Schlossplatz'a gelindiğinde konuşmalar yapıldı. Hükümetin uygulamaya soktuğu yasalara karşı tepkilerin öne çıktığı mitingde Sosyal Demokrat Parti temsilcisi, sahneden yaptığı konuşma sırasında yumurta ve domates yağmuruna tutularak yuhalandı. Yeşiller'in konuşması sırasında ise kitleden protestolar yükseldi. Eşzamanlı olarak Berlin'de gösteriler düzenlendi.

Her iki kentte de polisin provokasyonları yaşandı.

Berlin'de polis kendilerine atılan havai fişekler nedeniyle Anti-kapitalist Blok kortejine saldırdı ve birçok kişiyi gözaltına aldı.

Stuttgart'da ise polis, gençlerin olduğu gruba saldırdı. Yürüyüşe katılan göstericiler polisin elinden gençleri almayı başardılar.

Dünyadan işçi ve emekçi eylemleri...

Dünya Kupası'nda işçi eylemi

Güney Afrika'da 2010 Dünya Kupası süresince maçların oynanacağı stadlarda güvenlik hizmeti veren işçiler, maaşları söz verildiği gibi ödenmediği için eylem yaptılar.

Organizasyondan muazzam kârlar elde eden FIFA, maçların oynanacağı stadlarda güvenlik hizmeti sağlayan işçilerin maaşlarını düşürdü. İşçilerin Durban şehrinde başlayan eylemleri Güney Afrika başkenti Cape Town'a da yayıldı.

İlk olarak 13 Haziran'da oynanan Almanya-Avustralya maçından sonra eylem yapan işçiler, Güney Afrika polisinin saldırısına maruz kaldı. Polis, müdahale sırasında göz yaşartıcı bomba ve plastik mermiler ile ateş etti.

Durban'da işçilerin yaptığı eylemin bir gün sonrasında Güney Afrika Cumhuriyeti'nin başkenti Cape Town'da da güvenlikten sorumlu işçiler eylem yaptılar. Cape Town'da İtalya ve Paraguay arasında oynanacak maç öncesinde stada giren yaklaşık 80 işçi, taraftarlar içeri girmeden önce stattan polis müdahalesi ile çıkarıldı.

Paris'te onbinler reform tasarisına karşı yürüdü

15 Haziran günü, Fransa'nın Paris kentinde onbinlerce kişi Sarkozy hükümetinin emeklilik reformu tasarisını sokaklara çıkarak protesto etti. FO sendikası yürüyüşe 70 bin kişinin katıldığını açıkladı.

Fransız işçi ve emekçileri, hükümetin 16 Haziran günü ele alacağı, emeklilik yaşının 62'den 63'e yükseltilmesini öngören tasariya karşı çıkıyorlar. Sendika ise işçi ve emekçilerin 60 yaşında emekli olmasını savunuyor.

Romanya'da "tasarruf paketi" protesto edildi

Romanya'da hükümet, kamu emekçilerinin ücretlerinden ve emekli maaşlarında yüzde 15-25 arası kesinti yapmak istiyor. Başbakan Boc, IMF'nin dayatmalarını gerekçe göstererek "tasarrufa" gitmenin şart olduğunu öne sürüyor. Bununla beraber Romanya hükümeti kamu alanında 1,36 milyon işyerinin 195 binini tasfiye etmek istiyor.

Bu saldırı dalgasına yanıt oluşturmak için 15 Haziran günü Romanya'da parlamentoda hükümete güven oyu tartışmaları yapılırken binlerce kişi başkent Bükreş'te gösteri yaptı.

Hükümetin "tasarruf önlemleri" paketini protesto etmek üzere binlerce işçi parlamento binasının önünde toplanırken, protesto sırasında 3 bin 500'den fazla kamu çalışanı ve emeklinin protesto gösterisi nedeniyle trafik aksadı. Protesto sırasında barikatlar aşılarak parlamento binasına girmeye çalışıldı. .

Cezayir'de ArcelorMittal işçileri greve gidiyor

Cezayir'in kuzeydoğusundaki Annaba kentinde faaliyet yürüten ArcelorMittal fabrikasında, 5 bin çelik işçisi 10 Haziran günü işverenle yapılan görüşmelerin tikanması üzerine süresiz greve gitme kararı aldılar.

Grev bazı yasal nedenlerden dolayı 20 Haziran'da başlayacak. İşçiler daha fazla ücret talep ediyorlar.

Minnesota'da 12 bin hemşire grev yaptı
Amerika'nın Minnesota eyaletinde 12 bin sağlık

emekçisi 10 Haziran günü bir günlüğüne greve gitti.

Sağlık emekçileri çalışma koşullarının düzeltilmesini talep ediyorlar. Klinik tekellerinin üretim ve esnek çalışmayı daha da artırmak istemesine karşı çıkan sağlık emekçileri, bunun çalışma koşullarını ağırlaştıracağını söylüyorlar. Hemşireler bu süreçte hastaların sağlığı ile oynandığını da dikkat çekiyorlar. Söz konusu grev, ABD'de hemşirelerin gerçekleştirdiği en büyük grev oldu.

Roma'da 100 bin kişi alanlar çıktı

Roma'da 100 bin kişi Berlusconi hükümetinin bütçede 24 milyar dolar kısıtlamaya gitmek için hazırladığı tasarruf programına karşı sokağa çıktı. CGİL Sendikası'nın çağrısını yaptığı protesto yürüyüşüne özellikle kamu emekçilerinin büyük katılımı gözlemlendi. Birçok göstericinin tişörtlerine yazılmış "Herşey bizim sırtımızda!" yazısı dikkati çekti.

Berlusconi hükümeti kamu emekçilerinin ücretlerini dondurmaya ve yerel idarelere ayrılan bütçeyi kısıtlamayı planlıyor.

İtalya Sendikalar Birliği CGİL, tasarruf programa karşı 25 Haziran'da genel greve gitmeye hazırlanıyor.

İspanya'da sendikalar genel greve hazırlanıyor

Bask bölgesinde bulunan liman kenti Bilbo'da binlerce işçi 12 Haziran günü José Luis Rodríguez önderliğindeki İspanya hükümetinin planladığı saldırı paketini protesto etmek için alanlara çıktı. Protesto gösterisinde "Kısıtlamalar durdurulsun!", "Basklı işçiler kendi geleceklerini kendileri tayin etmeli!" şiarı yükseltildi.

Yürüyüş çağrısını ELA, LAB, ESK, STEE-EILAS, EHNE ve Hiru sendikaları yaptı. Sendikalar 29 Haziran günü Bask bölgesindeki işçi ve emekçilere genel grev çağrısı yaptılar.

Sol sendika LAB başkanı Ainhoa Etxaide, yaptığı konuşmada büyük sermayenin krizin yükünü işçi sınıfının üzerine yıkmak için herşeyi denediğini, hükümetin özelleştirme uygulamalarını yeniden gündeme getirdiğini vurguladı ve şunları söyledi: "İşçi sınıfının hakları yok ediliyor. Bizim sendikalar

olarak kapitalizmin karşısına koyacağımız sosyal ve ekonomik modelleri güçlendirmek için vakit olgunlaşmıştır."

En büyük Bask sendikası ELA başkanı Adolfo Muñoz ise, hükümetin işyerlerini yok etme planlarına vurgu yaptı ve şunları söyledi: "Buna verilecek tek cevap vardır: Grev. İşçi hakları babadan oğula geçmez, uğruna mücadele edilmeli." Konuşmasında ayrıca İspanya İndikası CCOO (İşçi Komisyonları) ve sosyal demokrat UGT'yi eleştirerek, bunların hükümet ile sosyal diyalog arayışlarında olduklarını ve sorunlara bu sistem içinde çözümler bulunabileceği umutlarını yadıklarını vurguladı.

Yunanistan demiryollarında grev

Yunanistan'da kamu demiryolları ulaşım grubu şubesi Trainose'un özelleştirilmesine karşı bugün (10 Haziran) başlatılan 24 saatlik grev nedeniyle yüzlerce sefer iptal edildi.

24 saatlik greve giden Demiryolu Çalışanları Federasyonu (POS), Yunanistan'da günlük olarak yapılan 460 demiryolu bağlantısından sadece 3'ünün hizmette kaldığını belirtirken, Atina uluslararası havaalanına giden şehirlerarası trenlerin de duracağını bildirdi. POS Başkanı Nikos Kioutsoukis, hükümetin geçen hafta açıkladığı Trainose şirketinin yüzde 49'unun satışını öngören planına karşı tepkilerini dile getirdiklerini söyledi.

Yunanistan'daki sermaye iktidarı, geçen hafta üç yıllığına geniş bir özelleştirme programı açıkladı. Özellikle ulaşım sektörleri ve postaneleri etkileyecek olan program kapsamında ilk olarak Trainose şirketinin satışı öngörülüyor.

Kırgızistan'da çatışmalar sürüyor!

Kırgızistan'da Celalabad ve Oş kentleri ile çevre bölgelerde 11 Haziran gecesi patlak veren Kırgızlarla Özbekler arasındaki etnik çatışmalar sürüyor. 4 gündür devam eden çatışmalarda 171 kişi öldü, yaklaşık 1800 kişi yaralandı. Celalabad'da ambulans sıkıntısı yaşanıyor. Can güvenliği olmadığı için sağlık ekiplerinin çalışmakta zorlandığı ifade ediliyor.

Son haberler, bölge insanının kendi kaderiyle baş başa kaldığını gösteriyor. Çatışmaları dünyaya duyuran gazeteciler ise Oş'tan tahliye edildi. Yabancı misyon temsilcileri de kentten ayrıldı.

Kabul ettiği mülteci sayısı daha önce 80 bin olarak açıklanan ancak bu rakamın 45 bin olduğunu ilan eden Özbekistan, daha fazla mülteciye 'hayır' dedi. Özbekistan, en az 15 bin kişinin beklediği sınırı kapattı.

Bakiyev'in devrilmesinin ardından başa geçen geçici hükümet, olayların patlak vermesinin hemen ardından Rusya'dan asker talep etmiş ancak ret cevabı almıştı. Son olarak, eski SSCB ülkelerinin oluşturduğu, Rusya öncülüğündeki Ortak Güvenlik Antlaşması Örgütü'nden de barış gücüyle ilgili olumsuz bir açıklama geldi. Kırgızistan'a helikopter, araç ve diğer malzemeler gönderebileceğini söyleyen örgüt sekreteri Nikolay Borduja, barış gücü taleplerine olumlu bir yanıt vermedi.

"Bir şey yapmak imkansız" diyen Uluslararası Kızılhaç Komitesi, etnik çatışmalardan büyük endişe duyulduğunu, krizin devam edecek gibi görüldüğünü açıkladı. Celalabad kentinde durumun kötü olduğunu ve Kızılhaç ekiplerinin buraya giremediğini söyleyen komitenin Orta Asya ve Doğu Avrupa operasyonlarından sorumlu Pascale Maige Wagner, "Kızılhaç ekipleri Celalabad'ın çok yakınında olmalarına rağmen yollarını değiştirmek zorunda kaldılar, bir şey yapmak olanaksız" dedi.

Bu arada, Oş kentindeki Furkat ve Nariman ilçelerinde bu gece de çatışmaların sürdüğü öğrenilirken, Celalabad eyaletinde Özbeklerin yoğun yaşadığı ilçelerde evlerin yakıldığı ve yağmalandığı kaydediliyor.

BİR-KAR'dan piknikler

Lozan'da piknik etkinliği

İsviçre'nin Lozan kentinde İşçilerin Birliği Halkların Kardeşliği Platformu (BİR-KAR) tarafından düzenlenen "halk pikniği" etkinliği bu yıl BİR-KAR taraftarları ve Lozan kantonundaki İsviçreli bir grup olan MPS (Sosyalizm için Hareket) ile birlikte 13 Haziran günü yapıldı.

Kolektif emeğin ürünü olarak gerçekleştirilen piknik organizasyonu politik içeriği bakımından da canlı ve oldukça verimliydi. Piknikte yürütülen tartışmalar katılımcı kitlenin beğenisiyle karşılandı.

Yapılan ortak sohbetlerde dünyada ve Türkiye'deki son gelişmeler üzerine konuşmalar yapıldı. Piknikte BİR-KAR adına yapılan konuşmada Türk devletiyle İsrail arasında patlak veren olaylar aktararak her iki devletin de katliamcılıkta aynı olduğu söylendi.

2010 yılında Taksim Meydanı'nı kazanımın yurtdışında da etkisini gösterdiği ve coşku yarattığı söylendi.

Direnışteki UPS işçileriyle dayanışmanın önemine dikkat çekilen konuşmada direnen işçilerin yalnız bırakılmaması gerektiği ifade edildi.

MPS temsilcisi ise, TEKEL Direnişi sürecinde BİR-KAR'la birlikte direnişe destekte bulduklarını anlatarak başladığı konuşmasında kapitalizmin küresel krizi üzerinde durdu.

Yaklaşık 55 kişinin katıldığı piknikte direnişteki UPS işçilerine maddi destek toplandı.

Berlin BİR-KAR'dan piknik

Almanya'nın Berlin kentinde BİR-KAR tarafından piknik düzenlendi.

Her yıl geleneksel olarak düzenlenen pikniğe, bu yıl kötü hava şartlarına rağmen 100 kişi katıldı.

İşçi ve emekçiler arasında dostluk ve arkadaşlık ilişkilerini pekiştirmek, toplumsal sorunlar üzerine tartışmalar yürütmek ve kültürel-sportif faaliyetlerde bulunmak amacıyla düzenlenen pikniğe katılımcıların ilgisi yoğun oldu.

BİR-KAR / Lozan-Berlin

İsviçre'de yabancı düşmanlığına ve ırkçılığa karşı miting

İsviçre'de yaşayan göçmenler, gerici kampanyalar eşliğinde körüklenen yabancı düşmanlığı ve ırkçılığa karşı miting gerçekleştirecekler.

İsviçre'de örgütlü olan UNIA Sendikası tarafından organize edilen ve 50'ye yakın ilerici, demokrat, kurum ve kuruluşun desteklediği miting "Herkes için: Özgürlük, Eşitlik, Onur" sloganıyla gerçekleştirilecek.

26 Haziran 2010 tarihinde yapılacak olan miting için saat 14.30'da Bern Waisenhausplatz'da toplanılacak. Mitingin destekçilerinden BİR-KAR da katılım sağlayacak.

"Yabancı düşmanlığı, ırkçılık, dışlanma artık İsviçre'de günlük hayatın bir parçası haline geldi. SVP gibi yabancı düşmanı partiler, kampanyalarına milyonlar harcayarak halk oylamalarında istediklerini kabul ettirmek istiyorlar. Toplumun sorunlarına sahip çıkıyor gibi gözükerek hükümete ve parlamentoya yabancı düşmanı tavırlarını kabul ettiriyorlar. Suçlu arama ve güvensizlik politikalarına karşı demokratik ve sosyal temel haklarımız için dayanışmacı bir mücadele için çağrıda bulunuyoruz" ifadelerine yer verilen miting talepleri ise şöyle:

- Herkese ve bu arada kağıtsızlara da çalışma hakkı, iltica taleplerine güvence, kağıtsızların durumu yasallaştırılsın, insanlık yasadışı olamaz
- Herkese ve bu arada kağıtsız olarak burada yaşayanlara da evlenme hakkı, sevgi sınır tanımaz
- İnsan hakları ve insanlık onuru için mücadeleye evet, bu mücadeleye omuz verenler cezalandırılmaz, toplum dışına itilemez, suçlu gözü ile bakılmaz.
- Herkese yeteri derecede sosyal yardım imkanı, acil yardım uygulamaları hemen kaldırılınsın, işsizlik sigortasında yapılmak istenen kısıtlamalar durdurulsun

Kadına yönelik cinsel taciz ve tecavüz gün geçtikçe artıyor!

“Siirt’te 7 ilköğretim öğrencisi kızın 14-70 yaşları arası onlarca kişi tarafından 2 yıl boyunca tecavüze maruz kaldı. Olay, genç kızlardan birinin müdür yardımcısının tacizine dayanamayıp rehberlik öğretmenine yaşadıklarını anlatması ile çözülmeye başladı. İlköğretim öğrencisi 14 yaşındaki H.T. ve geçen yıl okulu bırakmak zorunda kalan 16 yaşındaki ablası S.T.’nin şikayetlerinin ardından 100 kişi sorgulandı. 25 kişi gözaltına alınırken 16 kişi ise tutuklandı. Tecavüzcülerin arasında Siirt’in tanınmış ailelerine mensup esnaflar, tarikat şeyhleri, bir asker, bir polis, okulun müdür yardımcısı, kızların sınıf arkadaşları ve daha onlarca kişi bulunuyor.”

“Van Erciş’te yolda bulunan bir flash disk’teki görüntüler sayesinde aydınlanan olayda, aralarında zabıta ve güvenlik görevlilerinin de bulunduğu 14 kişinin bir kız öğrenciyi tecavüz ettiği ortaya çıktı.”

“Tunceli’nin Ovacık ilçesinde Adalet ve Kalkınma Partisi (AKP) eski ilçe başkanı Rıza Çolak’ın zihinsel engelli A.K.’ye (15) tecavüz girişiminde bulundu. Karakola sığınan Çolak, tutuklanarak cezaevine gönderildi.” (...)

Yukarıda saydığımız birkaç örnek, kız çocuklarına yönelik cinsel saldırıların son günlerde öne çıkanları... Ancak bu rakamlar gün geçtikçe artıyor, sadece Mayıs ayında 27 kadın ve kız çocuğuna tecavüz edilmesi, en az 41 kadın ve kız çocuğunun cinsel taciz ve istismara uğraması basına yansıyanlar arasında yer alıyor.

Son günlerde yaşanan cinsel istismar vakaları ürkütücü boyutlara varmışken konu çarpıtılmaya, nedenleri ise karartılmaya çalışılıyor. Son örneklerin Kürt illerinde yaşanması cinsel istismarın bir bölgeye aitmiş gibi gösterilmek, gerilikle feodal baskılarla vb. tanımlanmak isteniyor. Ancak yaşanan taciz ve tecavüzler ne bir bölgeye aittir ne de Türkiye’yle sınırlıdır. Dünyada saatte 500 taciz ve tecavüz olayının yaşanması ise, cinsel istismarın genel bir nitelik taşıdığını göstermek için yeterlidir.

Tecavüz, erkek egemen sistemin kirli politikalarından biridir. Kadının kimliğini ve iradesini yok saymadır. Aynı şekilde zora dayalı bir şekilde “haddini bildirmek” ve tamamen kontrol altında tutulmasını sağlamak amacıyla yapılan bir cezalandırmadır. Tecavüz, erkeğin kadına yönelik bireysel şiddeti olarak görülmeyle ve böyle yansıtılmakla birlikte, gerisinde erkek egemen anlayış ve bu sistemde kadına verilen değer yatmaktadır. Bu anlayışla beslenen yasalar sonucu da cinsel saldırıyı gerçekleştirenler cezasız, kadınlar korumasız kalmaktadır. Sonucu ise, uygulamaların sürmesi, şiddetin daha da meşrulaşması olmaktadır.

Taciz ve tecavüz aynı zamanda bir devlet politikasıdır. Egemenler geçmişten beri, egemenliklerini pekiştirebilmek için işçi ve emekçiler üzerindeki baskıyı eksik etmemişler ve bunun parçası olarak ezilen sınıfa ve ulusa mensup kadınlara yönelik cinsel saldırıları daima kullanmışlardır. On yıllardır Kürt halkının karşı karşıya kaldığı saldırılarda Kürt kadınlarına yönelik taciz ve tecavüz bilinmektedir. Coplu tecavüz iddiası karşısında bir 12 Eylül paşasının “cop niye kullanalım elimizde taş gibi askerler var” sözü, tecavüzcü kimliğin itirafından başka bir şey değildir.

Gözaltında, hapishanelerde devrimci, ilerici kadınlara yönelik şiddet de bilinmektedir. 19 Aralık “Hayata Dönüş” operasyonunda kadın ve erkek devrimcilere cinsel şiddet de uygulanmıştır. Bugün hapishanelerde halen kadın tutukluları askerler aramaktadır. Aileler de aramalar sırasında aynı şekilde aşağılayıcı davranışlara maruz kalmaktadırlar.

Tecavüz bir devlet politikası olduğu gibi devlet aynı zamanda tecavüzcüleri de korumaktadır. Geçtiğimiz günlerde Dersim’de yaşanan olay son derece çarpıcıdır. Dersim’in Ovacık ilçesinde tecavüz girişiminde bulunan AKP eski ilçe başkanı Rıza Çolak, devrimcilere ve yurtseverlere karşı bölgede işbirliği yapan ve ajanlaştırılan bir kişidir. Bu denli pervasızlığın gerisinde bölgede yıllardır sırtını dayadığı devlete ve onun kolluk güçlerine güven yatmaktadır. Zira yaşanan tecavüz girişiminin ardından halkın elinden onu kaçırarak kurtaran da devlet ve kolluk güçlerinin kendisi olmuştur.

Yine Hüseyin Üzmez de hala hafızalardadır. Küçük yaşta kız çocuğuna cinsel istismarda bulunan, dincigerici *Vakit* gazetesinin yazarlarından olan Hüseyin Üzmez’i tahliye edebilmek için devletin kurumları seferber olmuştur. Üzmez, ancak kamuoyu basıncı

sonucu ceza alabilmiştir.

Taciz ve tecavüz, kadına yönelik baskı, şiddet ve saldırdır. Ancak bu sorun sadece kadınları ilgilendiren bir sorun değildir. Erkek egemen anlayışla kuşatılmış, kadın cinsinin değersiz kılındığı bir toplumda, kadına yönelik cinsel istismar aynı zamanda toplumsal bir sorundur. Şiddete karşı mücadele, toplumsal mücadelenin, özgürlük ve eşitlik mücadelesinin bir parçasıdır. Dolayısıyla şiddete karşı mücadele, sadece kadınların değil, aynı zamanda işçi ve emekçi erkeklerin sorunudur da.

Bugün bu ciddi ve her geçen gün büyüyen sorun karşısında başta işçi ve emekçi kadınlar olmak üzere tüm işçi ve emekçiler, yasalarda ve toplumsal yaşamın her alanında cinsiyete dayalı ayrımcılığa son verilmesi, her alanda kadınlara yönelik pozitif ayrımcılık ilkesinin hayata geçilmesi, şiddet gören kadınlar için çeşitli tedbirlerin alınması, devletin uyguladığı cinsel şiddetin sona erdirilmesi için, kapitalizmin kadını metalaştıran tutum ve uygulamalarına, kadını köleleştiren kültüre, değer yargılarına ve dinsel gericiliğe karşı ortak mücadeleyi büyütmesi gerekmektedir.

Ovacık halkı tecavüzlere karşı yürüdü

Dersim’in Ovacık İlçesi’nde AKP Ovacık İlçe eski Başkanı 38 yaşındaki **Rıza Çolak**’ın bir kız çocuğuna tecavüz girişiminde bulunması ilçede tepkiye neden oldu. Çolak hakkında tutuklama kararı verilirken bölge halkı tecavüz girişimine binlerce kişilik protestoyla tepki gösterdi.

9 Haziran akşamı ilçe dışında kendisine ait otomobilde zihinsel engelli 14 yaşındaki kız çocuğuna tecavüz girişiminde bulunurken çevrede bulunanlar tarafından görülen Rıza Çolak, Ovacık İlçe Emniyet Müdürlüğü’ne sığınmasının ardından, zırhlı askeri araçla götürüldüğü Ovacık Jandarma Karakolu’nda savcı tarafından ifadesi alındıktan sonra sevk edildiği nöbetçi mahkemece tutuklandı. Çolak’ın tutuklanmasına gerekçe olarak, “Küçük yaşta çocuğu alıkoyup, cinsel istismarda bulunmak”, “Silahla tehdit”, “Adam yaralama” gösterildi.

Tutuklanan Çolak, “Tunceli” Kapalı Cezaevi’ne götürülürken, ilçedeki gerginlik devam etti. Tecavüz girişimi kepenkler kapatılarak protesto edildi. Aralarında çocuk ve kadınların da bulunduğu Ovacıklılar, Emniyet Müdürlüğü’nün hemen yanında bulunan Hükümet Konağı önünde toplanarak 5 saat süren oturma eylemi ve protesto gösterisi yaptılar.

Eylemde şunlar söylendi:

“Özürü kızı cinsel istismarda bulunan, yıllardır devlet tarafından beslenen ve sahip çıkılan bir şahıstır. Halkı tehdit ve şantajlarla sindirmeye çalışmıştır. Ama görüyorsunuz ki Ovacık halkı, kadın, çoluk, çocuk herkes tepkisini ortaya koymuştur. Bu tür olaylar maalesef Türkiye’nin birçok yerinde yaşanmaktadır. Kişilik bozukluğu olan, toplumdaki dışlanan kişilerin yaptığı kabul edilemez bir harekettir. Bundan sonra başkalarının bu hareketi yapmasına müsaade etmeyeceğiz ve bunun hesabı da sorulacaktır.”

Yeni-Osmanlıcılık ve Kürdistan sorunu...

M. Can Yüce

Özellikle son birkaç haftanın gelişmeleri, TC'nin "eksen" tartışmalarını gündemin ilk sıralarına taşıdı. AKP, ikinci hükümet döneminden sonra Ortadoğu'da daha etkin ve atak bir rol oynamaya çalıştı.

"Komşularla sıfır sorun" parolasıyla işe başlayan Davudoğlu, anılan rolün altını her fırsatta çizmeye çalıştı. Rusya ile geliştirilen ekonomik ve politik ilişkiler, daha sonra dondurulsa da Ermenistan ile geliştirilen protokoller, özellikle Suriye ve İran ile kurulan ilişkiler bu "bölgesel güç" olma isteğinin belli başlı işaretleri niteliğindedir.

2007'de ABD ile ulaşılan Irak, Güney Kürdistan ve PKK eksenli mutabakatla Irak ve Güney Kürdistan üzerinde daha etkin bir rol oynamaya, PKK bahanesiyle Güney'i bombalamaya başladı, yani Irak ve Kürdistan politikasında daha etkin bir konum elde etti. Kuşkusuz bunun bir çok nedeni var, ancak en önemli nedeni, ABD'nin Irak ve Ortadoğu, Afganistan politikalarında yaşadığı başarısızlıklardır. Bu başarısızlıklar, hem Irak ve Güney'de, hem de Ortadoğu genelinde politik bir boşluk bıraktı. TC de bu boşlukta "bölgesel bir güç" olarak sıvrılmek istiyor.

"One minute" çıkışıyla başlayan ve giderek genişleyen İsrail krizi, Arap kamuoyunu kazanmanın yanı sıra, yukarıda vurguladığımız bölgesel bir güç olma isteminin de bir sonucudur! Gazze'ye yardım girişimi de aslında bu politikanın daha somut adımlarından biridir. İsrail de bunu bildiği için yardım gemilerine saldırdı ve böylece TC'ye meydanın boş olmadığını, kendi yöntemleriyle göstermiş oldu.

Geçen hafta BM Güvenlik Konseyi'nde İran'a yaptırımlar konusu oylandığında TC, ret oyunu kullandı.

"Eksen" tartışmaları da bundan sonra alevlendi. Bir görüşe göre, son gelişmeler ve tavırlarla TC, yönünü Batı'dan Ortadoğu'ya, Avrasya'ya çevirmiştir. Batının buna tepkisi sert olacak, Türkiye'yi er-geç cezalandıracaktır. Diğer bir görüşe göre ise Türkiye eksen kayması yaşamamaktadır, aynı eksen, ama bölgede kendi konumunu güçlendiren bir politika izlemektedir. Bu tartışmaların devam edeceği, hem de derinleşerek devam edeceği kuşkusuzdur.

ABD ve Avrupa'nın Türkiye'ye cepheden ve şiddetli bir tavır alması, en azından yakın gelecekte pek mümkün görünmemektedir. Aralarında belli çelişkilerin olduğu bir olgudur. Ancak bu çelişkinin özü ve boyutları, abartılanların ötesinde çok temelli ve kopma noktasında değildir. Bu konuda tarafların da istek ve niyetleri yoktur, bunun arkasındaki stratejik çıkarları da buna izin vermemektedir.

Ortaya çıkan durum, Türkiye'nin bölgede kendisinin bir merkez, bir "eksen" olduğu bir politik güç olma çizgisinden çok, ortaya çıkan boşluğu doldurma, "diğer aktörlerin" zayıflıklarına oynama politikasıdır. Elbette bu, çok düz ve sorunsuz yürüyen bir çizgi değil, çelişkileri, zaman zaman denetlenmeyen sonuçları olabilen bir çizgidir. Ancak son noktada, "Batı ekseninin" dışında, ona rağmen ve ondan çok bağımsız bir eksen oluşturma politikası değil, onu tamamlayan, ama tamamlarken kendi rengini vurmaya çalışan, daha fazla "pay" elde etmeyi hesaplayan bir politikadır. Buna ana eksen bağlı bölgesel hegemonyacı güç olma politikası da

denilebilir.

TC, İran'a ambargo konusunda ret oyu verirken, bir bakıma, anılan rolü oynamak istemiştir. Hem son yıllarda çizdiği bölgesel duruşuna uygun davranmış, hem de ABD ve AB'nin İran üzerinde bundan sonra geliştirecekleri politikalar için bir "köprü" rolü oynayabileceğini göstermeye çalışmıştır. Ne kadar başarılı olup olmayacağı ayrı bir tartışma konusudur, ancak burada, bu tutumunun bir eksen kayması, stratejik olarak yeni bir eksen oluşturma veya yeni bir eksene kayma anlamına gelmediğini vurgulamaya çalışıyoruz.

Hiç kuşkusuz, TC'nin bölgesel hesaplarının bir tarihsel arka planı var. Özal döneminde, reel sosyalist blokun çöktüğü dönemde çok daha net dile getirilmişti: **Yeni Osmanlıcılık!**

Osmanlı devletinin tarihsel egemenlik alanlarında, yani Balkanlar'dan Orta Asya'ya, Ortadoğu'yu kapsayan alanlarda etkin, güçlü ve hegemonik bir güç olma stratejisiydi bu ve "Adriyatik'ten Çin'e kadar" uzanan bir alan olarak da tanımlanıyordu. Bu "stratejik ufuk", ABD'nin Yeni Dünya Düzeni stratejisi ile bir çatışma içinde değil, bir uyum içindeydi. Anılan genel düzenin etkin bir bölgesel ayağı olma iddiasındaydı. Ancak bu "stratejik ufuklarını" uygulamada başarısız oldular.

Bunun en temel nedeni, Kürdistan'daki savaştı ve bütün güç ve olanaklarını, dikkat ve enerjilerini bu savaş üzerinde yoğunlaştırmışlardı. Aslında Özal'ın yaklaşımında Güney'i de içine alan ve bütün Kürtler'in hamisi olmayı hedefleyen bir "çözüm planı" vardı, bu, daha sonra da kimi yazarlar tarafından dile getirildi. Buna göre Kuzey Kürtleri'ne belli haklar verilecek, PKK af veya benzeri bir paketle sorun olmaktan çıkarılacak, düzene entegre edilecek, Güney Kürtleri' ise gevşek bir "federasyonla" TC'ye bağlanacaktı. Ancak bu planın koşulları yoktu, TC'nin esas iktidar güçleri bu konuda en sıradan bir adıma bile şiddetle karşıydılar ve dolayısıyla bu planın uygulama şansı olmadı. Kürt sorunu konusunda hiçbir esneme eğilimini

göstermeyen TC, bölgesel hegemonyacı bir güç olma hayallerinden hiçbir zaman vazgeçmedi. Bugün Ortadoğu'da uygulamaya konulan da bunun daha güncelleştirilmiş bir versiyonudur. Ancak Güney Kürtler'i ve onların Federe Hükümeti'yle belli bir yakınlaşma içine girseler de Kürdistan sorununa yaklaşımları, esas olarak, geleneksel resmi çizgiyi aşmaktan uzaktır. Bundan dolayıdır ki, Ortadoğu'da etkin olma heves ve pratikleri, Kürdistan sorunu üzerinden ayaklarına dolanma potansiyeline sahiptir. Bu nedenle başarı şansları hemen hemen yoktur, kimi başarı gibi görünen adımların ise geçici ve görece olmanın ötesinde bir anlamı olmaz!

Aslında TC'nin Ortadoğu perspektifinde yayılma, etkin bir hegemonyacı güç olma stratejisinde Kürdistan'ın verili konumunu sürdürme ihtiyacı temel etkenlerden birdir. Suriye ve İran ile geliştirdikleri ilişkilerin özünde bu var. Güney Kürdistan hükümetiyle geliştirdikleri ve belli bir noktaya getirdikleri ilişki ve Irak hükümetiyle yaptıkları anlaşmaların temelinde de Kürdistan sorununa temel yaklaşımları vardır.

Ancak her defasında denendiği gibi, bu bastırma ve tecrit politikası kimi geçici "rahatlamalar" getirirse de pratikte başarısızlığa mahkûm bir politikadır.

Kürdistan'da ise PKK, yeni bir "savaş dönemine" girdiğini belirtmektedir, pratik faaliyetlerini bu doğrultuda yapmaktadır. Yapılan resmi açıklamalara bakılırsa bu yeni dönemin tek yanlı olarak "Demokratik Özerkliğe" doğru yol alabileceği belirtilmektedir. Bu durum ve açıklamalar, Kürdistan sorunu eksenli tartışmaları yeni noktalara taşıma eğilimindedir. "Savaş" ve "Demokratik Özerklik" konusu yeniden bir tartışmayı zorunlu kılmaktadır. Savaşın kendisi ile politik programı arasında büyük bir dengesizlik var. Daha da önemlisi, bu "programın" arkasındaki düşünsel ve ruhsal duruştur. Bu konudaki değerlendirmeyi bir sonraki yazımızda yapmayı düşünüyoruz.

15 Haziran 2010

Kayıp yakınlarının Ankara yürüyüşü başladı

İnsan Hakları Derneği İstanbul Şube Gözaltında Kayıplara Karşı Komisyon, kayıplara dikkat çekmek ve taleplerini dile getirmek için Galatasaray Lisesi'nde gerçekleştirdiği eylemin ardından Ankara'ya hareket etti.

Cumartesi Anneleri her cumartesi günü Galatasaray Lisesi önünde gerçekleştirdikleri oturma eylemlerinin 272'ncisi gerçekleştirdiler. Her hafta olduğu gibi kayıpların fotoğraflarının ve karanfillerin taşındığı eylemde, bu yürüyüşün kayıp yakınlarının sorunlarına dikkat çekme kaygısıyla yapıldığı ifade edildi. Cumartesi Anneleri, yakınlarının gözaltına alınırken, gözaltında sorgulanırken tanıkların olduğunu, yakınlarını sorgulayanların kimliklerinin bilindiğini ifade ederek bugüne kadar kayıplara dair yapılan başvuruların sonuçsuz kaldığını belirttiler.

Açıklamada şunlar söylendi: "Artık kayıplarımız bulunsun. 15 yılda iktidarlar değişti, yönetenler değişti, siyasetçiler değişti ancak devlet politikası olarak uygulanan bu tutum hiç değişmedi. Hukuk işlemeli, kimse kayıp yakınlarını görmedi, duymadı. Artık bu duyarsızlığa bir son verelim. 7 gün sürecek Ankara yürüyüşünü başlatıyoruz"

Basın açıklamasının ardından "Kayıplar bulunsun!" sloganlarıyla Karaköy'e kadar yürüyüş gerçekleştirildi.

Kayıp yakınları Bursa'da!

Bursa'da, Kent Meydanı'nda ilerici ve devimci güçlerce alkışlarla karşılanan kayıp yakınları buradan Haşim İşcan Caddesi'ndeki AKP İl Başkanlığı'na kadar yürüyüş gerçekleştirdiler. İlk olarak İHD Bursa Şube Başkanı Mustafa Yağcı bir açıklama yaparak yürüyüşçüleri selamladı ve kayıpları unutmadıklarını ifade etti.

Daha sonra gözaltında kaybedilen Hasan Ocak, Nurettin Yedigöl ve Tolga Baykal Ceylan'ın aileleri yaptıkları açıklamalarda katillerin bulunmasını ve yargılanmasını talep ettiler. Kayıplara karşı devletin kör, sağır ve dilsizi oynadığını belirten aileler

mücadelelerini sonuna kadar sürdüreceklerini belirttiler.

Yapılan açıklamaların ardından Fomara Meydanı'na yürüyen kayıp yakınları burada oturma eylemi yaptılar. Kayıp yakınları olarak 272. kez yapılan oturma eyleminde ilk olarak 15-16 Haziran çalışmaları yaparken faşistlerce katledilen Fihal

Çıldır Erünsal'ın kardeşi bir konuşma yaptı. İstanbul İHD Şubesi'nden Gülseren Yoleri ise, bugünkü oturma eylemini Bursalı olan ve 8 Ekim 1992 gözaltında kaybedilen Ayhan Efeoğlu ile 5 Ocak 1994 kaybedilen Ali Efeoğlu için yaptıklarını belirterek katillerden hesap sorulana kadar mücadele devam edeceklerini belirtti.

Sermaye devletinin bakanı onursuz aramayı savundu

Devrimci, yurtsever tutsakları baskı altında tutmak ve onların iradelerini kırmak için gerçekleştirilen uygulamalarından biri olan ince arama sırasında kolu kırılan Lokman Laçın isimli tutsak için BDP Batman Milletvekili Bengi Yıldız'ın TBMM'ye verdiği soru önergesi yanıtlandı.

Lokman Laçın isimli tutsağın, Erzurum H Tipi Cezaevi'nden Ankara Sincan F Tipi Cezaevi'ne nakli sırasında çıplak aramaya direndiği için zorla aranırken kolunun kırılması üzerine Adalet Bakanı Sadullah Ergin'in yanıtlaması istemiyle Meclis Başkanlığı'na soru önergesi verildi.

Bakan Ergin, Ceza İnfaz Kurumlarının Yönetimi ile Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkındaki Tüzüğün 'Arama, güvenlik tatbikatı ve sayım' başlıklı 46. maddesini hatırlatarak cevap verirken, faşist devlet uygulamalarını savundu.

Ergin bu maddeye göre hükümlünün üzerinde yasak madde veya eşya bulunduğu dair makul ve ciddi emarelerin varlığı ve kurumun en üst amirinin gerekli görmesi durumunda çıplak olarak veya beden çukurlarında arama yapılabileceğini söyledi. Ergin çıplak aramanın hükümlünün kabul etmemesi durumunda zor kullanarak gerçekleştirilebileceğini belirtti.

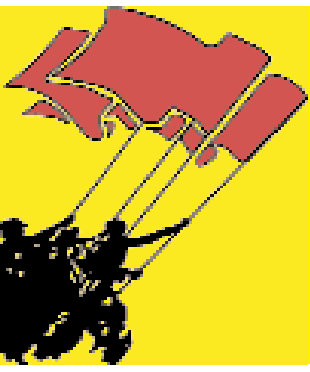
Bakan Ergin, Laçın'ın Sincan F Tipi Cezaevi'ne kabulü sırasında arama yapılmasının zorunlu olduğunu kendisine bildirildiğini belirterek, "Zorluk çıkarması üzerine görevli memurlar tarafından kolları tutularak aranmış, hükümlü buna direnç göstermiş ve arama bittiğinde ise mahkûm kolunun kırıldığını söylemiştir" dedi.

Yarıta idari yönden yapılan soruşturma sonucunda cezaevi müdürlüğünün aldığı disiplin kararına da yer veren Ergin, şunları aktardı: "Kırığın hükümlünün direnişi sırasındaki ters hareketi sonucunda meydana gelmiş olabileceği belirtilerek, bir infaz ve koruma başmüdürü ile sekiz infaz memuru hakkında disiplin cezası verilmesine yer olmadığına karar verildi."

Adli yönden başlatılan soruşturmanın halen derdest olduğunu söyleyen Ergin, Laçın'ın 45 gün süreyle ziyaretçi kabulünden yoksun bırakma cezası aldığını, bu cezanın adli ve idari soruşturmalar tamamlanmaya kadar askıya alındığını söyledi.

Siyasi tutsakların cezaevlerinde karşı karşıya kaldığı pek çok işkenceden biri olan bu uygulama yüzünden, tutsaklar sağlık kontrollerini dahi yaptıramıyor. Tutsak yakınlarına da dayatılan bu onur kırıcı uygulamayı savunabilen Ergin ise bu tutumuyla sermaye devletinin cezaevi politikalarını sahiplendiğini gösteriyor.

Mücadele Postası

Adana ve Mersin'de gözaltı terörü

Adana ve Mersin'de Devrimci Proletarya okurları, İnsan Hakları Derneği, Genç-Sen ve Eğitim Emekçileri Derneği üyeleri bu sabah erken saatlerde Terörle Mücadele polisleri tarafından yapılan ev baskınları ile gözaltı terörüne maruz kaldılar.

Adana'da sabah 06.00 sularında yapılan ev baskınları sonucunda Devrimci Proletarya okurları Mine Kaynak, Ahmet Veli Kök ve Merkan Aksoydan'ın yanısıra İnsan Hakları Derneği üyelerinden Ecevit Uğur gözaltına alındı. Devrimci Proletarya okurlarından Merkan Aksoydan'ın evinde bulunan 1 adet bilgisayar kasası ve dizüstü bilgisayara el konuldu.

Mersin'de sabaha karşı yapılan ev baskınlarında Mersin Eğitim Emekçileri Derneği temsilcisi öğretmen Nuray Koç, Üretiyorum Mersin çalışanlarından Selçuk Arslan, Genç Sen yöneticisi ve Mersin Üniversitesi öğrencisi Lütfü Uçal ve Genç Sen üyesi gözaltına alındı.

Halk Cephesi'ne operasyon

15 Haziran günü Ankara, İzmir ve İstanbul'da Halk Cephesi'ne dönük operasyon kapsamında yapılan ev ve kurum baskınlarıyla Halk Cephesi çalışanları, Gençlik Derneği üyeleri, TAYAD'lılar ve KESK'li yöneticiler gözaltına alındı.

Ankara'daki ev baskını sabah saat 05.00 sularında gerçekleşirken evlerin yanısıra çeşitli kurumlar da basıldı. Ankara Haklar Derneği ve Çankaya Kültür Derneği'nde yaklaşık 7 saat boyunca aramalar yapıldı.

Kızılder'e yapılan Mahir Çayan anması ve Güler Zere için yapılan eylemlerin gerekçe olarak gösterildiği baskınlarda 30 kişi gözaltına alınırken gözaltına alınanlar arasında KESK Örgütlenme Sekreteri Akman Şimşek, SES Kadın Sekreteri Meryem Özsöğüt ve BES Ankara Şubesi yöneticisi Ahmet Dananoğlu da bulunuyor.

Ayrıca İstanbul'da yapılan ev baskını sonucu gözaltına alınan TAYAD'lı Ahmet Kulaksız ve İzmir'de gözaltına alınan 3 kişi Ankara'ya götürüldü.

EKSEN Yayıncılık Büroları

Sönmez İş Sarayı Kat: 3 No: 220 Heykel/BURSA
Tel: 0 (224) 220 84 92

Cemal Gürsel Cd. Shell Karşısı Vakıf İşhanı Kat: 3
No: 306 ADANA Tel: 0 (322) 363 19 94

Belediye İşhanı Kat: 5 No:4 İzmit / KOCAELİ

Sağlık taşeronlaştırmaya kurban edildi

SES Şanlıurfa Şubesi, Şanlıurfa İl Sağlık Müdürlüğü'nün, aşılama hizmetini ihale yolu ile taşeron firmalara vermesi nedeniyle aşı hizmetinde yaşanan aksamalara dikkat çekmek amacıyla basın açıklaması yaptı.

Güvencesiz çalışmaya işaret eden sağlık emekçileri Şanlıurfa'da bu yılın sonunda uygulanmaya başlanacak olan aile hekimliği uygulamasına zemin hazırlandığının altını çizdiler.

SES Şanlıurfa Şube Sekreteri Hikmet Evin tarafından yapılan açıklamada, aşılama hizmetinin sağlık müdürlüğünün yanlış uygulamaları ve önemsemezliği nedeniyle dört aydan fazla süredir aksadığını ifade etti. Şanlıurfa İl Sağlık Müdürlüğü'nün, aşılama hizmetini ihale yolu ile firmalarla anlaşarak yaptığını ancak ilk yaptığı ihalede taşeronun aşı araçlarının sahiplerine ödemeleri düzenli yapmaması, sigorta ödemelerinin bir kısmını bu kişilerden kesmesi ve Sağlık Müdürlüğü'nün biz ihaleyi yaptık karışmayız deyip duyarsız kalması nedeni ile araç sahiplerinin defalarca iş bırakması ile ihalenin iptal edildiği bilgisini verdi.

Dört aydan fazla süredir aşılamaların yüzde elli civarında düştüğünü söyleyen Evin, son iki aydır da geçici anlaşma sağlanan taşeron aşı araçları ile günlük yevmiye usulü ve sigortasız çalıştırıldığını sözlerine ekledi. Aşı araçlarının olmamasının ayrıca bebek, gebe ve lohusa takiplerini de aynı oranda düşürdüğünün belirtildiği açıklamada son günlerde bakanlıktan gelen genelgede de aşıların önemine tekrar vurgu yapıldığı söylendi.

SES'in açıklamasının son bölümünde ise, sağlık çalışanlarının güvencesizleştirilmesi anlamına gelen ve bu yılın sonuna doğru Şanlıurfa'da uygulanmaya başlanacak aile hekimliğine geçiş için alt yapı oluşturulmak istendiği ifade edildi. Açıklamada, Sağlık Müdürlüğü'ne, Şanlıurfa'da bu ay içerisinde 5 yaşın altındaki çocukları kapsayan aşı kampanyasını hangi araçla ve hangi ekipmanla tamamlamayı düşündüğü sorusu yöneltildi.

Samsun'da tutuklama terörü sürüyor...

Samsun'da 1 Haziran günü sabah saatlerinde yapılan ev baskınlarıyla 4'ü Halkevi üyesi, 7'si Öğrenci Kolektifleri üyesi toplam 11 kişi gözaltına alınmış, operasyonun ardından da 3 Haziran günü Liseli Genç Umut'tan Doğan Barış Erol isimli lise öğrencisi "Yasadışı örgüt üyesi oldukları" gerekçesiyle gözaltına alınarak tutuklanmıştı.

Mahkeme sonrası serbest bırakılanlardan Öğrenci Kolektifleri üyesi Ezgi Özdemir, Ferhat Kaya ve Eren Söylemez 10 Haziran günü savcılığın itirazı üzerine çağrılarak mahkemeye çıkarıldılar. Mahkemeye çıkarılan üç üniversite öğrencisi hakkında tutuklama kararı çıktı.

Son tutuklamalarla birlikte Samsun'da 2'si Samsun Halkevi, 5'i Öğrenci Kolektifleri üyesi olmak üzere toplam 7 kişi tutuklanmış oldu.

Samsun'da tutuklama protestosuna polis saldırısı

Liseli Genç Umut, Dev-Lis ve Liseli Arkadaş'dan oluşan Samsun Muhalif Öğrenci Birliği, 1 Haziran'daki polis operasyonunun ardından tutuklanan Liseli Genç Umut üyesi Doğan Barışcan Erol için 13 Haziran günü eylem gerçekleştirdi. Süleymaniye Geçidi'nde basın açıklaması yapmak için İstiklal Caddesi üzerinde yürüyüşe geçen eylemciler, yürüyüşün bitimine kısa bir mesafe kala polis tarafından 'yolu kapattıkları' gerekçesiyle durduruldular. Yaşanan tartışmanın ardından polis, eylemcilere biber gazlarıyla saldırdı.

Polis saldırısının ardından tekrar toparlanan eylemciler, kaldırım üzerinden yürüyüşlerini tamamlayarak basın açıklamasını gerçekleştirdiler.

"Özgürlük için 'barış', 'barış' için özgürlük / Muhalif Öğrenci Birliği" pankartının açıldığı eylemde basın açıklamasını gerçekleştiren Turgut Türkpençe, polis tarafından gerçekleştirilen operasyon ve ardından yaşanan tutuklama terörüne değinerek demokratik lise mücadelesi vermenin, parasız eğitim istemenin teröristlik olmadığını vurguladı.

1984 Ölüm Orucu şehitleri
Mehmet Fatih Öktülmüş
Haydar Başdağ
Abdullah Meral
Hasan Telci

Direnış geleneğini yaşatanların
anıları önünde
saygıyla eğiliyoruz...